

சமகால கலை லைக்கியங்களில் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

பண்பாட்டவுவல்கள் தினைக்களம்,
கல்வி அமைச்சர்,
வடமாகாணம்.

2012

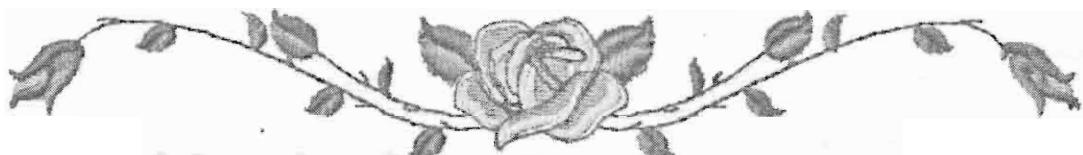

சமகால கலை திலக்கியங்களில் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

பண்பாட்டவுவல்கள் தினைக்களம்,
கல்வி அமைச்சர்,
வடமாகாணம்.

2012

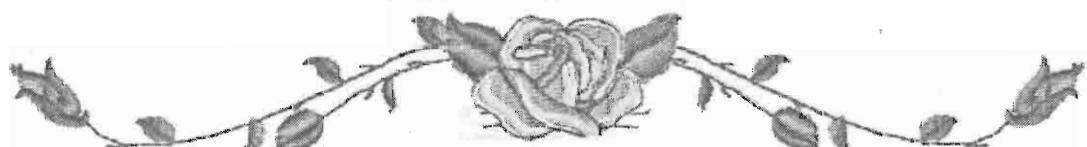
பின்கண்டான்று நீதி வகுக்கு மாலை

நிலகண்ணாரி சுதா பெயர்ஜி

நூல் வியரப் பட்டியல்

இதழின் பெயர்	:	சமகாலகலை இலக்கியங்களில் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்
வகை	:	ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு
வெளியீடு	:	பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களாம், கல்வி அமைச்சு, வடமாகாணம்,
பதிப்பு	:	2012
பக்கங்கள்	:	63
பிரதிகள்	:	500
அச்சுப் பதிப்பு	:	கரிகணன் பிறின்டோர்ஸ் 424, கே.கே.எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

பின்கண்டான்று நீதி

பதிப்புரை

ஒரு மக்கட கூட்டத்தின் சமய நம்பிக்கைகள், கலை இலக்கியங்கள், உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், ஆடை அணிகலன்கள் புனையும் முறை முதலியவற்றின் தொகுதியே “பண்பாடு” எனப்படுகின்றது. அஃது அக்குமுமத்தை ஏனைய குழுமங்களினின் றும் பிரித்தறிய அடையாளப்படுத்த உதவுகிறது.

ஸமுத்தில் நீண்டநெடுங் காலமாக வாழ்ந்துவரும் தமிழ்மக்கள், தென்னகத்துத் தமிழ்ரோடு பல பண்பாட்டமிசங்களில் ஒத்துப்போனாலும், தமக்கேயுரிய சில பண்பாட்டுக் கூறுகளை உடையவர்களாக விளங்குகிறார்கள். இக்கூறுகளை எவ்வாறு எமது இலக்கியங்கள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், ஊடகங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதே வடமாகாணத் தமிழிலக்கியப் பெருவிழா (2011) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட பொருள். ஓவ்வோர் அமர்விலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபின் நடந்த கலந்துரையாடலில் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றியமை இவ்வாய்வரங்கின் வெற்றிக்குச் சான்றாயமைந்தது.

விரிவுரையாளர் க. ரத்தரன், கடந்த அறுபதாண்டு காலநாடக முயற்சிகளில் தெளிவாகக் காணக் கிடைக்கும் பண்பாட்டுக் கோலங்களை முன்வைக்கிறார். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் “உடையார் மிடுக்கு” எவ்வாறு அக்கால கட்டத்தின் பதிவாகிறது என்பதையும், அதற்கு ஒரு கால் நூற்றாண்டின்பின் மஹாகவி அளித்த “கோடை” சுதந்திரத்துக்குச் சந்தூ முந்திய யாழ்ப்பாணத்தின் - குறிப்பாக, அளவெட்டிப் பிரதேசத்தின்- ஓர் இசை வேளாளர் குடும்பத்தின் ஆசை - நிராசைகளையும் பிரதிபலிப்பதையும் குழந்தை ம. சண்முகவிங்கத்தின் “மண் சுமந்த மேனியர்” போருக்கும் புலப்பெயர்ச்சிக்குமின்கே அல்லாடும் ஒரு குடும்பத்தின் கதையை முன்வைப்பதையும் ஆய்வு செய்கிறார்.

புகலிடத் தமிழரது பண்பாட்டுக் கோலங்களை எவ்வாறு புகலிடச் சிறுகதைகள் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதைப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா மிகச் சிறப்பாக, பொருத்தமான எடுத்துக்காட்டுகளுடன், பட்டியலிட்டுள்ளார்.

காணோளி ஊடகங்கள் எமது பண்பாட்டில் ஏற்படுத்தும் பாரிய தாக்கத்தை ஸ்ரீ. ஸ்ரீபிருந்திரன் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நாம் ஏதோ ஒரு சடங்குடன் சம்பந்தப்படுகிறோம். திருமணம், பிள்ளைப்பேறு, துடக்குக் கழிவு, காது குத்து, பூப்புநீராட்டு, மரணச் சடங்கு என வாழ்நாளெல்லாம் பல சடங்குகள் செய்கிறோம். நமது பண்பாட்டிற் சடங்கு வகிக்கும் இடத்தை கலாநிதி அகளங்கள் ஆராய்கிறார்.

தமிழ்நேசன் அடிகளாருடைய கட்டுரை சமகாலக்கவிதைகளுடு பண்பாட்டுக் கோலங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

அடிகள் கவிதைத் தொகுதிகளை மட்டுமன்றி, சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த உதிரிக் கவிதைகளையும் தம் ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தியமைப்பாராட்டுக்குரியது.

எஸ். ஏ. உதயன் புனைக்கதை இலக்கியங்களை அவற்றின் பகைப்புலங்களில் வைத்து நோக்கி விரிவாகத் தம் ஆய்வை முன்வைத்துள்ளார்.

இவ்வாய்வடங்கல் தமிழார்வலர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் ஒரு கைந்தாலாகப் பயன்படும் என நம்புகிறேன். இம்முயற்சிக்கு உந்துசத்தியாக, அனுசரணையாக இயங்கிய வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்துக்கு என் பாராட்டு.

சோ. பத்மநாதன்
அடிப்பாடுக்கு தலைவர்

மன்னுரை

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களாம் வருடாந்தம் நடாத்திவரும் தமிழிலக்கியப் பெருவிழாவின் ஓர் அங்கமாக அமையும் ஆய்வரங்கானது காலத்தின் தேவைகருதி பல்வேறு கருப்பொருள்களில் நிகழ்த்தப்படுவதும் அதனை அடுத்த ஆண்டு இலக்கிய விழாவில் ஒரு நூலாகத் தொகுத்து வெளியிடுவதும் வழக்கமான செயற்பாடாகும். இந்த வகையிலே கடந்த ஆண்டு மன்னாரில் “சமகால கலை இலக்கியங்களில் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்” எனும் கருப்பொருளின் கீழ் வெவ்வேறு தலைப்புக்களில் ஆய்வாளர்களால் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் இங்கு நூலாக வெளியிடப்படுகின்றது.

இந்த ஆய்வு நூலானது தமிழ்ப்பண்பாட்டின் சமகால செல்நெறியை கோடிட்டுக் காட்டுவதன் மூலம் எமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தின் எல்லைகளை அடையாளப்படுத்தும் முயற்சிக்கு வலுக்சேர்த்துள்ளது என நம்புகின்றோம்.

இந்த ஆய்வரங்கு மற்றும் நூலாக்க முயற்சிக்கு பல்வேறு வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர், ஆய்வாளர்கள், பேராளர்கள், உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் இந்நூலை அச்சிட்டு உதவிய கரிகனன் பிறின்டேர்ஸ் பிறைவேட்ட விமிட்டெட்ட நிறுவனத்தினர் முதலான அனைவருக்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

என். ஹீதேவி,
பணியாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களாம்.

உள்ளே...

1) பண்பாடு, நாடகம் - சிலபிரச்சனைகள் க.ரதிதரன்	01
2) புகலிடத் தமிழரது பண்பாடு : சில அவதாஸிப்புகள் பேராசிரியர் செ.யோகராசா	10
3) இலங்கையில் காணொளி ஊடகப் பண்பாட்டுப் பரவல் ஒரு பார்வை ஸ்தயாளன் ஸ்ரீபிருந்திரன்	18
4) சமகால கலை இலக்கியங்களில் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் கலாநிதி அகாங்கன்	30
5) நவீன கவிதைகளில் சமகாலப் பண்பாடு அருட்திருதமிழ்நேசன்	35
6) செய்தித்தாள்களின் சமகாலப் பண்பாடு நல்லையா விஜயசுந்தரம்	43
7) புனைக்கதை இலக்கியங்களில் சமகாலப்பண்பாடு எஸ்.ஏ.உதயன்	48

“பண்பாடு, நாடகம் - சில பிரச்சனைகள்”

க.ரத்திரன்

விரிவுரையாளர், நாடகமும் அரங்கக்கலைகளும்
பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்

1. அறிமுகம்

சமூகத்தினது ஒவ்வொரு துறைகளும் பண்பாட்டோடு இணைந்து இருப்பதால் அவைகள் ஏனைய சமூகத்திலிருந்து வேறு பட்டும் தனித்துவமாயும் இருக்கின்றன. எனவே ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டை எல்லாத் துறைகளிலும் இனங்காண முடியும். பண்பாடு கலைப் படைப் பாக் கத்தில் வரையறைகளை வைத்திருக்கிறது. பண்பாட்டு மாற்றமும் மாறாமையும் கலைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும். எனினும் இலக்கியம், ஓவியம் போன்றவற்றிக்கு இருக்கும் ஆக்கவெளி போலல்லாது நாடக ஆற்று கைக்கு பண்பாடு ரீதியான வரையறைப்புகள் உண்டு எனலாம். பண்பாட்டின் இயல்பு; நாடகத்தில் பண்பாடு; பண்பாட்டில் நாடகம் போன்ற விடயங்கள் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. பண்பாடு வாழ்வை இலகுபடுத்த உருவானது என்பதையும் அங்கு தேவை எவ்வாறு பண்பாட்டை மாற்றுகிறது என்பதையும் ஒரு பண்பாடு எவ்வாறு மாற்றப் படுகிறது என்பதையும் உற்று நோக்கல் வேண்டும். மாறுதல், மாற்றப்படுதல் என்ற இரண்டிலும் “மாற்றப்படுதல்” என்பது மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்த ஒன்றாக காணப்படுகிறது. காலம் காலமாக பண்பாடு பல விடயங்களை உள்வாங்கிக்கொள்ளும் அதன் இயல்பை அனுபவ ரீதியாக, ஆய்வு ரீதியாக விளங்கிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

2. சமகாலத்தில் பண்பாடு

“பண்பாடு” என்ற சொல் மனித வாழ்வின் சிலவகையான அம்சங்களைச் சுட்டி நிற்கிறது. பொதுவாக பண்பாடு என்பது

வாழ்க்கையை இலகுபடுத்துவதற்கு நீண்ட அனுபவங்கள் வாயிலாகப் பெறப்பட்ட ஒரு ஒழுங்கு முறை எனலாம். “பண்பாடு என்பது பெறுமானங்கள் (Values), நம்பிக்கைகள் (Beliefs) என்பவற்றின் திரட்டாகவும், விடயங்களைச் செய்யும் வழிமுறையாகவும் இருக்கிறது. இவை குறித்த சமூகத்தின் வகையாக வேறுபட்ட வகைமுறைகளுக்கு ஊடாக வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.” (Gill and Adams 2002, P.56)

தமிழ் சமூகத்தில் பண்பாட்டை மீறுபவர் “ஒதுக்கி வைத்தல்” மூலம் தண்டிக்கப்படுவர். இது வெளிப்படையானதல்ல, மறைமுகமானது. ஆனால் படிப்படியாகப் பரவி வலிமை பெறும் தன்மை கொண்டது, அதனால் மற்றவர்தான் (சமூகம்) ஒழுங்கின் மறைமுக தண்டிப் பாளனாக இருப்பர், மேலும் தவற்று இருப்பதற்கு “மற்றவன்” என்பது முக்கிய மாகிறது. இது மேற்கில் வேறு முறையில் காணப்படுகிறது. தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பொறுத்தளவில் அவர்களது விருந்தோம்பல் முறை, பெண்களது பண்பு, பெரியவர்களை மதித்தல், கடவுளின் பங்கு, சமூகம் அல்லது மற்றவரது பாகம், குருகுல மற்றும் சந்ததி தொழில் கைமாற்றல் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக “பெரியவர்களை மதித்தல்” என்பது தமது வயதிற்கு முத்தவர்களைக் கனம் பண்ணுதல் என்பதாகும். இதில் சாதகமும் உண்டு, பாதகமும் உண்டு. சாதகமான விடயத்தை வைத்துப்பார்த்தால் முன்னுள்ள அனுபவங்

கள் அடுத்தவருக்கு இலகுவாகக் கைமாறும். ஆனால் பாதகம் யாதெனில் கேள்வி கேட்டு ஆராயும்முறை இல்லாது போகிறது. பொது வாக இந்தியா, சீனா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இது இருக்கிறது. இங்குள்ள பண் பாட்டின் படி எல் ஸாவற் றையும் உயிருள்ள ஜீவனாகவும் கடவுளாகவும் பார்க்கும் முறைமை இருந்தது; இருக்கிறது. (வாகனத்திற்கு பொட்டு, நீரு வைத்து நூல் கட்டுதல்)

“கொன்பியூசியனிசத்திற்கு(Confucianism-China) அமைவாக பிள்ளைகள் பெற்றோரை யும், மாணவர்கள் ஆசிரியரையும் கேள்வி கேட்பது கீழ்ப்படிவற்ற தன்மையை காட்டுவதாக இருந்தது” (Holiday and others 2010, P.10) எனவே கேள்வி கேட்கின்ற முறைமைகள் குறைந்த ஒன்றாக ஆசிய பண்பாடு இருப்பதென்பது என்ன காரணத்தால் அவ்வாறு இருக்கிறது என்பது ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.

பண்பாடு மட்டுமல்ல எல்லாமே காலத்திற்குக் காலம் மாறிச்செல்லும். ஒரு காலத்தின் புதியது ஒன்றே பழையதாகிறது. மாற்றங்கள் வெவ்வேறு வகைகளில் நடக்கிறது. ஆனால் இந்த மாற்றங்கள் ஏலவே உள்ள பண்பாட்டை என்ன செய்யும் என்பது முக்கியமாகும்.

மகாத்மா காந்தி சொல்கிறார் - “எல்லாப்பக்கமும் கவர் எழுப்பப்பட்டு, யன்னல்கள் மூடப்பட்டு என்னுடைய வீடு இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை. எல்லா நாட்டினதும் பண்பாடுகள் இயலுமானவரை சுதந்திரமாக எனது வீட்டினுள் வீசுவதை நான் விரும்புவேன். ஆனால் ஏவற்றாலாவது என் பாதங்கள் அள்ளிச்செல்லப்படுவதை மறுக்கி ரேன்.”

படையெடுப்புகள், யுத்தங்கள், வெள்ளப்பெருக்கு, ஏரிமலை வெடிப்பு, புயல், அரசியல் புரட்சிகள், இடப்பெயர்வு, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் வேற்றுப் பண்பாடு (Exotic culture) வந்து கலப்புப் பண்பாடு (Hybrid culture) உருவாகும். அதே போல் வெவ்வேறு இனங்கள் இருப்பினும் அவற்றினிடையே பண்பாட்டுக் கலப்பாக்கம் நடைபெறும். பல்லினப் பண்பாடு (Multi-culture), உள்ளக பண்பாடு (Intercultural), சேர்வருவாக்கற் பண்பாடு (Cross culture) என அவற்றின் விரிவாக்கங்கள் உலகம் பூராகவும் நடந்த வண்ணமுள்ளன.

“தற்போதைய யதார்த்தத்தின் முன்னணியில் பண்பாட்டு எல்லைகளைக் கடந்து பல மக்கள் வருகிறார்கள். சிறப்பான சமூக பொருளாதார மேம் பாட்டிற் காகவும் அரசியல் மற்றும் அனர்த்தம் காரணங்களின்காகவும் புதிய இருப்பிடங்களைத்தேடி இடம்பெயர்வோராய், அகதிகளாய் இலட்சக்கணக்கில் மக்கள் புறப்படுகின்றனர்.” (yupankim 2001, P.03)

பண் பாட்டு இடமாறுகையும் (Cultural shift) பண்பாட்டு பெறுகையும் (Cultural borrowing) ஒரு பண்பாட்டுரு வாக்கத்தில் முக்கியம் வாய்ந்தவையாகும். தேநீர் குடிக்கப் பழக்கியது முதற்கொண்டு, கோதுமை மாவின் உணவுப்பழக்கம், கட்டட அமைப்புமுறை மாற்றங்கள், பதிவுத் திருமணம் கேக் வெட்டிச் செய்வது, கூட்டுக் குடும்ப முறையின் மாற்றம், உள்ளூர் மருத்து வம் (Indigenous medicine) மாறியமை, சடங்குமுறைகள் பல இல்லாமற் போன்று, (உ.ம் கண்ணுரூபு, நாலூரு பார்த்தல்) பல்வேறு அம்சங்கள் மேற்கத்தைய முறை சார்ந்தும்

இயல்பான காலமாற்றம் காரணமாகவும் நடந்தது எனினும் கோயில் பூசையும் திருமண நடைமுறைகளும் எல்லா மாற்றங்கள், தொழில்நுட்பங்களை உள் வாங்கினாலும் அதன் அடிப்படை உள்ளார்ந்த பண்பாட்டை மாற்றவில்லை.

“ஒரு நிரந்தரப்பண்பாடு, இன்னொன்றுடன் கலந்து ஒன்றாக அல்லது மற்றதாக அல்லது இரண்டும் கலந்து மாற்றங்களை உருவாக்கும்”. (Dodd 1991, P.58) பண்பாட்டு மாற்றங்களிற்கு அப்பால் தற்போது பரவி இருப்பது நுகர்வுப் பண்பாடு (Consumer culture) ஆகும். இது உலக மயமாதல், ஊடகமயமாதல் (Globalization and mediotization) என்பன மூலம் வெளிவரும் வர்த்தக ரீதியான சாதனங்கள் பண்பாட்டை மாற்றும் கருவியாகக் காணப்படுகிறது. (உ.ம : - தடித்தும்புத்தடி, பிளாஸ்ரிக் தும்புத் தடியானது, உடுப்பு, தலை மயிர் வெட்டும் பாணி எல்லாம் தீர்மானித்துத் தரப்பட்டன. இளைஞர் யுவதியிடையே அதே தொலைபேசித் தொடர்பாடல், யார் எவற்றை உண்ண வேண்டும் என்பது தொலைக்காட்சியால் தீர்மானித்துக் கொடுக்கப்பட்டது).

3. நாடகப்பண்பாடு

மனித வலு தொழிலில் பயன்படுவது குறைந்து இயந்திரவலு அறிமுகமானது. (ஆட்களால் அரிவி வெட்டி சூடுடிக்கும் முறை இயந்திரம் மூலம் செய்ய ஆரம்பித்தது) தொலைக்காட்சி, சினிமா, வாணோலி, கணினி வலையமைப்பு என்பன வீட்டிற்குள் தீர்மானங்களை அனுப்பியது. இதன் விளைவாகக் கலைகள் அடுத்த பரிமாணத்தை நோக்கி நகர்ந்தன. நாடக ஆற்றுகை முறை, நடிப்பு என்பனவற்றில் சினிமாவின், தொலைக்காட்சி நாடகங்களின் செல்வாக்கு அவதானிக் கப்படுகிறது. அத்தோடு ஆட்கள் பேசும் முறையிலும் மொழி மாற்றங்கள் மற்றும்

மனோநிலை மாற்றங்கள் நடந்தன. கலைகள் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகவும், அதேநேரம் கலைகள் வாயிலாக அந்தச் சமூகத்தின் பண்பாடு வெளிப்படுவதையும் காணலாம். சடங்குகளின் அடியாகத் தோற்றம் பெற்ற நாடகமும் பண்பாட்டின் பகுதியாகவும் அதுவே ஒரு பண்பாடாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. சடங்குடன் அரங்கு சேர்ந்து இருந்த போது அது வாழ்வின் ஒரு பகுதியாகக் கொள்ளப்பட்டது. ஈழத்து தமிழ் அரங்க வரலாற்றிலும் அதே நிலைமை காணப்பட்டது எனலாம். ஏனென்றால் அன்மைக் காலங்களில் கடவுள் வழிபாட்டோடும் நேர்த்தியோடும் ஆற்றப்படும் நாடகங்கள் எதுவித தடையுமின்றி இன்றும் தொடர்ந்து நடப்பதைக் காணலாம்.

ஈழத்து தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகத் துறையில் ஈடுபடுதல் தொடர்பாக சில முற்கற்பிதங்கள் இருக்கின்றன. எனினும் காலம் காலமாக நாடகத்துறை தொடர்ந்து வந்துகொண்டே இருக்கிறது. “குத்தாடுவது ஆத்தாதவனின் செயல்”, “குத்தி”, “சின்ன மேளக்காரி”, “குத்தாடி”, என்று காணப்படுவ தோடு சமூகமட்டத்தில் கலைஞர்கள், குடி காரர், தகாத நடத்தை கொண்டவர், ஊதாரி, உழூக்காதவர், கடனாளி, பொறுப்பில்லாத வர் என்று சிற்சில சொற்பிரயோகங்கள் பழமொழிகள் காணப்படுகின்றன.

குத்துப் போன்ற பாரம்பரிய வடிவங்களிற்கு, இலக்கியங்களுக்குக் கிடைத்தலாவு அரச அந்தஸ்து தொன்மைக் காலத்தில் இல்லாதிருந்தமையும், பின்னர் வந்த சமூக மாற்றங்களில் மேற்குலகின் செல்வாக்கால் அந்தஸ்தும் முனைப்பும் கிடைத்த அதே வேளை, கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்தவை மட்டும் பேணப்பட்ட தன்மையையும், கிராம மட்டங்களில் தொடர்ந்திருந்தமையையும் காணலாம். எனினும் இந்துசமயம் சார்ந்து பண்பாட்டு ரீதியில் நாடகம் முதன் நிலையில்

வைத்துப் பேணப்பட்டதை நாட்டிய சாஸ் திரம் வாயிலாக அறிய முடியும்.

இந்திலையில் நாடகத்தை ஒரு கற்கை நெறியாகக் கொண்ட போதும் அதில் ஈடுபாடு கொண்டோரால் அது பேணப்பட்டாலும் எல்லோரும் அதை முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டனர் என்று கொள்ளுமுடியாது. ஏனெனில் இன்றும் நாடகத்தில் ஈடுபாடுவோர் தொகையும், கற்கும் மாணவரது ஈடுபாட்டில் காணப்படும் தடைகளும் இந்த தலைப்பைத் தெரிவு செய்யும் தேவைக்கு ஏற்பான காரணங்களாகும். நாடகத்துறையில் ஈடுபாடும் அனைவரும் காலம் காலமாக நாடகத் தில் ஈடுபாடுவோரது பங்களிப்பில் பல மட்டுப் பாடுகளை எதிர்கொண்டு விவாதித்திருப்பினும் இதனை ஒரு ஆய்வாகக் கொண்டு முன்செல்லவில்லை எனலாம்.

நாடகம் என்பது சமூகத்திலிருந்து பெறப்பட்டவைகளால் எழுதப்படுவது; சமூகம் என்பது பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்த ஒரு நிறுவனமாகும். பண்பாடு ஒரு தனிப்பெரும்துறையாக வருவதற்கு அடிப்படையாக இருப்பது ஒரு நாட்டின் மக்களது பொருளாதாரம், நம்பிக்கை, சமயம், மொழி, உணவு, பழக்கவழக்கம், ஆடை ஆய்பரணங்கள் என்பவற்றிலும் ஒரு தனித்துவமும், வேறுபாடும், சிறப்புப் பண்பும் பண்பாட்டால் உருவாக்கப்படுவதாகும். எனவே ஒரு சமூகம் பண்பாட்டால் பிரதி பலிக்கப்படுவது என்பது எல்லா வற்றிலும் அதன் தனித்துவ அடையாளங்களைக் கொண்டிருப்பதென்பதாகும். நாடகமும் மாறிவரும் சமூகத்தின் பண்பாட்டை உள்வாங்கி வெளிப்படுகின்றது.

“எது நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றன. அவற்றை இப்பொழுது மீள் நிகழ்த்துவதால் ஒரு பயனுண்டு என்ற ஒரு நம்பிக்கை (விசுவாசம்) இதனுள் இழையோடுகின்றது.” (சிவத்தம்பி, 1996:04) முன்னர் நிகழ்த்தவை

நிகழ்த்திக்காட்டுதல் என்பது ஐதீகம் ஆகும். அதுவே அரங்கின் சாரமாகவும் அமைகின்றது. வாழ்வு மீள் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இங்கு பரிசீலனைக்காக மூன்று நாடகாசிரியர்களின் எழுத்துருக்கள் தெரிவுசெய்தமைக்கான காரணம் அவை வாழ்வின் ஒட்டத்தை இயன்றளவு யதார்த்தப்பாங்காகக் கருத்திற் கொண்டு ஆக்கப்பட்டவை என்பதாலாகும்.

4. நாடகத்தில் பண்பாடு

பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை, மஹாகவி, கலாநிதி குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் என்கின்ற மூவரும் முறையே 1940, 1966, 1992 என்கின்ற காலங்களில் படைப்புகளைப் படைத்துள்ளனர். அவர்களுள் 1980 இன் பின் இன்றைய 2011 வரை சண்முகலிங்கத்தின் அரங்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. 200 எழுத்துருக்களிற்கு மேல் எழுதியிருக்கிறார். கிட்டத்தட்ட 30 வருட சமூகநிலை அல்லது பண்பாட்டு ஊடாட்டம் எல்லா நிலைகளிலும் அந்தந்த காலத்தினுள் பதியப்பட்டது. இவை கலையை மட்டுமல்ல வரலாற்றையும் பார்ப்பவருக்கான பெரும் சான்றுகளாகும்.

“மண்சமந்த மேனியர்”, “அன்னை இட்டத் தீ”, “வேள்வித்தீ” என்பன மிக முக்கிய நாடகங்களாகும். இவற்றில் “எந்தையும் தாயும்”கதை சார்ந்த யதார்த்தமாகவும், “ஆர் கொலோ சதுரர்” மோடிப்படுத் தப்பட்டதாயும் கொள்ளுமுடியும். யுத்தம், சமூகம், பண்பாடு ஆகிய மூன்றும் கலந்து உருவான புதுப்பண்பாடு சண்முகலிங்கத்தின் அரங்க எழுத்துருக்களில் வெளிப்படுகின்றன. அவை காலத்தைப் பதிவு செய்த விதம் வியக்கத்தக்கதோடு காலத்தாலேயே அதற்கான வடிவமும் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

நாடகத்தின் பெரிய பங்கு அது காலத்தின்பதிவாக இருப்பதுதான். காலத்தின் பதிவை ஒரு பண்பாடாகக் கொள்ளுமுடியுமா என்றால் அது குறித்த சமூகத்தின் பதிவாக இருக்கும்போது பண்பாட்டின் பதிவுமாகிறது

என் பதுதான் அதற் கான பதிலாகிறது. பண்பாட்டில் உள்ள தவறை நீக்குவதற்கு கருத்தியல் ரீதியான விடயங்கள் நாடகத்தில் உட்புகுத்தப்பட்டன. அவ்வாறு செய்வது ஒரு காலத்தின் புரட்சி என்றே கொள்ளமுடியும். இவைபற்றிப் பதியப்பட்ட சில எழுத்து ஆவணங்கள் பரிசீலனைக்கு எடுக்கப் படுகிறது.

- பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளையின் “உடையார் மிடுக்கு”(1940)
- மஹாகவியின் “கோடை”(1966)
- கலாநிதி குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் “எந்தையும் தாயும்”(1992)

மேற்படி மூன்று எழுத்துருக்களும் ஒரு கதைசார்ந்த யதார்த்த வாழ்வை வெளிப் படுத்துபவை. இவை காலத்தின் செயலையும், காலத்தின் இயல்பையும், காலத்தின் வெளியையும், காலத்தின் நேரத்தையும், அக்காலத்தின் கோட்பாடுகளையும் தெளிவாகக் காட்டும்.

பண்பாட்டை ஏன் நாடக ஆற்றுகையுடன் அல்லது அரங்கப் பயிற்சியுடன் இணைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதற்கான காரணங்களாக சொல் (word), குரல் (voice), முகவெளிப்பாடு (facial expression), மெய்யசை (gesture), அசைவும் உடலும் (movement and body) என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவதோடு, இவை ஒரு நடிகனின் வெளிப்பாட்டுச் சாதனங்களாகவும் இருக்கின்றன. சொல் என்பது மொழியுடன் இணைந்தும் அதேநேரம் ஒரு சொல்லிற்கு காட்சி (Image), அர்த்தம் (meaning), உணர்வு (Feeling), பண்பாடு (Culture) என்கிற நான்கிணையும் கொண்டு இருக்கும். அதனால் வேற்று நாட்டவர் இந்நாட்டு சொற்களாலான இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில் முதலில் சொல்லின் பண்பாட்டை அறிய வேண்டும். சொல்லானது பேச்சுக் குரலாக நாடக ஆற்றுகையில் ஏற்ற

இறக்கத்துடன் (intonation) இணைந்தும், முகவெளிப்பாடு என்பது உளவியலுடனும் இணைந்தும், உடல் என்பது பால்நிலையுடனும் உடை ஓப்பனெயுடனும் இணைந்தும் பண்பாட்டின் அம்சமாக வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம்.

4.1 பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளையின்

“உடையார் மிடுக்கு”(1940)

வடமராட்சியின் பேச்சு வழக்கோடு, அக்கால மனிதர் களின் அசைவுகளும், முரண்பாடுகளும் தெளிவாக வெளிவந்த ஒரு நாடகமாகும். ஒரு சமூகத்தைக் கலைப் படைப்பு ஆக்குவதில், அதனைப் படைப் பாக்கம் செய்தவனது பண்பும் தர்மமும் உள்ளடங்கி இருக்கும். சமூகத்தை அப்படியே படம்பிடிக்கப்பட்ட காட்சி போலல்லாமல் எழுத்தாளனின் சிந்தனையும், வியாக்கியான மும் சேர்ந்தே படைப்பு உருவாகும். “உடையார் மிடுக்கு” நாடகம் அக்காலத்தின் மாற்றப்படவேண்டிய அல்லது திருத்தம் செய்யப் படவேண்டிய ஒரு சமூகத்தை முன்மொழி வதோடு, அந்த மாற்றம் எவ்வாறு நிகழ்த்தப் படவேண்டும் என்பதும் நாடகக் கட்டமைப் பில் உண்டு. இந்நாடகம் உடையார் முறையை, சாதி முறையை இரண்டிலும் உடையார் முறையையில் மாற்றத்தை அதிகம் வலியுறுத்துகின்றது. கள்ளுக்குடிக்க வரும் தவசி பாத்தி ரத்தின் வசனம் ஒரு சமூக நியாயப்பாட்டை வலியுறுத்தும். தவசி: “எங்களைல் லாரிட்டையும் உறந்த காசதானே, உள்ளவளிட்ட இல்லாதவன் எடுக்கிறது நியாயந்தானே” (கணபதிப்பிள்ளை, 2003, பக்.21) இது அந்தச் சமூகத்தின் நியாயம் என்பதை விட படைப் பாளியின் நியாயமாக அமைவதைக் காணலாம். பெண்கள், திருமணம், காதல், சீதன நடைமுறைகள், அந்தஸ்த்து, கல்வி பொருளாதார நிலைகள், சமூக முரண்பாடுகள் எனப்பல் விடயங்கள் வருகின்றன. 1940 இல் எழுதப்பட்ட இந்த நாடகம் அண்மையில் 2011 இல் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டபோது

அந்த நாடகத்தில் உள்ள சில விடயங்களை நீக்கவேண்டிய தேவை வந்தது. அந்தத் தேவை என்பது 70 வருடங்களில் சமூகத்தில் நடந்த மாற்றம் காரணமாக வந்தது எனலாம். குறிப் பாக சாதிப்பெயர்கள், ஆட்களது (பாத்திரங்கள்) சில தீர்மானங்கள் என்பவற்றை நடை முறைச் சிக்கலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாற்றப் பட்டது. எழுத்து இலக்கியத்தில் இது சாதியமாகலாம் ஆனால் நாடக ஆற்றுகையில் இது சாதியமற்றதாகிறது. ஏனெனில் நாடக ஆற்றுகை பார்ப்போனுடன் நேரடித் தொடர்பு வைத்திருக்கும். கணபதிப் பிள்ளையின் நாடக வசனங்களைக்கேட்டால் அல்லது வாசித்தால் மனதில் சமூக யதார்த்தத்தின் உண்மை இருப்பு உடனே ஞாபகப்படுத்தப் படும். இந்த நாடகம் 2011 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1940 இன் பண்புகளோடு ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. ஒரு காலத்தின் வாழ்வு தேடிக்கண்டு பிடிக்கப் பட்டு மீள நிகழ்த்தப்பட்டதில் பண்பாட்டு மாற்றமும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டது.

4.2 மஹாகவியின் “கோடை” (1966)

ஒரு காலத்தின் பிரச்சனை எவ்வாறு எதிர்கொள்ளப்பட்டது என்பதை இரண்டு சிக்கலை வைத்து வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அவற்றுள் ஒன்று காதல் மற்றது வெளியார் அரசாட்சி என்பனவாகும். இவை இரண்டுமே அக்காலத்தில் போராடியே வெற்றிபெறும் அம்சங்களாய் இருந்தன. இங்கும் பாத்திரங்கள் பேசும்மொழியில் வாழ்வின் யதார்த்த ஒசைநினைவுபடுத்தப்படும் அதாவது கிராமத்தின் அல்லது மத்தியதர வர்க்கத்தின் பேச்சோசை மிகத்தெளிவாக உரையாடலிற் கிடக்கும். கிராமிய லயம் குழம்பாது ஒரு சம்பவம் கவித்துவமாக்கப்படும் - “கொடை உழுந்தை குளிர்நீரில் ஊறவைத்து தோலை அகற்றி தொழிலாளினி ஒருத் தி....” (மஹாகவி, 1966, பக். 09) என்று வரும் கவிதையில் இட்டலியின் உருவாக்கத்தை வர்ணிப்பது ஒரு நல்ல உதாரணமாகும். அதேபோல்

விதானை எனும் பாத்திரம் கள்ளுக்குடித்து விட்டு வந்ததை “ஆண்டான் நம் வீட்டின் அடிவளவிற் சீவுகிற பாளை வடித்த பதநீர் அருந்தி வந்தேன்” (மஹாகவி, 1966, பக். 19) என்ற வரிகள் புலப்படுத்தும். “உடையார் மிடுக்கு” நாடகத்திலும் கள்ளுக் குடிக்கும் காட்சிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

“கோடை” நாடகத்தில் சமூகத்தின் மிக நுணுக்கமான நாளாந்த வாழ்வு வெளிப் படுத்தப்படுகின்ற உரையாடல்கள் மிக யதார்த்தமானது. மாணிக்கம்: “கேட்டியே.. ஆடு அவிழ்த்துக் கொண்டேன் அலைகிறது? முற்றத்தில் நட்ட கொடியை நறநற வென்று தின்கிறதே: கட்டிவைக்க ஒரு ஆள் கிடையாதே இவ்வீட்டில்..” (மஹாகவி: 1970.10) இந்த உரையாடல் கிராமத்தை மனதில் உருவாக்கி ஒரு நம்பகத்தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது. செல்லம்- “சங்கீதம் கற்றுமுடிந்தால் சரி போவன், பஞ்சையர் வாலைப்பிடித்து திரிந்து “சமுக்கிறுதம்” ஏனாம் தடியன் படிக்கிறான்” (மஹாகவி: 1970.24) இந்த உரையாடல் ஒரு கிராமியப் பெண், ஒருவரை நச்சரித்துப் பேசும்போது அதற்குரிய தாளத் தோடும் நாதத்தோடும் சரியாக வரும்போது பார்ப்பவர், வாசிப்பவர் தமது அனுபவப் பின்புலத்திற்குப் போவது சலபமாகிறது. அதேபோல சமூகத்தில் துண்பத்தை அல்லது வறுமையைச் சொல்லும் போது அதற்கான ராகதாள முறை இருக்கிறது. “கோடையின்” பல இடங்களில் இதைக் காணலாம். உதாரணமாக: - பஞ்சையர்: “உண்மையிலே காசெங்கே மாணிக்கம் கையில் கிடைக்கிறது. அந்தி யெட்டி என்றால் அரிசி சில கத்தரிக்காய், மொந்தன் வாழைக்காய், முழுசாய் ஒரு கருணை வந்துவிடாது. வயற்காரர் பாடுகளும் இந்தப்படி தான், இதுவோ கடுங்கோடை” (மஹாகவி: 1970.16) மேற்படி கூற்று கவிதை என்பதால் மட்டுமல்ல இங்கு பொதிந்துள்ள கிராமிய பேச்சோசையும் மிகமுக்கியமாகும்.

“உடையார் மிடுக்கு”, “கோடை” போன்ற நாடங்களில் பிரதேசங்களின் பேச்சிற்கான ஒரு இராகம், ஒசை இருக்கும். அதைத் தருவாக மாற்றிப் பார்க்கமுடியும். ஏனென்றால் சாதாரண பேச்சு வழக்குகள் என்பது பாடல்கள் போல தாளத்தை வைத்தி ருக்கும். அதனால் வசனங்கள் பொதுவாக லயப்பிடிப்பான வசனங்களாகவே (Rhythmic sentence) இருக்கின்றன. இந்த லயம் மட்டக் களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம், மன்னார் போன்ற இடங்களில் தனித்துவமாக இருப்பதோடு அதற்குள்ளும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் என்று எடுத்தால் பருத்தித் துறை, அளவெட்டி, புத்தூர் கொழும்புத் துறை, நெடுந்தீவு போன்றவற்றிற்கு தனித் தனியாக உண்டு. “உடையார் மிடுக்கு” வடமராட்சிப் பேச்சோசைகொண்டது.

பொதுவில் “உடையார் மிடுக்கு” “கோடை” என்ற இரண்டிற்கும் ஒரு பொதுப்படையான சமூக வெளிப்பாட்டுத் தொடர்புண்டு: காதல் திருமண எதிர்ப்பு, சாதிக்கு எதிரான உள்நோக்குகள், வெற்றி வைத்தட்டம், கள்ளு, பெண்கள் பற்றிய நிலைகள் போன்றவற்றை இரண்டிலும் காணலாம். தனியே சமூகத்தை மட்டுமல்ல அங்குள்ள சில பண்பாட்டு ரீதியான விடயங்களில் மாற்றங்களையும் இந்நாடகங்கள் வேண்டி நிற்கின்றன.

4.3 குழந்தை ம.சண்முகவிங்கத்தின்

“எந்தையும் தாயும்” (1992)

1980இந்கு பின்னான சண்முகவிங்கத்தின் அரங்கில் “உறவுகள்” (1982) “எந்தையும் தாயும்” (1992) ஆகிய இரண்டும் யதார்த்தம் சார்ந்து ஆக்கப்பட்டவைகளாகும். இவற்றில் “எந்தையும் தாயும்” நாடகம் வாழ்வை அதன் இயல்பு நிலையிலேயே வைத்து ஆக்கப்பட்டதைக் காணலாம். ஏற்கனவே பார்க்கப்பட்ட இரண்டு எழுத்துருக்களில் இருந்து இங்கு பெரிய சமூகபண்பாட்டு

மாறுதல்களிற்கு உட்பட்டது புலப்படும். குறிப்பாக கதாநாயகன் (Hero/ Protagonist) முறைமை மாறி, இலட்சியப்படுத்தல் குறைந்து மனித நிலைப்பட்டதைக் காணலாம். மாணிக்கம் சோழவைப்பற்றிக் கூறுதல் “அஞ்சகிறேன் அப்பா! உது மனித சாதனையை மிஞ்சியது! தெய்வம் இல்லையேல் பிசாகதான்” (மஹாகவி 1970:51) தனிகாசலம் சுந்தரம் பற்றிக் கூறல்-“நீ ஒரு கெட்டிக்காரன், இனி நீ பெரிய அப்புக் காத்து..” (கணபதிப் பிள்ளை. 2003.03) ஆறுமுகம் உடையாருக்கு சுந்தரம் பற்றிக் கூறல்-“பெடியன் படிப்பில் மெத்தக் கெட்டிக்காரன் இவைத்துக்க அவரைத்தட்ட வேறை ஒருத்தரும் இல்லையாக்கும்..” (கணபதிப் பிள்ளை: 2003.10) “கோடை”யின் நாயகனை விட “உடையார் மிடுக்கு” நாயகன் இயல்பை நோக்கி மாற்றப் பட்டுள்ளதைக் காணலாம். “எந்தையும் தாயும்” நாடகத்தில் வில்லன்/, எதிர்செயல் நிலைப் பாத்திரம் (Antagonist/ villain) என்று எதுவும் வெளிப்படையாய் தெரியாது. இந்த நாடகத்தின் பிரதான பாத்திரம்/நாயகன் (Protagonist/hero) தனிமையினதும், இயலாமையினதும், அவலத்தினதும் அடையாளமாக வெளிப்படும். இங்கு சங்கரப்பிள்ளை (பெரியையா) பாத்திரம் தன்னளவில் சரியான தீர்மானங்களை எடுத்து ஏற்கனவே செயற்பட்டு இருப்பவர் எனினும் பார்ப்போர் முன்னிலையில் அவர் சூழ்நிலையின் ஒரு கைதியாகவே இருக்கிறார். முரண்தான் (Conflict) நாடகத்தின்மையம் என்பர். ஆனால் இங்கு அது நேரடியாக இருக்காது மூன்றாம் தரப்பால் உருவாக்கப்பட்டு விளங்கிக் கொள்ளப்படும். தனிமையில் ஒரு வயோதிபர் என்றால் சில கேள்விகள் கேட்கலாம் - ஏன் தனிமை? பிள்ளைகள் வெளிநாடு, ஏன் வெளிநாடு? நாட்டில் யுத்தம், ஏன் யுத்தம்? இனப்பிரச்சினை, ஏன் இனப்பிரச்சினை?! - இந்த அளவு மட்டத்தில் சிந்திக்க நாடகம் இடம் கொடுக்கும்.

சமூகவாழ்வு மிகவும் துலக்கமாக அந்தக்காலத்தின் இருப்போடு வெளிப்படும். இங்குள்ள பண்பாட்டில் பெற்றோர் முதலில் தாம் வாழ்ந்து பின் பிள்ளைகளிற்காக வாழ்வது வழிமை. அவர்கள் இறக்கும் வரை பேரப்பிள்ளைகளுக்குத் துணையாகவும் அதே நேரம் பிள்ளைகள் பற்றி இறுதி முச்சவரை சிந்திப்பவர்களாகவும் காணப்படுவர்.

“சங்கரப்பிள்ளை: போஸ்மன் மணி அடிச்சது போல கிடந்திது.... ஒருத்தரையும் காண இல்லை. பிள்ளைகள் ஏன் கனகாலம் எழுதாமல் இருக்குதுகள் அங்கை அதுகளும் ஏதும் கஷ்டமோ தெரியேல்லை. அங்கேயும் பல இடங்களில் வெளிநாட்டாக்களை அடிக் கிறாங்களாம், வெட்டுறாங்களாம், பெற்றோல் குண்டெறிஞ்சு கொல்லுறாங்களாம். இஞ்சையப் போல இப்ப அங்கையும் வந்திட்டு தெண்டா பாவம் பிள்ளையள் எங் கே போறது? அதுகளுக்கு என்ன நடந்ததோ! ஏன் காயிதம் கனகாலமாய் இல்லை?” (சண்முக விங்கம் 2008, பக்.25)

இந்த நாடகம் ஒரு காலத்தை அதன் எல்லாப் பண்புகளோடும் வெளிப்படையாகவும், மறைமுகமாகவும் பதிவு செய்துள்ளது. வெளிப்படையாக நோக்கும் போது யுத்தம், வெளிநாடு போதல் அதன் விளைவுகள், கொழும்பில் போய் வெளி நாட்டு ரெவிபோன் கதைத்தல், கோயிலிற்குப் போதல், தபால்காரனை எதிர்பார்த்திருத்தல், ஒரு போத்தல் பெற்றோல் 2000/= , ஹெலி கொப்டர் சத்தம், இறந்த உடல் நீண்டநாள் வைத்திருத்தல், ICRC மூலம் தகவல் கொடுத்தல் எனப் பல சமூகவிடயங்கள் உள்வாங்கப்படுகின்றன. இந்த நாடகத்தின் மூலம் சமூக யாதாரத்தமும் நாடக யதாரத்தமும் வெளிப்படுகிறது.

நாடகத்தின் பண்பாடு என்ற ரீதியில் காலங்கள் அதன் சமூக இருப்போடும்,

அதற்கான பண்பாட்டோடும் மேற்படி மூன்று நாடகங்கள் மூலம் வெளிப்படுவதை அவதானிக்கலாம். அடுத்து இந்த நாடகங்கள் பண்பாட்டோடு இருப்பினும் அவற்றை ஆற்றுகை செய்ய முற்படும்போது அல்லது அதற்கான பயிற்சிகளைச் செய்யும்போது உருவான பிரச்சினைகளை நாடகப்பண்பாட்டின் பிரச்சினைகளாகக் கொள்ளமுடியும்.

5. பண்பாட்டில் நாடகம்

நாடகத் தயாரிப்புக்களில் செய்யுமறப்பயிற்சிகளில் பண்பாடுரீதியான பல சுவால்கள் நடைமுறையில் எதிர்கொள்ளப்படுகின்றன. நாடகம் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் அதேநேரம் அது தன்னகத்தே பண்பாட்டு வரையறைகளையும் கொண்டுள்ளது.

நாடகங்கள் பண்பாட்டோடு இலகுவாக எழுதப்படலாம். ஆனால் ஆற்றுகை செய்யும்போது ஆண், பெண் என்ற ரீதியில் சில இடர்கள் இருக்கின்றன. “உடையார் மிடுக்கு” நாடகத்தில் உடையார் கீழே விழும் போது அவரது மகனும் வேலைக்காரியும் சேர்ந்து தூக்கிவிட வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு தொட்டுத் தூக்குவதை மாணவிகள் விரும்பாத காரணத்தால் அது வேறு முறையில் மாற்றப்பட்டது.

முகத்தை, உடலை நடிப்பின் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப செய்வதில் ஆண்கள், பெண்கள் இருபாலரிடமும் ஒரு அளவு இருந்தது. விகாரமான மெய்யசைவுகள், முகவெளிப்பாடுகளைப் பெரும்பாலும் தவிர்த்தனர். அதில் தமது அழுகு நிலைகள் குழம்பும் என்பதும் பண்பாட்டில் அசைவிற்கான அளவீடு இருந்ததும் ஆழ இருக்கும் உண்மைகளாகும்.

பாத் திரங் களை வழங் குவதில் சாதிரீதியான கவனப்பாடு பாத்திரங்களின் வகைகளிற்காக “உடையார் மிடுக்கு” நாடகத்தில் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டது. அதே

போல் “கோடையிலும்” உண்டு. செய்முறை வகுப்புக்களில் சிலவகையான நடனங்கள் உடற்பயிற்சிகள் என்பவற்றை பெண்கள் தவிர்த்ததோடு பொதுமேடை ஆற்றுகையை டும் தவிர்க்க விரும்பினர். இதற்குப் பெரும்பாலான உட்காரணங்களாக பேசிச்செய்யும் கீருமணமும் சீதனமும் காரணங்களாக வேறுப்பட்டன.

6. முழுவரை

ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது பண்பாடு என்றால் என்ன என்பது பற்றியும் அதில் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தன்மைகள் அல்லது அதன் பெறுமானங்கள் எவ்வாறுள்

என என்பது பற்றியும் நோக்கி நாடகத்தில் பண்பாடு என்பது காலத்தின் ஒரு வெளிப்பாடாக எவ்வாறு உள்ளது என்பது பற்றியும், நாடகம் செய்வதால் ஏற்பட்ட நாடகப்பண்பாடு பற்றியும் நோக்கியதோடு எல்லாவற்றி லும் எதிர்கொள்ளப்பட்ட பிரச்சனைகளும் பார்க்கப்பட்டது. காலத்தையும் வெளியையும் கலையாகப் பதிவு செய்வதில் நாடக இலக்கியத்திற்குப் பெரும்பங்குண்டு என்னாம். நாடகம் பண்பாட்டைப் பதிவு செய்வதற்கும், அதுவே ஒரு பண்பாடாக இருப்பதற்கும், பண்பாட்டில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்துவதற்குமான ஒரு ஊடகமாகவும் இருப்பது வரலாற்றைப் பார்க்கும்போது துலக்கமாகிறது.

உசாத்துவணகள்

1. Gill, David and Adams, Bridget (2002) *ABC of Communication Studies*, 2nd edn, UK, Nelson
2. Holliday, Adrian and Others (2010) *Intercultural Communication-An Advanced Resource Book*, Britain, Rutledge.
3. Kim, Young Yun (2001) *Becoming Intercultural*, USA, Sage Publication, Inc.
4. Dodd, Carley H (1991) *Dynamics of Intercultural Communication*. 2nd edn, USA, W.C. Brown publishers.
5. மஹாகவி (1970) கோடை, கல்முனை, கவிஞர்வாசகர் சங்க வெளியீடு-5
6. சிவத்தம்பி, கா. (1996) “பண்பாடாக அரங்கு”, தமிழில் நவீன நாடகம், சென்னை, உலக தழிமாராய்ச்சிநிறுவனம். பக. 01-10.
7. கணபதிப் பிள்ளை, க (2003) பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை நாடகத்திரட்டு, கொழும்பு, குமரன் பதிப்பகம்.
8. சண்முகவிங்கம், குழந்தை ம. (2008) எந்தையும் தாயும், யாழ்ப்பாணம், செயற்றிறன் அரங்க இயக்கம்.

புகலிடத் தமிழரது பண்பாடு : சில அவதானிப்புகள்

பேராசிரியர் செ. யோகராசா

1. ஈழத்தமிழரது பண்பாடு, காலனித்துவ ஆட்சி காரணமாக ஏற்பட்ட நவீனமைய வாக்கச் சூழலில் (Modernization) முதன்முதலாகப் பல மாற்றங்களை எதிர்கொண்டது. அதன் பின்னர், புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரது பண்பாடு அத்தகைய மாற்றங்களை எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது. அத்தகைய மாற்றங்களுள் முக்கிய புலம் பெயர்ந்த தமிழரது ஆக்கங்களுடாக வெளிப்படு மாற்றை அவதானிப்பதே இவ் ஆய்வின் நோக்கமாகின்றது.

2. பெண்களது வாழ்க்கையில்

2.1. ஈழத்தமிழரது வாழ்க்கையில் நடந்த, சடுதியான புலம் பெயர் தொடரில் மிக மிகக் கஷ்டப்பட்டு வர்கள் தமிழ்ப் பெண்கள் தான்¹ இத்தகைய கஷ்டம் பெண்கள் ஈழத்திலிருந்து புறப்படும் போதே ஆரம்ப மாகிவிடுகிறது. “இடைவழி அனுபவ வெளிப்பாடுகள்” இவ்விதத்தில் கவனத்திற் குரியவை. ஈழத்துப் பெண்கள் சிலர் பஞ்சாப் நகரொன்றிலுள்ள விடுதியோன் றிலே தங்கியிருந்த அனுபவம் பற்றி விவரிக்கும் அடுத்த தரிப்பு பாகிஸ்தானில் சிறு கதையின் முடிவு இவ்விதத்தில் கவனிப்பிற்குரியது. அது பின்வருமாறு² “வெளியேயாரோ கதவை அண்மிக்கும் சத்தம் கேட்கிறது. மிகமெதுவாக இவர்களின் அறைக் கதவு தட்டப்படுகின்றது. இரு வருக்கும் என்ன செய்வதென்று தெரிய வில்லை. ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்ள மட்டும் முடிகிறது. “ஏஜன்சி என்று லதாவைப் பார்த்து வாய்சைத்தாள் நளினி. “ஊகூம் ஊகூம் பொடியள் என்று மெல்லியதாக மறுதலித்தாள் லதா..... நீண்டநேர இடைவேளைக்குப் பிறகு மறுபடி கதவு தட்டப்படுகிறது. யார்?

எனக் கேட்டாள் நளினி. எதுவித பதிலு மில்லை ஒருவித துணிச்சலை வரவழைத் துக்கொண்டு கதவைத் திறந்தாள் நளினி. அதே பஞ்சாப்காரன் அதிகாரத்துடன் அறைக் கதவைப் பூட்டினான். தொல்லை இரவுகள் மீண்டும் தொடர்கின்றன. இவனிட மிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு இன்னும் எத்தனை எத்தனை இரவுகளும் தப்பித்துக் கொள்ள ஏலும்?” ஆக பெண்களது ஒழுக்கம் ஆரம்ப காலத்திலேயே சவால் களைச் சந்திக்கத் தொடங்கி விடுகிறது. மேற்கூறிய பெண்கள் எவ்விதத் திலோ தப்பித்துக் கொள்ளமுடியும். அதே வேளையில், இடைவழியில் பரிதாபகர மான முறையில் சாவை எதிர் கொள்வோரு முன்டு. இழுவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம். சிறுகதையிலே வரும் ஏஜன்சிக்காரர்களின் உரையாடல் அதிர்ச்சியூட்டுகின்றது.³

ஆர்?.....

அது நான் சிவா கதைக்கிறன்.

எந்தச் சிவா?

ராங்கி சிவா இஞ்சை மாஸ்கோவிலை நிக்கிறன். என்ன புதினம்?

கேட்ட காச தராததாலை புனிதாவைக் கோட்டல்லைவிட்டிட்டு வந்தனாங் கெல்ல.

அவருக்கென்ன றெட்டலைட் ஏரியவிலே கொண்டுபோய் விட்டிட்டாங்களே?

“அவள் செத்துப்போனாள். ஒரு குறுக்கு றோட்டிலை கிடந்து பொலிஸ் சுவத்தைக் கண்டுபிடிச்சிருக்கு. தங்களுக்குத் தெரிந்த பெண். அவளது சாவை நண்பர்கள் மூலம் அவளது பெற்றோர்களுக்குத் தெரிவிக்க லாமே என சிவா சொல்கிறான்”.

“.....ஓன்டையும் நாத்தாம உன்றை அலுவலைப் பார்” ஆக மனித நேயம்

கேள்விக்குள்ளாகின்ற நிலையும் ஆரம்ப நிலையிலேயே ஏற்பட்டுவிடுகின்றது.

2.2 புகவிட நாட்டில் புகவிட நாட்டு ஆண் களுடன் தமிழ்ப் பெண் பழகுவதும் அது பெற்றோரது எதிர்ப்புக்குள்ளாவதும் இயல்பான தொன்று. தவிர்க்கவியலாத இப் பிரச்சினை பற்றி பல சிறுக்கைகள் சித்திரித்துள்ளன. “தலைமுறை இடை வெளி” சிறுக்கையில் இடம் பெறும் உரையாடல் கவனத்திற்குரியது.⁴

“இது என்ற வாழ்க்கை என்றை வாழ்க்கை எப்படி இருக்கவேணும்? எனக்கு ஒரு ஆளைப் பிடிக்காட்டில் நான் எப்படி அவரோட வாழ ஏலும்? ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் ஒத்துவராட்டில் விட்டுவிட்டு எனக்குப் பிடிக்க ஆளைத் தெரிவு செய்ய ரதில் என்ன பிழை இருக்குதம்மா.....”

தீபா - பிரதாப் காதல் திருமணம் செய்யக் கூடுமென்று கருதிய பெற்றோர் திருமணப் பேச்சில் இறங்கியபோது முடிவில் தீபா கூறுகின்றாள்.

“என்ன பின்னை? அப்ப கவியானம் கட்டாமல் குடும்பம் நடத்தப் போறிங் களோ? சீசீ, என்ன அசிங்க மான கதை கதைக்கிறாய்? அதுதான் ரெண்டு பேரு மாச் சேர்ந்து ஒன்றா வெளிக்கிட்டுத் திரியிறியளோ?

“ஓம் நாங்க இப்போதைக்குக் கலியானம் செய்யமாட்டம். உங் கணக்கு நாங்கள் ஒன்றா இருக்கிறது பிடிக்க இல்லையென்றால் நாங்கள் ஒரு அபார்ட் மென்ட் எடுத்துக்கொண்டு போய் இருப்பம். ஸைப்பல் செட்டில் ஆகிறதுக்கு முதல் நாங்க ரெண்டு பேரும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் நல்லாப் புரிஞ்சு கொள்ளவேணும். ஸைப் இஸ் லோங். நான் அவரோட வாழுறதுக்கு அவர்து..... ஆளா என்று நான் டிசைட்

பண்ணவேணும். வாழ்க்கையை நல்லா என்ஜாய் பண்ண வேணும். அதற்குப் பிறகு ..... வேணு மெண்டால் கலியானம்” தங்கள் திட்டத்தை விளக்கினாள் தீபா.

இவ்வளவு காலமாப் போய் பிரெண்ட் என்று சுத்தித் திரிஞ்சாய் இன்னமும் அவரை நீ புரிஞ்சு கொள்ள இல்லையா? ஒன்றா இருந்து குடும்பம் நடத்திப் பார்த்துத்தான் தெரிஞ்சு கொள்ளுவியா? இப்ப பிரதீபன் உனக்கு ஒத்து வராட்டில் இன்னொருத்தனைப் பாப்பியா?

எங்களுக்கு இப்ப கலியானம் செய்யிற ஜிடியா இல்லை. இன்னும் இரண் டோரு மாதத்தில் நாங்கள் அபார்ட் மென்டுக்குப் போகப்போறம். அங்க தான் எங்கட ஸைப்பல் ஸ்ராட் பண்ணப் போறம் என்றாள் தீபா.

சீசீ, என்ன கேவலமான கதை கதைக்கி றாய். என்ன ஆட்டக்காரத்தனம் இது. உந்த விளையாட்டெல்லாம் இந்த வீட்டில் நடக்காது. ஒழுங்கு மரியாதையா நடக்க வேணும். எங்கட பண்பாடு, கலாசாரம் எல்லாத்தையும் மறந்திட்டியா? உனக்குப் பிறகு நான் துளசியை ஒருத்தனுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கவேணும் என்ற கெளரி முகத்தில் அறைந்தபடி அழுத் தொடங்கி னாள். அம்மா திஸ் இஸ் மை ஸைப் நான்தான் டிசைட் பண்ண வேணும். நான் மற்றவைக்காக வாழ ஏலாது” என்ற தீபா வின் கண்ணத்தைக் கெளரியின் கைகள் பதம் பார்த்தன.

“மரியாதையாக நான் சொல்லுறதைக் கேட்டு நட” என்ற தாயை ஒரு புறமாக விலக்கிக் கொண்டுதன் அறைக்குச் சென்று கதவைத்தாளிட்டாள் தீபா. மகளின் பேச்சிலும் செயலிலும் அதிர்ந்து போய் உட்கார்ந்திருந்தாள் கெளரி.

மகளிடம் சண்டைபோட்டகளைப்பிலும் அதிர்ச்சியிலும் கண்களை மூடி சோபா வில் சாய்ந்து உயிரற்ற பின்மாய்க் கிடந் தாள் கெளரி.

வெளியே கீரிச் என்ற சத்தத்துடன் கார் ஒன்று வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்டது. பிரதீபனுடைய கார் என்பதைக் கண்டு கொள்ள அவளுக்கு அதிகநேரம் பிடிக்க வில்லை. “யேஸ் பிரதீப் ஓகே” என்றபடி தன் கைத்தொலைபேசியை அண்டத்தாள் தீபா. அரவம் கேட்டுத் திரும்பியபோது தீபா தன்தோளில் ஒரு டிரவலிங் பையை மாட்டிக் கொண்டு கதவைத் திறந்து வெளியே போவது தெரிந்தது. முங்கதவு வழியாகத் தீபா காரில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டாள். பிரதீபன் மறுபுறம் ஏறிக் கொள்ள, மௌனமாக நின்றாள் கெளரி.

2.3 விவாகரத்து புகலிட நாட்டில் அடிக் கடி நிகழ்கின்றதொன்று என்பதற்கப்பால் அதற்கான முக்கியமான காரணங்களு ளொன்று, அதிர்ச்சி தரக்கூடியது. பின் வரும் கவிதை வாயிலாக அது வெளிப்படு கின்றது.⁵

அருமை அம்மாவுக்கு
கவலையே வேண்டாம்
காரணத்தோடு தான்
என் மனவை சுகுணாவை
விவாகரத்துச் செய்தேன்
இந்நாட்டில்
சட்டப்படியாக நாம்
இணைந்து இருந்தால்
ஒரே ஒரு அலவன்க
இரண்டாக இருந்தால்
இரண்டு அலவன்க.....
இதற்காகத் தானம்மா
இந்த ஏற்பாடு.....
இங்கு வேறு சிலரும்
இப்படித்தான் செய்தார்கள்
இதிலே என்ன பிழை?”

3. சிறுவரது வாழ்க்கையில் ஈழத்தமிழ்ச் சூழலில் - சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிச்

சிறுவர்கள் அறிந்திருப்பது குறைவு. செயற்படுத்துவதும் அரிது. மாறாக, புகலிடச்சூழல் வேறுபட்டது.

3.1 புதிய தலைமுறை சிறுக்கையின் ஒரு பகுதி இது:⁶

“ஊரிலை சந்திக்குச் சந்தி நீண்டு, நோர்வேஜிய பொடி பெட்டையளோ டை அடிக்கிற சூம்மாளத்தைப் பற்றிதான் பேசுறாங்கள். அதுதான் கேக்கிறன். ஏன் இவ்வளவு நேரம் பிந்தி வீட்டுக்குவாறாய்?

“ஓ அதுவா? அதுதானே பார்த்தன். இரண்டுபேரும் காலையில் எழுந்து வேலைக்கு ஒடுறீர்கள். வீட்டிற்குத் திரும்பினால், சமையல் ரி.வி. -வீடியோ - சாப்பாடு-உறக்கம் எனக்குப் பேச - பழக - சிரிக்க - எல்லாம் ஸ்கல் பிரண்ஸ்தான்” இது தெரியேல்லையா? என்று ஏனத் தொனியில் சொன்னாள்.

“பொத்தடிவாயை உனக்கு நாக்கு நீண்டு போச்சு” என்று பாய்ந்து, ஸ்டெல்லாவுக்கு ஓர் அறைவிட்டான் பாடு. ..... வலி தாங்கமாட்டாது கத்தினாள் ஸ்டெல்லா. .....ஸ்டெல்லா நோர்வேயில் பிறந்தவள், வளர்ந்தவள். புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவள். சட்டத்தின் பாதுகாப்பினைத் தேட அவளுக்கு உரிமை உண்டு.

அந்த உரிமையை எடுத்துக் கொண்டுள் ளாள். ஸ்டெல்லாவின் அறைக்குள் சென்ற பொலிஸார் திரும்பினார்கள். அவளிடமிருந்து முறைப்பாட்டினை எழுதி வாங்கியிருக்க வேண்டும். .....

“ஸ்கால் லீ” என்று பொலிஸார் சொன்ன தும் இயந்திர இயக்கத்தில் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தான் பாடு.....

3.2 “கணங்கள்” என்ற சிறுக்கையில் வரும் சிறுவளொருவன் ஒரு திவசநாளில் அம்மா இன்றைக்கும் அழுதீங் களா? என்று தாயிடம் கேட்டான்.

அழாமல் இருக்கமுடியுமாதம்பி?

ஏனம்மா இப்படியே அப்பாவை நினைச்சுக் கொண்டே இருக்கிறீங்க... நீங்களும் இன்னுமொரு கவியாணம் செய்து எனக்கு ஒரு அப்பாவைத் தரலாம் தானே”

நான் அதிர் ந் து போனேன். அவன் கன்னத்தில் ஒரு அறை விட்டேன்....

கண்களை மூடியவாறு, “இங்கே பிள்ளை களுக்கு அடிக்கக்கூடாது தெரியுமா? வேணு மெண்டால் பொலிசுக் குச் சொல்லலாம்”.

அவன் என்னை மறுமனம் செய்யச் சொன்னதன் அதிர்ச்சி குறைந்து பொலி சையும் அழைக்கலாம் என்றதும் அதிர்ச்சி கூடியது.

3.3 பெற் றோர் கடினமாக உழைப்பது காரணமாகத் தமது குழந்தைகளின் மேல் அக்கறை கொள்வதற்கு - குழந்தை வளர்ப்பிலே கவனஞ் செலுத்துவதற்கு இயலாநிலை காணப்படுவதும் புகலிட நாடுகளில் நடைபெறுகின்ற தொன்று தான். இதனால் குழந்தைகளின் உணர்வுகள், செயற்பாடுகள் தடம் மாறிச் செல்வதற்கான வாய்ப்புப் பெருகி வருகின்றது. “சருகாகும் பூக்கள்” சிறுக்கை இதனை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது. அச் சிறுக்கையின்முடிவு இவ்வாறன்று.⁹

“தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் இரத்தத்தில் ஊறிப் பழக்கப்பட்ட ஊற்ப்பழக்கங்களுக்கும் தாங்களாகவே இங்கு பழக்கப்படுத்திக்கொண்ட ஆடம்பரப் பழக்கங்களுக்கும் இடையே சிக்கி உழன்று பிரதீபனின் மன ஏக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தெரியவில்லை.

வின்ஸ்டர் லீவ் தொடங்கிவிட்டது. தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் லீவ் இல்லாதபடி

யால், எங்கும் போகமுடியாமல் வீட்டுக்குள் வேயே அடைந் து கிடந் தான் பிரதீபன். தங்கை நாள் முழுக்க டி.வி.யில் ஏதாவது பார்த்துக்கொண்டேயிருப்பாள். தங்கை செற்றியில் கார்ட்டூன் பார்த்த படி உறங்கிவிட்டாள். அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் அறையினுள் கவனமாகப்படுக்கவைத்தான்.

பின் னேரம் ஐந் துமணி கூடவராது. வெளியே இருட்டு கும்மென்று பரவிக் கொண்டு வந்தது.

தங்கை படுத்திருந்த அறைக்கதவை சாத்தி விட்டு டி.வி.யில் தன்வயதுக்கு மீறிய பாடல்களை நல்ல சத்தம் கூட்டிவைத்துப் பார்க்கத் தொடங்கினான். அவன் மனதி லேபடிந்த தனிமையான ஏக்கங்கள் அதிரடிச் சத்தங்களாலும் ஆபாச அசைவுகளாலும் கரைந்து காணாமற் போய்க் கொண்டிருந்தன.

4. முதியோரது வாழ்க்கையில்.....

4.1 தமது பிள்ளைகளுக்காக, புகலிட நாடு களுக்கு விருப்பமின்றிச் சென்ற முதியோர் நிலையும் பரிதாபகர மானது. ADIEU என்ற சிறுக்கதையில் வரும் பரநிருபசிங்கம் அங்கிக்கும் அவர் நண்பர் பாலாவுக்கும் நடக்கும் உரையாடலின் ஒரு பகுதி இவ்வாறமைகின்றது.⁹

“மகள் உங்களை நல்லாக கவனிச்ச மாதிரித் தான் எனக்குத் தெரிஞ்சுது.

சிரட்டையைக் கவனிச்சா நான் இப்ப ஏன் போறன் உன்ற வீட்டுக்கு வந்தாத் தான் நான் வயிறு நிறைய சோறு கறி சாப்பி டுகிறது..... பாலா உனக்கு எதைச் சொல்லுவேன் எதை விடுவன்? என்றை ஆத்தி கேட்டுக்கு Home Bush இலேயோ Chinese Restaurant இலேயோ ஒரு Changeக்கு Take

Away எடுத்துக் கொண்டு வந்து சாப்பிட்டால், நிம்மி யின்ற முகம் நீண்டுபோகும். சைஸீஸ் சாப்பாடு புது Carpetஇல் மணக்கும் எண்டு புறுப்புறுப்பு எதைச் சொல்லுவேன்? நான் போற வீடெல்லாம் சோறுதான் சமைக்கினம். இவை மட்டும் கண்டறியாத ஒவ்ஸ் ரேவியன் எடுப்பு எடுக்கினம். சாப்பாடுகள் பிடஜ்சக்கும் மைக்ரோவேவுக்கும் என்று மாறி மாறிப் போய்வரும். சோறு அவைக்கு விருப்ப மில்லையாம். நேர மெடுக்குமாம். அப்படி என்ன அவசர வாழ்க்கை? வீட்டை Maintain பண்ண விழுந்து விழுந்து செலவழிக்கினம் ஏன்? இதையெல்லாம் காட்டி பழுகிற துங்கு மூன்று மாசத்திற்கு ஒரு Party. “சமர்” எண்டா வசதி. வீட்டை பிச்காமல் தோட்டத்தில் BARBECUE PARTY! CAR பற்றி.... அதன் MAKE பற்றி.... அதன் YEAR பற்றி.... DAVID JONES ஸ்லோ GRACE BROTHERS இலோ வந்திருக்கிற சாமான்கள் பற்றி... இலங்கை மறந்து போச்சு தமிழ் மறந்து போச்சு... பூர்வீகம் மறந்து போச்சு மேல் லோகத்தில் இருந்து “தொப்” பென்றுஇங்கே விழுந்து விட்ட வை போவதான் கதையள்..... எக்காலத் திலும் வெள்ளையராக முடியாத புதிய பறங்கிக் கூட்டம் ஒன்றை உருவாக்கும் கேட்டில் இறங்கியிருக்கிறம்.... புதிய பறங்கிக் குட்டிகளுக்குத் தாத்தா என்று சொல்லிக் கொண்டு வாழ்வதிலும் பார்க்க, பிறந்த மண்ணிலே தமிழனாகச் சாகிறது கௌரவமானது.”

4.2 மேற்குறிப் பிட்ட முதியவரைவிட இன்னொரு முதியவர் நிலை மிகப் பரிதாப கரமானது.¹⁰ யுத்தகச் சூழலில் மனைவி இறந்துபோன நிலையில் புகலிட நாட்டி லுள்ள மகன்மாரின் வீடுகளுக்குச் செல்லும் முதியவரான தந்தை, அலைச்சலுக்குள்ளாவதும் உணவின்றிவாடுவதும்

பேரக்குழந்தைகளோடு கதைக்க வாய்ப்பு மறுக்கப்படுவதுமான நிலையில் முத்த மகன் வீட்டிலிருந்து இளைய மகன் வீட்டிற்கு விரட்டப்படுகின்றார். ஏஜென்சிக் காரன் இருக்கைக்குக்கீழ் ஒளித்து வைத் தனுப்புகிறான். இருக்கையில் உட்கார்ந்தி ருக்கும் பயணிகளின் கால்களுக்குக்கீழ் நாற்றத்தைச் சுகிக்காது, காற்றோட்டமில் ஸாது மூச்சு முட்டி அழுதபடி பயணிக்கும் அவர் திடீரென ஜேர்மன் பொலிசில் பிடி பட்டுச் சிறைப்படுத்தப்படுகின்றார். மொழி புரியாது அவர்கள் கேட்கும் கேள்விக்கு அவரால் அழுகையை மட்டுமே பதிலாகத்தர முடிகின்றது. அவரைத் திரும்பவும் இலங்கைக்கு அனுப்புவார்கள் என்ற விவரம் தரப்படுகின்றது. ஐயா அழுத்தொடங்கினார். விசா இல்லை. ரிக்கற் இல்லை. தங்களுடைய திட்டம் நிறைவேறியது பற்றி ஐயாவின் முத்த மகனும் இளைய மகனும் ரெவிபோனில் கதைத்தபடியே மகிழ்ச்சியாகத் தண்ணி யடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அந்தச் சிறுக்கை முடிகின்றது!

5. இளைஞரது வாழ்க்கையில்.....

5.1 புகலிடநாட்டுத் தமிழ் இளைஞர் நிலை தொடர்பாகப் பண்பாட்டு ரீதியில் முக்கியமான இரு விடயங்களைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். ஒன்று, புகலிட நாட்டுப் பெண்களுடன் உடல்ரீதியான தொடர்பு கொண்டு கூடிவாழ்ந்து, இறுதி யில் கைவிடுவது. தேம்ஸ் நதிக் கரையில் என்ற நாவல் பேசும் விடயங்களுள் இதுவ மொன்று. நாவலின் முடிவுப் பகுதி கவனத் திற் ரியது.¹¹

“கடிதத்தின் கடைசிப் பக்கத்தை மைரா மறைத்து வைத்ததை லோற்றா காண வில்லை. அது செந்திலின் கலியாண அழைப்பிதழ்.

அடுத்த நாள் படுக்கையில் எழும்பும் போது வயிறு நொந்து கொண்டிருந்தது.

வெளியில் நல்ல வெய்யில் மைராது வண்டு போய்ப்படுத்திருந்தாள். இரவிரவாக அழுதிருப்பாள். கண்கள் வீங்கியிருந்தன.

எனக்குத் துணையாய் இருப்பாய் என்று நான் நினைத்தால் உனக்கு நான் துணையாய் இருக்கவேண்டியுள்ளது என லோறா அங்புடன் தன் சிநேகிதிக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது கதவு மனி

யசோதரன் நின்று கொண்டிருந்தான். இவளையும் இவள் தோற்றத்தையும் கண்டு யசோ ஒரு கணம் திடுக்கிட்டான். முகம் பேயடித்தது போல் இருந்தது. செந்தில் இந்தக் கோலத்தில் லோறாவை விட்டு விட்டுப் போவான் என்ற படு பிற் போக்கு வாதியான யசோ கூட மனம் புண்பட்டான்.

“இதைச் செந்தில் கொடுக்கக் கொள்ளான். யசோ ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தான்.

தாய் தகப்பனைத் துக்கப்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. தயவு செய்து என்னை மறந்துவிடு. நீர் செலவழித்த காகூக் குரிய செக்கை இத்துடன் அனுப்பி வைக்கினேறன்”.

- செந்தில்

யசோ நிற்பதைக்கூட மறந்து அலறி னாள். சிநேகிதி வந்து அணைத்துக் கொண்டாள்.

வைகாசி மாதக் காலையில் ஒரு நாள் தேராணம் கட்டி மாலை தொங்க விட்டு, புரோகிதர் நாள் பார்த்து நடச்சத்திரம் பார்த்து சுபமுகர்த்தத்தில் அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்து செந்தில் யாரோ ஒருத்திக்குத் தாலி கட்டிக்கொண்டிருந்த அதேவேணை, லண்டனில் தோமஸ் ஹோஸ் பிட்ட லில் தன் வயிற்றில் இருந்து

ஒரு உயிர் ஆவென்று அலறிக்கொண்டு பிறந்ததை நீர்வழியும் கண்களுடன் தாய் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.”

5.2 புகலிட நாட்டு விபச்சாரப் பெண்களுடன் தொடர்புகொண்டு எயிட்ஸ் நோய்க் குள்ளான் தமிழ் இளைஞரொருவனது மனப்போராட்டங்கள் பற்றியதான் அழிவின் அழைப்பிதழ்.¹² நாவலும் புகலிட நாட்டு இளைஞரது வாழ்க்கை முறையை எச்சரிக்கின்ற நாவலாகின்றது.

6. எதிர்காலத்தில் .....

புகலிடநாட்டின் எதிர்காலத் தமிழர் பண்பாடு எவ்வாறுமையவள்து என்பது ணைக் கோடி காட்டுவது போன்றதான் படைப்புகளும் சிலவுள்ளன.

“அமெரிக்காக்காரி” இவற்று கொன்று.¹³ யாழிப்பாணத்திலிருந்து உதவிப்பணம் பெற்றுப் படிக்க வந்த இளம் பெண் ஜொருத்தியின் கதை இது. படுக்கைக்கு அழைக்கும் உறவுகள் மத்தியில் “அவள் அமெரிக்காவில் வாழ்ந்தாலும் இன்னும் இலங்கைக் காரியாகவே இருந்தாள்”. சொந்தநாட்டினர் அவள் (அவளது நிறம், அழகு காரணமாக) பெரிய அமெரிக்காக்காரியோ? என அடைாளப்படுத்தினார்கள். சிறு வயதில் கூட தாயரிடம் கேட்டிருக்கிறாள். “நான் அமெரிக்காக்காரி ஆசிவிடமுடியுமா? ஆசமுடியாது. “நான் அமெரிக்கா போனால்? “இல்லை அப்பவும் நீ இலங்கைக்காரியிதான்” நான் ஒரு அமெரிக்காக் காரனை மணந்தால் என்னவாகும்? நீ அமெரிக்கனை மன முடித்த இலங்கைக்காரியாவாய். நீ என்ன செய்தாலும் அமெரிக்கக்காரியாக முடியாது. இளமைக்கால இவ்வரையாடலும் அடிக்கடி அவளது நினைவில் வரும் அப்பெண் வியட் நாமிய இளைஞரொரு வளைத் திருமணம் செய்ய நேரிடுகின்றது.

எனினும் அவன்து குறைபாடு காரணமாக குழந்தைப்பேறு கிடைக்காத நிலையில் வாண்ணங்கின் ஆசிரிய நண்பளொருவரின் உயிரணுக்களைத் தானமாகப் பெற்றுக் கொள்கிறாள் அவள். அப்போதும் அவருக்குள் ஒரு கேள்வி. “ஓர் இலங்கைப் பெண்ணுக்கும் வியட்னாமிய ஆணுக்கு மிடையில் ஆபிரிக்கக் கொடையில் கிடைத்த உயிரணுக்களால் உண்டாகிய சிசு என்னவாகப் பிறக்கும்?” என்று சிகிச்சையளித்த மருவத்துவிச்சியிடம் கேட்க அவள், ஒரு விநாடி தாமதியாமல் அமெரிக்கனாக இருக்கும்” என்கிறாள். இது போகிற போக்கிலான பதிலளிரு. எல்லா இனக் குழுக்களையும் உலகத்தின் தாதாவாக இருந்துவன் புணர்வுக் காளாக்கும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய அரசியலைத் தோலுரிக்கும் பதிலாக்தான் இருக்கமுடியும். கடைசியில் எல் லோரூக்கும் அமெரிக்க மயமாகி விடுகிறார்கள். என் பதைக் கேலியும் துயரமும் கலக்க அச்சிறு கதை வெளிப்படுத்துகின்றது. என்றே கூற வேண்டும்! கதையின் இறுதிப்பகுதி அப்பெண்ணின் என்னங்களாக இவ்வாறு முடிகின்றது.

“அவள் மடியிலே கிடந்த குழந்தையின் முகம்” அவள் அம்மாவுடையதைப் போலவே இருந்தது. சின்னத்தலையில்

முடிசுருண்டு சுருண்டு கிடந்தது. பெரி தாக வளர்ந்ததும் அவள் அம்மாவைப் போலக் கொண்டையைச் சுருட்டி வலை பொட்டு மூடுவாள். தன் நண்பிகளுடன் கட்டைப் பாவடை அணிந்து கூடைப் பந்து விளையாட்டுப் பார்க்கப்போவாள். சரியான தருணத்தில் எழுந்துநின்று கைதட்டி ஆர்ப்பரிப்பாள்.

“என் அறையில் வந்து தூங்கு” என்று ஆண் நண் பர்கள் யாராவது அழைத்தால் ஏதாவது சாட்டுச் சொல்லித் தப்பியோடு முயலமாட்டாள்.

பல்கலைக்கழகக் கலாசார ஒன்று கூடலில் என்னதவம் செய்தேன் என்ற பாடலுக்கு அபிநுயம் பிடிப்பாள் அல்லது பதினாறு கம்பி இசைவாத்தியத்தை மீட்டுவாள். ஓவ்வொரு நன்றிகூறல் நாளிலும் புதுப்புது ஆண் நண்பர்களைக் கூட்டி வந்து பெற நோருக்கு அறிமுகம் செய்து வைப் பாள். அவர்களின் உயிரணு எண்ணிக்கை மில்லி மீட்டருக்கு இரண்டு கோடிக்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதை முன் கூட்டியே பார்த்துக் கொள்வாள்.” மேற்குலகப் பண்பாட்டு மோதல்களால் தமிழ் மக்களது உளமாற்றங்கள் முறிவுகள் முதலி யனவற்றை இச் சிறுகதை சித்தரிக்க முற்படுகின்ற தென்னலாம்.

அஷ்க்குறிப்புகள்

1. ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், முன்னுரை, ஒரு நதியின் தேடல் (லதா உதயன்), மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை, 2001, வ.5
2. லோகா, அடுத்த தரிப்பு பாகிஸ்தானில், அ,ஆ, இ புகலிடச் சிறுகதைகளின் சிறப்பிதழ், நெதர்லாந்து, ஆடி 1993, ப.5
3. பார்த்திபன் ந. இழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்.
4. மே. கு. நூ

5. அம்பி “யாதும் ஊரே ஒரு யாத்திரை, மேற்கோள், மித்ரவெளியீடு சென்னை 2002, ப.131
6. கோவிலூர் செல்வராஜன், விடியாத இரவுகள், மித்ர வெளியீடு சென்னை 1997 பக் 26-28
7. முருக பூபதி, வெ. கணங்கள்
8. வதா உதயன் ஒரு நதியின் தேடல், மணிமேகலைப் பிரச்சரம், சென்னை 2001, பக் 69-70
9. பொன்னுத்துரை எஸ். அவா, மித்ரவெளியீடு, சென்னை 1993 பக் 183-186
10. மே.கு.நா
11. ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், தேம்ஸ் நதிக்கரையில் பாரி நிலையம், சென்னை, ஆகஸ்ட் 1992 பக் 215-216.
12. தியாகலிங்கம், அழிவின் அழைப்பிதழ், மித்ர வெளியீடு சென்னை.
13. முத்துவிங்கம் அ. அமெரிக்கக்காரி, காலச்சவுடு, நாகர் கோவில் 2009 பக் 161-173.

இலங்கையில் காணொளி ஊடகப் பண்பாட்டுப் பரவல் ஓர் பார்வை

ஸ்ரீதமான் ஸ்ரீபிருந்திரன் B.A (Srilanka), M.A (India), Dip in Journalism
விரிவுரையாளர், இலங்கை ஊடகவியல் கல்லூரி, கொழும்பு.

இலங்கையில் காணொளி ஊடகங்களான தொலைக்காட்சி, புதிய ஊடகங்களின் (New Media) அளிக்கைகள்; சமகாலப் பண்பாட்டில் தாக்கம் செலுத்தும் விடயங்களின் நோக்காக இச்சிறப்புப் பார்வை அமைகின்றது.

தொடர்பாடலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் பொதுசனத் தொடர்பாடல் சாதனங்களை ஊடகம் என்ற பதம் (Media/Medium) குறித்து நிற்கின்றது. இன்றைய உலகின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியோடு தொடர்பாடல் (Communication) நடைபெறும் முறைமை பற்றிய ஆய்வில் பொதுசனத் தொடர்பாடல் (Mass Communication) முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது என்பது யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஓர் உண்மையாகும். திரள் நிலைப்பட்ட மக்களின் தொடர்பாடலுக்கு உதவும் ஊடகங்களை இன்றைய நிலையில் பின்வருமாறு பிரித்துக் காண்கின்றோம்.

1. அச்சு ஊடகங்கள் (Print Media)
2. இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் (Electronic Media)
3. புதிய ஊடகங்கள் அல்லது சமூக ஊடகங்கள் (New Media or Social Media)

புத்தகம், சஞ்சிகை, நாளிதழ்கள் என்பன அச்சு ஊடகமாகவும் வாணொலி, சினிமா, தொலைக்காட்சி போன்றன காண்பிய, கேட்பிய ஊடகங்கள் இலத்திரனியல் ஊடகமாகவும் இன்றைய எண்மத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் (Digitalization) மூலம் உருவான

இணையம் (Internet), முகப்புத்தகம் (Facebook), டுவிட்டர் (Twitter), வலைப் பதிவுகள் (Blogs), ஸ்கைப் (Skype) போன்றன நவீன ஊடகங்களாகவும் நோக்கப்படுகின்றன. இந்த ஊடகங்கள் சமகால உலகின் அரசியல் சமூக பொருளாதார பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளை களின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றது. தத்தம் இயல்புகளுக்கேற்ப தனித்தன்மை கொண்டன வாகும். ஒவ்வொரு ஊடகமும் தொடர்பாடலை ஒவ்வொரு “முறைவழி”யில் குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் தொழிற்படுகிறது என்பது வெளிப்படையானது.

சமூகப் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடுதான் ஊடகம் என்பது பொதுவான சமூகவியல் உண்மையாகும். ஊடக சமூகவியல் (Media Sociology) என்று ஓர் ஆய்வுக்குறையாக தனி யாக நோக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

ஊடகக் குடும்பத் தில் உள் எதொலைக்காட்சி, சினிமா, புதிய ஊடகங்களை (New Media) உள்ளடக்கியதாக அமைந்தவையே காணொளி ஊடகங்கள். பார்வையாளனை, பயனாளியாகக் கொண்டு தொழிற்படுபவை. இவை இலங்கையில் குறுகிய வரலாற்று வளர்ச்சியைக் கொண்டவனவாக அமைந்திருந்தாலும் சமகால பண்பாட்டில் பார்வையாளர்கள் அல்லது பயனாளர்களிடையே பாரிய பண்பாட்டுத் தாக்கத்தினைச் செலுத்துவதை உணரமுடிகின்றது. சமூகங்களில் நிலவும் நடைமுறை மனப்பாங்குத் தொகுதிகளை பண்பாடு (Culture) என

வகுத்துக்கறும் மரபொன்று வளர்ந்துள்ளது. பொதுவாக பொழுது போக்குச் சாதனமாகக் கருதப்பட்ட இக்கால ஊடகங்களின் தாக்கத் தால் முழு மனித சமூகமுமே ஏதோ ஒரு வகையில் பண்பாட்டு அசைவு (Cultural Mobilization) மாற்றத்திற்கு அல்லது தாக்கத்திற்குள்ளா வது துருவி ஆராயும்போதுதான் புலப்படும்.

பண்பாடு மனிதனைப் பண்படுத்துவது. “பண் பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகல்” என்பது சான்றோர் வாக்காகும். பண்பாடு என்ற பதமானது புறஞ் சார்ந்தது அல்ல. அகம் சார்ந்தது என்ற கருத்தே இன்று அதிக ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது. இதை இன்றைய சமூக விஞ்ஞான குழ்நிலையில் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளதும் பல கோணங்களில் ஆய்ந்து நிருபிக்கப்பட்டதுமான உண்மையாகும். இந்த வகையில் மக்களின் அகப்புற வாழ்வைச் செம்மையாக்க, வளமுட்ட, எப்படிச் செயற்பட வேண்டும் என்பதும் நோக்க வேண்டியதொன்றேயாகும்.

கிளிஃப்பட் சீயேட்ஸ் என்ற அறிஞர், “நம்மைப்பற்றி நாம் நமக்குக் கூறிக்கொள்ளும் கதைகளின் ஒட்டுமொத்த கூட்டினையே பண்பாடு” என வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறார். இன்று அரசியற்பண்பாடு வாசிப்புப் பண்பாடு, சமூகப்பண்பாடு என வரையறுத்து ஆய்வுகளை உருவாக்கிய வகையில் ஊடகப் பண்பாடு (Media Culture) எனும் தொடரும் பயன்பாட்டில் உள்ளது. சமகால ஊடகப் பண்பாட்டில் அதன் நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகள் பயன்பாட்டின் பொதுமைகள் பயனாளிகள் அடிப்படையில் உலக நிலையில் ஊடகப்பண்பாடு ஆய்வு செய்யப்படுன்றது. ஒவ்வொரு பண்பாட்டினுள்ளும் தொழிற்படுகின்ற முறைமைகளில் பிரதேச உள்ளுர் பண்பாட்டு நியமங்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் முக்கிய இடமுண்டு. இலங்கையின் காணொளி ஊடகங்களின் அளிக்கைகள்

குறிப்பாக தொலைக்காட்சி, சமூக ஊடகங்கள் சமகால பண்பாட்டில் தாக்கம் செலுத்தும் முறைமையை ஆய்வு செய்யும்போது மூன்று முக்கிய விடயங்கள் தொக்கி நிற்பதை அவதானிக்குமுடியும்.

1. பண்பாடு - தாக்கம் செலுத்தும் காரணிகள்
2. காணொளி ஊடகங்களான நிலையில் தொழிற்படும் புதிய ஊடகங்கள்
3. காணொளி ஊடகங்களும் பயனாளிகளும்

காணொளி ஊடகங்களான தொலைக்காட்சிகளும் இணையம் சார்ந்த புதிய ஊடகங்களும் அதன் பிரதான தொடர்பாடல் முறைமை பார்ப்பதற்கான ஒரு சமூகச் சூழல் அமர்ந்து காண்பிய, கேட்பிய குவிவுடன் மனமும் ஈர்க்கப்பட்டு முற்றிலும் உணர்ச்சிபூர்வமாக இயைபற்று நிற்கும் நிலையே ஆகும். இதனோடு காணொளி ஊடகத்தின் காண்பியப் பண்பு அந்த சமூக சூழலின் நடத்தையின் வெளிப்பாட்டில் பெரும் தாக்கம் செலுத்துவதாக அமைகின்றது. காணொளி ஊடகத்தின் அவசியத் தினால் அவை அவ்வைச் சமூகத்தினைடேயே சுகல மட்டத்தினர்க்கும் வேறுபட்ட குழும நிலையினருக்கும் சொல்லவேண்டிய விடயங்களைச் சொல்கின்றது. இவ்வாறான தொடர்பு நிலையில் அழுத்தப்பாடுகள் பல ஏற்படும் ஒரு காணொளி ஊடகம் பொதுசன ஊடகமாக மாறுகின்றபோது அதுதான் தொடர்பாட லில் ஈடுபடும் மக்களை திரள் ஆகவே அனுகூகின்றது. அந்த சமூகத்துக்குள் உள்ள பல் வேறு வேறுபாடுகளையும் ஊடறுத்துச் சென்று அவற்றின் பொதுப் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதே இதன் தொழிற்பாடாக அமைகின்றது. காணொளி ஊடகத்தின் தொடர்பாடலின் இலக்கு அதன்பால் ஈர்க்கப்படும் கூட்டத்தினரான (பயனாளிகள்) சுகலரிடத்திலும் ஒருமையைத் தோற்றுவிப்பதாகும். அந்த ஒருமை நிலைப்பட்ட அம்சங்களை வலியுறுத்துவதும் விரிவுபடுத்துவதும் தான்

அதன் நோக்கு. இது பொதுவான சுகலரும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய குறியீடுகளைக் கொண்டதாய் சிந்தனை போக்குகள், மனப் பாங்குகள் போன்ற அகவயமான மற்றும் புறவயமான வெளிப்பாடுகளில் பொதுத் தன்மையை ஏற்படுத்துவதாய் இருத்தல் அவசியம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் பண்பாடு பற்றிய சமூக நிலைப்பட்ட கொள் கைகளை நோக்கவேண்டியது அவசியம்.

உள்ளத்தையும் உடலையும் தன் அறிவுத்தளத்தில் நின்று உணர்வுபூர்வமாகப் பண் படுத் தவல் ல உயிரி மனிதனே. மானிடனோடு மாத்திரம் தொடர்புடையது பண்பாடு. பண்பாட்டை உடைய விலங்கு மானிடன். ஒரு சமூகம் தனது வரலாற்று வளர்ச்சியினுடைக்கத் தோற்றுவித்துக் கொண்ட பெளதிகப் பொருள்கள் ஆத்மார்த்தக் கருத்துக்கள், மத நடைமுறைகள், சமூகப் பெறுமானங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுதி பண்பாடாகும். இது சமூகத்தின் ஊடகமாகத் தொழிற்படுகின்றது. மக்களால் ஆக்கப்பெற்ற கருவி அந்த ஊடகத்தைக் கொண்டே மக்கள் தேவைகளையும் நிறைவுசெய்கின்றனர். காணோளி ஊடகத்தின் மூலம் பண்பாட்டை பொதுமைப்படுத்தும்போது சில எளிமைப் பாடுகளும், கவர்ச்சித் தன்மையும், சனரஞ்சக நிலையும் தரக்கூடியதாகவும் உணர்வுகளுக்கும் நடைமுறைகளுக்கும் பொதுவாகவும் அமைகின்றது. இதன்மூலம் சமூகத்தில் உள்ளவனை ஆத்மதிருப்திப்படுத்துகின்றது. இதனால் காணோளி ஊடகங்கள் பண்பாடு ஒன்று உருவாகி வளர்ச்சியடைய வழிவகுக் கின்றது. காணோளி ஊடகப் பண்பாட்டில் பயனாளிகள் தம்மைக் குறிப்பிட்ட பண்பாட்டு வட்டத்தினுள் ஒருவராகக் கொள்வதற்கு அதன் குறியீடுகள் வெளிப்பாடுகள் பலவற்றை தமதாக்கிக் கொண்டதால் தாம் அந்த நிலையைப் பெற்றுவிடலாம் என்ற

நினைப்பு இயல்பாகவே வரும். இச்செயற் பாட்டிற்குப் பல உதாரணங்கள் உண்டு. தொலைக்காட்சிகளில் அளிக்கைகளில் ஈடுபடுவர்களின் உடை அலங்காரங்கள் வெளிப்பாடுகளைப் பின் தொடரும் பயனாளிகள் பலர் உள்ளனர்.

காணோளி ஊடகப் பண்பாடு பற்றிக் கருத்தியல் அடிப்படையில் நாம் நோக்கும் போது தொலைக்காட்சித் திரையில் தோன்றும் தொகுப்பாளர்களையும் நடிகர் களையும் தமக்கான வகிபாக மாதிரியாக ஆக்கி அவர்களின் குணப்பண்பு அழகுமோடிகளை பார்வையின்போது பின்தொடர்வதும் அவர்களது பாணியைத் தாழம் வரித்துக் கொள்ளல் இயல்பானது. அதுவே அந்த அளிக்கைகளின் பண்பாட்டின் செயல்கள் சாயல்கள் அமைவதோடு காணோளிகள் ஊடகத்தின் படைப் பாக்கத்திலும் முக்கிய தாக்கம் வகிக்கின்றது.

இதுவரை கூறப்பட்டதை மனதிற் கொண்டு இலங்கையின் காணோளி ஊடகங்கள் என்ற வரையறைக்குள் தொலைக்காட்சி ஊடகங்களைக் கருத்திற்கொண்டு அவை பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் பாங்கினை நோக்குவோமாயின் மூன்று தசாப்த வரலாற்றைக் கொண்ட தொலைக்காட்சிப் பண்பாடு முக்கியமாக அமைகின்றது. இன்று புதிய எண்மத் (Digital) தொழில்நுட்பம் மூலம் உருவான புதிய ஊடகங்களான இனையம் சார்ந்த ஒளிபரப்புக்கள் பற்றியும் ஆய்வில் எடுத்து நோக்கப்படுகின்றது.

முதலில் இலத்திரனியல் ஊடகக் குழுமத்தைச் சேர்ந்த வாணோவிகளின் சமகாலப் பண்பாட்டைப் பார்த்தால் இலங்கையில் 1925ஆம் ஆண்டு முதல் வாணோவி ஒலிபரப்புத் தோன்றி வளர்ச்சி யடைந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் தேசிய

ஒலிபரப்பாக பாரம்பரிய பண்பாடுகளின் வெளிப்பாடாக இசை, நாடக, சமய, இலக்கிய நிகழ்ச்சி மற்றும் செய்திகளைத் தமிழிலும், சிங்களத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்பியது. 1950 முதல் இலங்கை வானொலியில் வர்த்தக ஒலிபரப்பு அறிமுகமாகின்றது. இலங்கை சமூகத்தின் சனரஞ்சகப் பண்பாடு வளர்வதற்கு வானொலி களில் குறிப்பாக வர்த்தக ஒலிபரப்புக்கு முக்கிய இடமுண்டு. அதே போல் இலங்கையின் பண்பாட்டுப் பேரூசையில் இலங்கை வானொலிக்குத் தனிப்பங்குண்டு. கர்நாடக சங்கீத இசையை பொதுமைப்படுத்தி, பிரபல யப்படுத்தியது வானொலியே என்பது குறிப் பிடத்தக்க ஒரு விடையம். வானொலி நாடகங்களின் புதியபரிமானங்கள் பண்பாட்டில் பாரிய இடம் வகித்தது. இலங்கையில் வானொலியின் வருகையானது தரநிலை செம்மையான மொழிப்பிரயோகத்தையும், உச்சரிப்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதேபோல் இலங்கையின் பிரதேசங்களின் பேச்சுவழக்கு மொழிக்கு செழுமை வழங்கியது. இலங்கை வாழ்மக்களின் ஒரு கட்டுக்கோப்பான பண்பாட்டை ஒழுங்கமைப் பதில் வானொலிக்கு முக்கிய பங்குண்டு. மொழிவிருத்தி, பேச்சுத்தெளிவு, உச்சரிப்புக் கையாட்சி என்பன இதனால் செழுமை பெறும் என்பது ஒருதலை.

சமகாலத்தின் வானொலி ஊடகப் பண்பாட்டில் புத்தாயிரமாம் ஆண்டுகளை அன்மித்த காலப்பகுதியில் உருவான பண்பலை (FM) ஒலிபரப்பும், தனியார் வானொலியின் வருகையும் பயனாளிகளின் துலங்கலில் (Listener Response) பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக வானொலி அறிவிப்பாளர்கள் வானொலி ஒலிபரப்பாளர்களாக மாற்றப்படுகின்றனர். அறிவிப்புத் தன்மை போய் வானொலி பங்குகொள்ளலில் அரட்டைமுறை அறிமுகமாகின்றது. வர்த்தக

போட்டிகள் சனரஞ்சகத் தொலைபேசிப் பயன்பாடு என்பன வானொலி ஒலிபரப்புப் பண்பாட்டில் மாறுதல்களை உண்டுபண்ணியுள்ளது. வானொலிகள் படைப்பாற்றலை விட பயனாளிகளின் விருப்புக்குரிய முக்கியத் துவம் கொடுப்பதாகத் தொழிற்படுகின்றமை என்பன சமகால வானொலி ஊடகப் பண்பாட்டில் மாற்றம் செலுத்துவதாக அமைகின்றது. இருப்பினும் இலங்கையின் கிராமப் புறங்களில் உள்ள பாமர மக்களின் இரசனைக் குரிய ஊடகமாக வானொலிகள் இன்றும் தொழிற்படுகின்றன. இவை கேட்டல், திறன் மூலமாக மட்டுமே ஒருவருக்கு எவ்வகையிலும் பயன்படவல்லன என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இலங்கையின் காணொளி ஊடகக் குழுமத்தில் சினிமா ஊடகத்திற்குத் தனியிடம் உண்டு. சினிமாவிற்குத் திரைப்படம் என்ற பதம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒளிப்பதிப்படம் (Film) என்பது உண்மைப்படுத்திய ஆவண நெறிசார்ந்தது (Documentary) கதை சித்தரிப்பது (Feature Film) எனவரும் இரண்டு பிரதான வகைப்படும். இதில் கதைசித்தரிக்கும் படைப்பையே சினிமா என்கிறோம். சினிமா திரையரங்குகளில் பார்ப்பதற்காகப் படைப்பாக்கம் செய்யப்படும்போதும் இன்று தொலைக்காட்சிகள் மூலமாகவே அதிகம் பார்க்கப்படுகின்றது. சினிமாவின் கவர்ச்சி, சனரஞ்சகம் காரணமாக அது பண்பாட்டில் பல அக, புறரோதியான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியே வந்துள்ளது. இலங்கைச் சமூகத்திற்கு இந்தியாவில் இருந்து வருவிக்கப்பட்ட சினிமாக்களின் தாக்கமே அதிகமாக அன்றுதொட்டு இன்று வரை காணப்படுகின்றது. தமிழ், சிங்கள, சினிமாப் படங்களில் உள்ளூர் உற்பத்தி படைப்புகள் குறைவாகவே உள்ளது. சமகாலப் பண்பாட்டில் இந்திய சினிமாபெரிய மாற்றத்தை உண்டுபண்ணுகின்றது.

சினிமாவின் நடிகள் பாத்திரமாகவே கொள்ளப்பட்டு அரசியலில் முக்கியத்துவ முடையவராக்கப்படுகின்றனர். எம்.ஜி.ஆர், ஜெயலலித்தா முதல் சிங்கள நடிகர்களான காமினி பொன்சேகா, விஜயகுமாரதுங்க, ரஞ்சன் ராமநாயக்க, உபேச்சா சந்தமாலி போன்றவர்களின் அரசியல் அறிமுகம் சினிமா அரசியல் பண்பாட்டில் ஏற்படுத்திய தாக்கமே காரணமாக அமைகின்றது. இலங்கையில் சினிமா, சமூக தளமாற்றத்துக்கு உட்படுத்து கின்றது (Radicalised) இலங்கை சினிமா தொடர்பியல் வலுப்பற்றிய விரிவான் ஆய்வு கள் பல வெளிவந்துள்ளன. மேலும் தமிழில் வெளிவந்த தம்பிஜீயா தேவதாஸின் நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சமகால சமூகத்தின் சகல மட்டங்களையும் அவ்வவ்மட்டங்களின் தன்மைக்கேற்ப பாதித்த ஒரு மகிழ்வளிப்பு ஊடகம் (Entertainment) சினிமா. இது வாணோலி, தொலைக்காட்சி, புதிய ஊடகங்கள் மட்டுமன்றி அச்சு ஊடகப் பண்பாட்டில் தாக்கம் விளைவிக்கின்றதாக அமைகின்றது.

இலங்கையில் சமகால காணோளி ஊடகங்களில் தொலைக்காட்சி பண்பாட்டின் பிரதிநிதிகளாகச் செயற்படுகின்றது. மூன்று தசாப்த வரலாற்றை உடையதாக தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள். ஒளிபரப்பில் ஈடுபடுகின்றன. இலங்கைக்கு 1979இல் தொலைக்காட்சி அறிமுகமானாலும் யப்பான் அரசாங்க உதவியோடு 1982இல் உருவாக்கப் பெற்ற இலங்கை தேசிய தொலைக்காட்சி கூட்டுத் தாபனம் இலங்கை மக்களில் பண்பாட்டுத்தளத்திலேயே தொழிற்படுகின்றது. பூகோளத்தின் புதுமை, சாளரம் என்றும் கனவுப்பெட்டி என்றும் பேசப்படும் தொலைக்காட்சி இலங்கை வாழ் மக்களின் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுதலாக அமைகின்றது. பல்வேறு இன், மத, மொழி, கலை, பண்பாடு களை இணைக்கும் கருவியாகவும் மக்களில்

அறிவு உணர்வு அடிப்படை பாராமல் ஒன்றுபடுத்தும் சாதனமாகவும் தொழிற்படுவது. மக்களை உடனடியாகக் கவர்வதி ஒம் அதிக திறனையும் சக்தியையும் கொண்ட இவ்வுடக் வளர்ச்சியில் ஒருதனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

உலகிலே பரிவர்த்தன ஊடகத்துறையில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஊடகமாகத் திகழ்வது தொலைக்காட்சி கள் ஆராய்ச்சி, புள்ளிவிபர அடிப்படையில் நோக்கும்போது பண்பாட்டைப் பரப்புவதில் தொலைக்காட்சி முன்னணி ஊடகமாகும். இது மனித சந்தனையினதும் செயலினதும் மையப் புள்ளியாக அமைகிறது. தொலைக்காட்சி அளிக்கைகள் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் முக்கியமான ஒரு நடவடிக்கையாக அமைந்துள்ளன. தகவலை அறியும் ஆர்வமுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் தொலைக்காட்சிப் படைப்புக்களை நோக்கிய வண்ணமே உள்ளான். சனரஞ்சகம், மகிழ் விப்பு, பொழுது போக்கு என்ற நன்மைக்கும் அப்பால் தொலைக்காட்சி சமகால பண்பாட்டுக்கு அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல் பண்பை மேலோங்கவைக்கும் சாதனமாகத் தொழிற்படுகின்றது. தொலைக்காட்சி அளிக்கைகள் வயது, பால், இன், எல்லைகளைக் கடந்து பண்பாட்டில் தாக்கம்தரும் ஒரு ஊடகமாக அமைகின்றது. பார்க்கின்ற கணத்தோடு தொலைக்காட்சி அளிக்கைகள் முடிவு தில்லை. அதற்கு அப்பாலும் சென்று மக்கள் மத்தியில் ஆவலைத் தூண்டி அவற்றுக்கு விடைதேடும் சாதனமாகவும் அமைகின்றது.

இலங்கையில் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலான தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு சேவைகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் பல தனியார் ஒளிபரப்புகளாகவும் அரசு தொலைக்காட்சி களான இலங்கை தேசிய தொலைக்காட்சி கூட்டுத் தாபனம், இலங்கை சுயாதீன

தொலைக்காட்சி அதன்கீழ் உள்ள வசந்தம் தொலைக்காட்சி என்பன குறிப்பிடத் தக்கவை. இவற்றின் நிகழ்ச்சி நிரல்களில் மக்களின் வாழ்வியலில் பண்பாட்டுடன் ஒன்றிணைந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. பெரும்பாலும் உள்ளூர் நிகழ்ச்சிகள் பண்பாட்டுத் தளத்தின் அடிப்படையிலேயே தயாரிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கைத் தொலைக்காட்சிகளில் பண்பாடு பிரதிபலிக்கும் பாங்கினை நோக்கும்போது....

- 1) நிகழ்ச்சிகளின் உள்ளடக்கமும் பண்பாடும்
- 2) நிகழ்ச்சிகளின் தயாரிப்பு நுணுக்கங்களும் பண்பாடு பற்றி முதலில் விரிவாக ஆய்வுசெய்ய வேண்டிய அம்சங்களாகும்.

தொலைக்காட்சி அதன் ஊடகத் தன்மைகளுக்கமைய (அதற்கான காட்சிப் பெட்டி அவசியம்) இலங்கையில் முற்று முழுதாக கிராமப் புறங்களுக்குச் செல்ல வில்லை. இதற்கு இலங்கையிலும் குறிப்பாக தமிழ் பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட யுத்தமும், மின்சாரத்தடைகள், வறுமைகள் காரணமாக அமைகின்றன.

தொலைக்காட்சியின் உள்ளடக்க ரீதியாக நோக்கும்போது தமிழ், சிங்கள ஓளிபரப்புகளில் சினிமாவின் தாக்கம் காணப்படுகின்றது. இதனால்தான் குறுந்திரை எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. தொலைக்காட்சி ஓளிபரப்புக்கள் தம்மைப் பிரபல்யப் படுத்துவதற்காக சினிமாப் படங்களை ஓளி பரப்புவது அவற்றின் பாடல்கள், மகிழ்விப்புக் காட்சிகளை ஓளிபரப்புவது என்பன சினிமாப் பண்பாடு பாரமக்கள் வாழ்வில் பரவலடைய தொலைக்காட்சி உந்து சக்தியாகத் தொழிற் படுகின்றதைச் சுட்டு கின்றது. இன்றைய இலங்கையின் தொலைக்காட்சி ஓளிபரப்புக்களில் தொலைக்காட்சி தொடர்கள் எனப்ப

டும் சின்னத்திரை நாடகங்களில் பெரிதும் மத்தியதர வர்க்கத்தின் பிரச்சினைகள் பேசப் படுகின்றது. இவற்றுக்குள் ஒரு வாய்பாடு (Formula) இழையோடுகிறது. சமூகத்தில் அதிக முக்கியத்துவம் பெறாத சில பாத்திரங்கள் இத் தொடர் நாடகங்களில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. (பணக்காரக் குடும்பத்துப் பெண்களின் பிரச்சினைகள், மத்தியதர ஆணவர்க்கம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் என்பன முக்கியம் பெறுகின்றன. இலங்கை தமிழ் சின்னத்திரை நாடகங்கள் பெரும்பாலும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு ஒளிபரப்பப் படுகின்றன. அவை தென்னிந்திய மக்களின் பண்பாட்டில் வாழ்க்கையில் உள்ள பிரச்சினைகள், கதைச்சுழிகள் இலங்கையின் தொலைக்காட்சிப் பார்வையாளர்கள் பார்ப்பதானால் தென்னிந்திய பண்பாடுபரவுக்கு தொலைக்காட்சி உந்துசக்தியாக அமைகின்றது.

உண்மையிலே இலங்கையில் உள்ள ஊடகங்களில் தேசிய தொலைக்காட்சியே நம் நாட்டு பாரம்பரிய பண்பாட்டு மரபுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருவதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். வெறுமனே வர்த்தக விளம்பரங்களின் நிதியைக் கொண்டு தொழிற்படும் தனியார் ஊடக நிறுவனங்கள் பண்பாடு, மரபு, பாரம்பரியம் தொடர்பாக அதிக சிரத்தை கொள்வதில்லை என்பது அனைவரும் அறிந்ததே! உண்மையில் ஒரு நாட்டின் ஊடகப் பயன்பாட்டில் அந்நாட்டு பண்பாட்டுத் தளங்கள் எவ்வாறாயினும் பல பரிமாணங்களில் கலந்துள்ளன. தேசிய ஊடகங்கள் பண்பாட்டு விழாக்கள் மரபு சார்ந்த விடயங்கள் கலாசார அம்சங்களைத் தவறாது ஓளிபரப்பி வருகின்றன. சான்றாக கர்நாடக இசைக்கச்சேரிகள், பண்ணிசை, கதாப்பிரசங்கங்கள், நாடகங்கள், நடனம், கவி அரங்குசார் நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் சஞ்சிகை நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை

தனித்து சிங்கள பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமன்றி இலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழ், முஸலீம், கிறிஸ்தவ மக்களின் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடாக அமையும் நிகழ்ச்சிகளைப் பொருத்தமான காலங்களில் ஒளிபரப்பி வருகின்றன.

பண்பாட்டியல் படிமுறை வளர்ச்சி பற்றிப் பேசப்பட்டு வந்த அதே சமகாலத்தில் பண்பாடுகளுக்கிடையில் காணப்படும் ஒற்று மைகள் குறித்தும் பேசப்பட்டன. பண்பாடு களுக்கிடையில் ஒற்றுமைகள் காணப்படுவதற்குக் காரணம் ஒரு பண்பாட்டின் கூறுகள் பிற பண்பாட்டிற்குப் பரவியதும் ஒரு பண்பாட்டினர் ஓரிடத்தில் இருந்து பிற இடம் பெயர்ந்து குடியேறியதும் அந்தந்தப் பண்பாடுகளில் நிகழ்ந்த இணையொத்த கண்டுபிடிப்புக்களும் (Parallel Inventions) பண்பாட்டை பரம்பல் அடையச் செய்கின்றது. இவ்வாறு பரம்பல் அடைய வைக்கும் சாதனங்களில் இலங்கையின் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புக்கள் வட இந்தியா சார்ந்த படைப்புக்களின் சாயல்களாகவும் மொழி பெயர்ப்புகளும் தமுவல்களாகவும் அமைவதால் வட இந்தியப்பண்பாடு இலங்கை வாழ் சிங்கள மக்களின் வாழ்வியல் போக்குகள் நடத்தையில் தொழிற்பாட்டில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்து வதையும் காணமுடிகின்றது.

தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பில் பிரயோக மொழிப்பயன்பாட்டில் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடு மிக முக்கிய இடம்வகிக்கின்றது. பொதுவாக சிங்கள, தமிழ்மொழி, ஒளிபரப்புக்கள் ஆரம்பத்தில் பிரதேச வேறு பாடற் ஒரு பொது மொழியைக் கையாண்டன. அது செம்மொழியாகவும் அமைய வில்லை. எந்தப் பிரதேச சாயல்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அவை ஒளிபரப்பு

மொழியாக இலக்கண வரன்முறைக்கு உட்பட்டதாகக் காணப்பட்டது. சமகால ஊடகங்கள் குறிப்பாக ஒளிபரப்பு ஊடகங்கள் பேச்சு மொழியை ஒத்த உரையாடற் பாங்கான மொழியைக் கையாளுகின்றன. இது தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பில் தனியார் ஒளிபரப்புக்களின் வருகைமூலம் ஏற்பட்ட மாற்றம். இது சமகால ஊடகங்களின் சனரஞ்சகப் பண்பாட்டிற்கு உதவியாக அமைகின்றது. ஒளிபரப்பு மொழியில் நிகழ்ச்சிகளில் ஆங்கிலம் கலந்த, சிங்கள, தமிழ், மொழி களைப் பேசவது ஒரு நிகழ்கால பாணியாக அமைகின்றது. அத் தோடு பிற மொழிக் கலப்பும் நளினமான பேச்சு மொழிகளும் சமகாலப் பண்பாட்டில் பயனாளிகள் தம் நடைமுறை வாழ் வில் பின்பற்றுவதாக அமைகின்றது. இது மொழிப் பயன்பாட்டில் பெரிதும் தாக்கம் செலுத்துகின்றது.

பொதுவாக செய்தியறிக்கைகள் ஒலிபரப்பப்படும் வேளைகளில் மட்டும் தரமான மொழியை பயன்படுத்துவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. கடந்த காலங்களில் செய்தியின் அவசியம் அதன் உள்ளடக்கத் தரம், தெளிவு, உண்மைத்தன்மை என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தரமான மொழியை செய்தியறிக்கைகளின் தயாரிப்பில் பின்பற்றின தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள். இவ்வாறு அங்கிகரிக்கப்பட்டதும் உரிய உச்சரிப்புக்களுடனுமான சிங்கள, தமிழ் மொழிப்பிரயோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இலங்கை தொலைக்காட்சிகளில் பொதுவாகப் பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகள் என்ற அடிப்படையில் சினிமாவை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிகழ்ச்சிகளும் மெல்லிசை, துள்ளிசைப்பாடல், நிகழ்ச்சி களும் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளும், யதார்த்த பூர்வமான நிகழ்ச்சிகள் (Reality Show) போன்ற இதர நிகழ்ச்சியின் அதிகம் உள்ளுரில்

தயாரித்து பெரும்பான்மையான ஒளிபரப்பு நேரத்தை நிரப்புவதாக அமைகின்றது. இவை விளம் பரதாரர்களின் அனுசரணையைப் பெறும், பணம் சேகரிக்கும் விடயங்களாக அமைகின்றன. இவற்றின் மூலம் சினிமாப் பண்பாடு மட்டும் பரவல்லடைவதில்லை. பிற மேலைநாட்டு நடத்தைகளையும் பார்வையாளன் உள்வாங்குவதற்கு ஏதுவாக அமைகின்றது. இவை பயணாளிகளைப் பிராக்காட்டும் பாங் கிலும் அவர்களின் இரசனைக்கு முதன்மை கொடுப்பதாகவும் உள்ளது. இவற்றில் வரும் சில ஒளிப்படங்கள் சிறுவர்கள், இளைஞர்களின் உளர்தீயான நடத்தை மாற்றத்தில் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. சிறுவர்களோடு இணைந்து பார்க்க முடியாத தரம் குறைந்த, பாலியல் உணர்வு, கொலை, கொட்டு உணர்வுகளைத் தூண்டும் ஒளிப்படங்கள் மூலம் சமூகப் பண்பாட்டில் பல பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதில், வழிப்படுத்துவதில் ஊடக ஒழுக்க நியமக்கோவைகளும் ஊடகச் சட்டங்களும் பெரிதும் முனைகின்றன. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல காணோளி ஊடகங்களின் காண்பியப்புலப்பாடு வெளிப் படையாக சமகாலப் பண்பாட்டில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

பல்லினச் சமூகம் வாழும் நாடான இலங்கையில், பல்லினப்பண்பாடு பயில் நிலையில் உள்ள இலங்கைச் சூழலில் தமிழ், மூஸ்லிம், சிங்கள மக்களிடையே இனமுரண் பாடுகளை ஏற்படுத்தாது; அவரவர் விழுமியங்களுக்கும் பண்பாட்டிற்கும் மதிப்பு அளிப்பதாகவே செய்திகள் ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. இலங்கைச் சமூகத்தின் பண்பாட்டிற்கு முரணான செய்திகள் இரசனை குறைந்த தாகவே இன்றும் நிலவுகின்றது. செய்திகளின் பெறுமானங்களைத் தீர்மானிப்பதில் பண்பாடும் அதன் சமகாலத்தன்மையும் முக்கிய இடம்பெறுகின்றது.

சமூகத்தின் பண்பாட்டு அமைப்பைக் கட்டியமைப்பதில் மிகவும் வலிமையாகச் செயல்பட்டு பலவேறு விதமான தனிமினித மதிப்பீடுகளை உருவாக்குவதிலும் நிலை நிறுத்துவதிலும் மனித நடையுடை பாவனைகள், பேசுக், உறவுமுறை போன்றவற்றிலும் மனித செயற்பாட்டிற்கான நேரத்தைத் தீர்மானிப்பதிலும் இது பாரியபங்கை வகிக்கின்றது. அந்தவகையில் இதன் பன்முகத் தாக்கம் செல்வாக்கு உலகளாவிய ரீதியில் அனைத்து சமூகத்திலும் காணப் படுகின்றது. செல்வந்தர்கள், வறியவர்கள், அந்தஸ்ததில் உயர்ந்தவர்கள், படித்தவர்கள், பாமரர்கள் போன்ற வேறுபாடுகளின்றி அனைவருமே பயன்படுத்துகின்ற இது மனித வாழ்க்கை முறைமையிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத அம்சமாகிவிட்டது தொலைக்காட்சி. இலங்கையில் தொலைக்காட்சி உலக விடயங்கள், சமூகத்தைப் பற்றிய தரவுகளையும் தகவல் களையும் தருவது மாத்திரமன்றி மனித பண்பாட்டில் விரும்பியோ விரும்பாமலோ பயன்படுத்தவேண்டிய சூழலுக்குத் தள்ளப் படுகின்றன.

இன்றைய பண்பாட்டுச் சூழலில் பல தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக பல்வேறுபட்ட நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பி வருகின்றன. அவற்றில் அறிவியல் சார்ந்த பயனுள்ள நிகழ்ச்சிகள் சில ஒளிபரப் பப்படுகின்ற போதிலும் வர்த்தக நோக்கம் கருதிய தரம் குறைந்த நிகழ்ச்சிகளே மிகவும் அதிகமாக ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. அவை பெரும்பாலும் உண்மைக்குப் புறம்பான மாயலோக காட்சிகளைக் கொண்டமைந்த தாகவும், யதார்த்தத்திற்கு மாறான தீர்மானங்களைக் காட்டுவதாகவும் வண்முறை, பலாத் காரம் நிறைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றன. இதனால் சமூகம் தவறான நடத்தைமுறைகளைக் கைக் கொண்டு தவறான தீர்மானங்களைத் தெரிந்தெடுக்கவும் வழி வசூக்கின்றது.

குறிப்பாக சமூகத்தில் கொலை, கொள்ளை, தற்கொலை, பாலியல் பலாத்காரம், வன்முறைகள், போதைப்பொருள் பாவனை போன்ற சமூகப்பிறழ்வுகள் உருவாகுவதற்கும் உடல் உளர்தியான பாதிப்பு, பிற நாகரிகத் தாக்கம். பிற பண்பாட்டுத்தாக்கம் பொருளாதார ரீதியான பாதிப்பு, பால்நிலை ரீதியான பாதிப்பு என்பவைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண் டியும் உள் எது. மனிதர் கள் தொலைக்காட்சியில் தாம் கண்ட கேட்ட விடயங்களைக் கொண்டே தீர்மானங்களை எடுக்கின்றனர். பல சமயங்களில் அவை சமூக பண்பாட்டுச் சூழலின் நடத்தைகளுக்கு பொருந்தாதவையாக அமைந்து விடுகின்றன. இச்சந்தரப்பங்களில் இவர்கள் மேன் மேலும் சிக்கல்களுக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். ஆகவே தொலைக்காட்சியானது சமூகப் பண்பாட்டின் மீது நேரடியாகவும் மறைமுகமாக ஏும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி மிகவும் மோசமான நிலைக்கு இட்டுச்செல்கின்றது. இதேவேளை இச்சாதனங்களால் பல்வேறு பட்ட நன்மைகளும் இலங்கையின் பண்பாட்டுச் சூழலுக்குக் கிடைக்கின்றது.

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு என்பது இன்று உலகளாவிய ரீதியில் வளர்கியடைந்த துறை அதன் உள்ளடக்கம் மட்டுமன்றி அதன் அமைப்பிலும் இலங்கை மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக தொலைக்காட்சியில் பயன்பாட்டு நிறக்கலவைகள் இலங்கை சமூகங்களின் பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாக அமைகின்றது. குறிப்பாக மஞ்சள், சிவப்பு, செம்மஞ்சல் போன்றன தமிழ்ச்சமூகம் அதிகம் பயன்படுத்தும் நிறங்களாகவும் உன்தா, சிவப்பு, இளநீலம், சாம்பல் போன்றன சிங்களமக்கள் பயன்படுத்தும் நிறங்களாகவும், முஸ்லிம் இன மக்கள் பச்சை நிறம் சார்ந்த நிறங்களை அதிகம் பயன்படுத்துவதும் இலங்கையின் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் தாக்கம் செலுத்துகின்றது.

பண்பாட்டுக் காரணிகளாக அமைகின்றன. இவை கணினி உயிர்ப்பு, பின்னணிக் களங்கள், காட்சியமைப்புகள், உடையலங்காரங்கள், ஒளியமைப்பு, பத்தொகுப்பு நுட்பங்கள், அனிமேசன் போன்றவற்றில் பேணவேண்டிய அம்சங்களாக அமைகின்றது. தொழில்நுட்ப கலைவடிவமான தொலைக்காட்சியில் படைப்பாற்றல் எவ்வளவு வளர்ச்சியடைந்து சென்றாலும் அதன் வெளிப்பாடு பண்பாட்டுத் தளத் தின் அடிப்படையில் வெளிப்படும் போதுதான் தயாரிப்பு வெற்றி பெறுகின்றது. தொலைக்காட்சிச் செய்தி அறிவிப்பாளர்களாக இருந்தாலும் சரி சாதாரண அறிவிப்பாளர்கள், தொகுப்பாளர்கள், பாரம்பரிய உடைகளில் தொலைக்காட்சி திரையில் வெளிப்படும்போதுதான் சமூக அங்கீராம் பெறுகின்றனர். ஆனால் சம காலத்தில் யதார்த்தபூர்வமான நிகழ்ச்சிகள், பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பாளர்கள் இந்த முறைமையை முற்றிலுமாக மாற்றியமைத்துள்ளனர். இது இலங்கைப் பண்பாட்டின் புலப்பாட்டில் பெரிதும் தாக்கம் செலுத்துகின்றது.

காணொளி ஊடகங்களாக இன்றைய வேகமான நவீன நாகரிக உலகை ஆளும் புதிய ஊடகங்களுக்கு (New Media) ஒரு தனியிடம் உண்டு. இவை இன்று சமூக நிலையில் அதன் தாக்கத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூகஊடகம் (Social Media) என்று நோக்கப் படுகின்றது. கண்ணியின் பயன்பாடு என்மத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி (Digitalization) என்பவற்றின் மூலம் உருவா னதே புதிய ஊடகங்கள், இதற்குள் அடங்கும் இணையம், முகப்புத்தகம், (Face Book) ஸ்கைப், (Skype) டுயிட்டர் (Twitter) போன்றன. வெறும் எழுத்துப் பரிமாற்ற ஊடகமாக இருந்து இன்று படங்களை காணொளிகளைப் பரிமாற்றம் செய்யும் நிலைக்கு வளர்ச்சி

யடைந்துள்ளது. அச்சு ஊடகங்கள் மட்டு மன்றி இலத்திரனியல் ஊடகங்களோடு போட்டிபோடும் வேகமான ஊடகமாக இவைகாணப்படுகின்றன. இவற்றின் வேகமான பயன்பாடும் இவற்றின் காணொளி களின் பதிவிறக்கமும் இலங்கை மக்கள் பண்பாட்டில் பெரும் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. பொதுவாக இலங்கையில் காணொளி மூலமான புதிய ஊடகப் பயன்பாடு ஓரளவுக்கு கிராமப் புறங்களையும் சென்றடைந்துள்ளது. அங்குள்ள மக்களின் பண்பாட்டுப் பரவலுக்கும் பிற பண்பாட்டைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் உதவுகின்றது. பயனாளிகள் தாம் பார்த்த இரசித்த காணொளிகள் தொடர்பாக துலங்கலை வெளிப்படுத்துவதற்குப் புதிய ஊடகங்களில் சந்தர்ப்பம் உண்டு. இத்தகைய தொழிற்பாடே புதிய ஊடகங்களின் முக்கிய பயன்பாடாகும். அதேநேரத்தில் இவ் புதிய ஊடகங்கள் வாயிலாக தமது கருத்துக்களையும் பயனாளிகள் தாம் கொண்டுள்ள தகவல்களையும் ஆதாரப்படுத்த சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் புதிய ஊடகங்களில் சமூக தொடர்பாடல் தன்மை காரணமாகக் கொண்டு சமூக ஊடகமாக நோக்கப் படுகின்றது. இலங்கையில் சமகாலத்தில் நிலவிய தனிக்கை (Censor), அச்சுறுத்தல்கள் மத்தியில் நுண்தன்மையடன் இலங்கை மக்களின் வாழ்வியலை பண்பாட்டை யுத்தகுமிலால் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு மாறுதல்களை அதன் எச்சங்களை மேலை உலகிற்கு எடுத்துச் சென்றவை இன்றைய புதிய ஊடகங்களே. புதிய ஊடகங்களின் தொழிற்பாட்டில் இலங்கையில் பிரயோக மொழியான தமிழ், சிங்களம் மொழிகளின் பயன்படுத்த தன்மை குறைவாக இருப்பது ஒரு முக்கிய விடயமாக இருந்தாலும் தற்கால தமிழ், சிங்கள விசைப்பலகைகளின் பயன்பாடும், கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு (Google Translate) பகுதியின் தொழிற்பாடும் இத்தகைய பிரச்சினைகளைத்

தீர்வு காண்கின்றது. இருப்பினும் இலங்கையின் மத்திய தரத்திற்கு மேற்பட்டவர்களும், கல்வி நிலையில் சற்று உயர்ந்தவர்களும் ஆங்கிலமோழி மூலமாக புதிய ஊடகங்களில் தொழிற்படுகின்றதற்கிண்டு இருப்பதனால் இன்று இலங்கையில் மொழி வரன் முறைத் தடைகளை மீறி புதிய ஊடகங்கள் சிறப்பாகச் செயற்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக முகப் புத்தகம், குறுந்தகவல் (SMS) தொடர்பாடல் களில் சுய மொழியிலேயே தமது எண்ணங்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதனால் இலகுவாக தகவற் பரிமாற்றம் செய்கின்ற உடனடி ஊடகமாக புதிய ஊடகங்கள் இன்று இலங்கை பண்பாட்டு சூழலில் செயற்பட்டு சாதாரண இளைஞர் வர்க்கத்தில் பாரிய தாக்கத்தைச் செலுத்துவதோடு அவர்களின் பெரும் பான்மையான நேரத்தை தன்பக்கம் கவர்ந்து வைத்திருக்கின்ற ஊடகமாகவும் நவீன ஊடகங்கள் செயற்படுகின்றது.

பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணும் நோக்குடையவரும், மரபு பற்றிய போக்கில் விருப்பமுடையவர் களாக இருப்பவர் பலர் தாம் சுயமாக விரும்பும் கருத்துக்களையும் விடயங்களை வெளியிடுவதற்கும் தம்மிடமுள்ள காணொளி பதிவிறக்கம் செய்யவும் இணையங்கள், வலைப்பதிவுகள் இலவசமாகப் பயன்படுவதால் ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது எண்ணங்களைக் கட்டுப்பாடின்றி வெளியிட இது உதவுகின்றது. இன்று இலங்கையில் நகரப்பகுதி பாடசாலை மாணவர்களின் இணையப் பயன்பாடு அவர்களின் நடத்தையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதோடு, சிறுவர்களின் உள் நலனைப் பாதிப்பதாகவும் அமைகின்றது. இதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக சாதாரண பெற்றோர் பகிரதப்பிரயத்தனம் செய்வதையும் காண முடிகின்றது. புதிய ஊடகங்கள் செய்திப் பரிமாற்றத்திற்கு மட்டுமன்றி விளம்பர நோக்கோடும், பிற வெளிப்பாடுகளுக்காகவும்

செயற்படுவதால் மக்களின் சாதாரண வாழ்வி யல் பண்போடு ஒன்றிணைந்துள்ளது.

மேலை நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கையின் புதிய ஊடகங்களின் பயன்பாடு குறைவாகக் காணப்படுகின்ற போதும், மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒன்றிணைந்ததாகத் திகழ்கின்றது. இன்றைய உடனடிச் செய்திப் பண்பாட்டை வலுவடையவைக்கும் சாதனமாக புதிய ஊடகங்கள் செயற்படுகின்றன. மற்றைய ஊடகங்களோடு ஒப்பிடும் போது கட்டுப்பாடு சற்றுக் குறைந்தது, உடனடித் தன்மை வாய்ந்த தாகவும் இவை தொழிற்படுவதால் இலங்கையில் உள்ள நாளிதழ்கள் மட்டுமன்றி, இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் தமது செய்திச் சேவைகளோடு இணையப் பகுதிகளையும், இணையச் செய்திகளையும் நடைமுறையில் வைத்திருக்கின்றன. இது அந்நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளை விரிவாக்கல் செய்யும் அம்சமாகவும் அமைகின்றது.

இலங்கையின் சமகால ஊடகப் பண்பாட்டில் மாறுதல்களுக்குக் காரணமாக அமைந்தது இலங்கையில் நிலவிய உள்ளாட்டு யுத்தம். இலங்கையின் காணொளி ஒளிபரப்பு வரலாறும் யுத்த வரலாறும் ஒத்ததாகவே காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் இரண்டு மூன்று தசாப்த வரலாற்றைக் கொண்டது. இலங்கையில் ஆரம்ப காணொளி ஊடகமான தொலைக்காட்சிகள் தேசிய சிந்தனையை பரப்புவதிலும் அதன்மூலமாக இலங்கைப் பண்பாட்டைப் பேணுவதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயற்பட்டன. இலங்கையின் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேசிய தொலைக்காட்சிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலில் ஆரம்பகாலங்களில் செய்தியும், கிழமைக்கு ஒரு தமிழ் நிகழ்ச்சி மட்டுமே ஒளிபரப்பப் பட்டது. ஏனையவை பெரும்பாலும் பெளத்த

சிங்கள பண்பாட்டுக் கோலங்களைப் பிரதிபலிக்கும் நிகழ்ச்சிகளாகவும் ஆட்சிக்கு வரும் அரசின் பிரச்சார நிகழ்ச்சிகளாகவும் காணப்பட்டன. இவை சிறுபான்மையின் மக்களின் பண்பாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே காணப்பட்டது. யுத்தம் வலுப்பெற்ற கால கட்டத்தில் காணொளி ஊடகங்கள் யுத்த பிரச்சார சாதனங்களாகவும் இனவாத கருத்துக்களை சமூகப் பண்பாட்டில் பரவலடையச் செய்யும் ஒளிபரப்பாகவும் காணப்பட்டன. இந்நடவடிக்கையில் அரசு தொலைக்காட்சிகளும் சில சிங்கள தனியார் தொலைக்காட்சிகளும் செயற்பட்டன.

தமிழ் ஒளிபரப்புக்கள் பயனாளி களைப் பிராக்காட்டும் நிகழ்ச்சிகளையும் மகிழ்வளிப்புத் தன்மையிக்க சினிமா சார் நிகழ் ச் சிகிளையும் மொழிபெயர் ப்புச் செய்திகளையுமே ஒளிபரப்பி வந்தன. இத்தகைய நிலையில் மக்களின் பண்பாட்டில் தேசிய உணர்வு வலுப்பெறவும் பாமரமக்களின் ரசனைகளுக்கான தீவியாகவும் மட்டும் இலங்கை பண்பாட்டுச் சூழலில் காணொளி ஊடகங்கள் செயற்பட்டன. அதே போல காணொளி மூலமான புதிய ஊடகங்கள் (New Media) யுத்தத்தின் மூலம் புலம் பெயர்ந்து வெளிநாட்டில் வசிக்கும் இலங்கை மக்கள் தமது நாட்டுச் செய்திகளை அறியும் சாதனமாக மட்டுமன்றி, தமது பண்பாட்டை இளைய தலைமுறைக்குச் சுட்டிக்காட்டும் வெளிக்காட்டியாகவும் புதிய ஊடகங்கள் தொழிற்படுகின்றன. புதிய ஊடகங்களான இணையங்களின் பக்கங்களின் அலங்காரங்கள், பயன்படுத்தும் நிறங்கள் யாவும் மக்கள் குழுக்களின் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கின்றது. வேகமான தீக்கமான பண்பாட்டுப் பரம்பலுக்கு புதிய ஊடகங்கள் பயன்பாடு மிக முக்கியமாக அமைகின்றது.

முடிவாக நோக்கும்போது இலங்கைச் சூழலில் காணொளி ஊடகங்களின் பண்பாடு அவற்றின் பங்கு பணி இலங்கையை உலக அரங்கில் பேசவைக்கின்றது யாவரும் அறிந்ததே. இலங்கை தொடர்பான காணொளிகள் உலக அரங்கில் பரவலாகப் பேசப்படும், நோக்கப்படும் ஆய்வுசெய்யப் படும் சர்சைக்குரிய விடயமாக அமைகின்றது. அது பேசாப் பொருளாக இருக்கவேண்டிய சூழல்....

இன்றைய மக்களின் வாழ்வியற் பண்பாட்டின் ஏனைய ஊடகங்களோடு ஒப்பிடும் போது உடனடியாக பாரிய தாக்கத்தை உண்டுபண்ணும் சாதனமாகக் காணொளி சார்ந்த ஊடகங்களே தொழிற் படுகின்றது. இவை சாதாரண பாமர மக்கள் முதல் புத்திஜீவிகள் வரை விரும்பி ரசிக்கும்

அனைவரின் புலப்பாட்டின் மூலம் மாறுதல் களை ஏற்படுத்தும் சாதனமாகவும் அமைகிறது. இவ் ஆய்வில் காணொளி மூலமான இலங்கை ஊடகங்களில் சமகால நிலை பண்பாட்டில் தாக்கம் செலுத்தும் காரணிகளையும் காணொளி ஊடகங்களில் ஒரு வகைப் பிரிவான புதிய ஊடகங்கள் பண்பாட்டில் வகிக்கும் இடத்தினையும் நோக்கும் அதேநேரத்தில் இலங்கைச் சூழலில் நிலவிய யுத்த சூழ்நிலை இவை இலங்கை மக்களின் வாழ்வியலில் பண்பாட்டில் செலுத்திய பங்கு, பணி, தாக்கங்கள் பற்றிப் பார்த்தோம். பயனாளிகளின் காத்திரமான துலங்கல்களுக்குரிய சாதனமாகப் பயன்படும் காணொளி ஊடகங்கள் இலங்கையின் சமகால பண்பாட்டுச் சூழலோடு ஒன்றிய தாகவோடுள்ளன.

உசாத்துவண நூல்கள்

1. பக்தவத்சல பாரதி (2003) - “பண்பாட்டு மானிடவியல்”, மெய்யப்பன் பதிப்பகம் - சிதம்பரம்.
2. பவா. சமத்துவன் (2007) “தொலைக்காட்சி உலகம்” புதுயுகம் செய்முறைசெம்மையாக்கம் - சென்னை.
3. அருணா. செல்லத்துரை (1997) “இலங்கையில் தொலைக்காட்சி வரலாற்றுச்சுவடி” அருணா வெளியீட்டுக்கம் - கொழும்பு.
4. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி (2004) “தமிழ் பண்பாட்டில் சினிமா” மக்கள் வெளியீடு - சென்னை.
5. International Conference (Souvenir) (2009) - "Intercultural Communication" Institute of Management Studies - Noida, India.
6. Dodd, Carly H (1991) Dynamics of "Intercultural Communication" - 2nd edn, USA, W.C Brown Publishers.
7. Anthony Fried Mann (2006) Writing for visual media 02nd edn, UK. Focal Press.

சமகால கலை லெக்கியங்களில் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

கலாநிதி அகளங்கள்

சடங்கு முறைகளில் சமகாலப் பண்பாடு

சடங்கு:-

சடங்கு என்ற சொல்லுக்குக் கழகத் தமிழ் அகராதியில் பொருள் இல்லை. சடங்கு என்ற சொல்லே இவ்வகராதியில் காணப்பட வில்லை. (தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் -1969)

சடங்கம் என்ற சொல்லுக்கு ஆறு சாத்திரம் பதினாறு தூக்குக் கொண்ட ஒரு நிறை, என்ற பொருள்களும், சடங்கர், சடங்கவி ஆகிய சொற்களுக்கு மறைக்குரிய ஆறங்கங்களையும் அறிந்தவன் என்ற பொருளும் மேற்குறித்த அகராதியில் காணப்படுகின்றன.

சடங்கவி சிவாச்சாரியார் என்ற பெயர் பெரிய புராணத்தில் இடம்பெறுகிறது. இப்பெயர் சிவாச்சாரியாருக்குச் சிறப்புப் பெயரா, குலப்பெயரா, அல்லது வைக்கப்பட்ட பெயரா என்பதை அறியமுடிய வில்லை.

எப்படியிருப்பினும் சிவாச்சாரியார் என்பதால் சடங்கர், சடங்கவி என்ற சொற்களின் பொருள் இவருக்கும் பொருந்தும் என்றே கொள்ளலாம்.

சடங்கு என்ற சொல் அந்தணர்களினால் நடாத்தப்படும் சைவ சமயம் சார்ந்த அல்லது இந்து சமயம் சார்ந்த நிகழ்வைக் குறித்திருக்கலாம்.

ஆனால் சடங்கு என்ற சொல் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்பட வில்லை.

இதன் வேர்ச் சொல், அடிச் சொல் பற்றி அறியமுடியவில்லை.

சமகால வழக்கில் “சடங்கு” என்ற சொல் “நிகழ்வு” என்ற அளவிலேதான் பொருள் கொள்ளப்படக் கூடியதாக இருக்கிறது.

மங்கல நிகழ்வு, அமங்கல நிகழ்வு என்ற பேதமில்லாமல், இந்துக்களின் சமய, சமூகங் சார்ந்த நிகழ்வுகளைச் சடங்கு என்ற சொல் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

மரணச் சடங்கு, திருமணச் சடங்கு முதலான சொற்களை இதற்கு உதாரணம் காட்டலாம்.

மரணச் சடங்கை அந்தணர்கள் நடாத்துவதில்லை. எனவே இப்போது அந்தணரோடு சம்பந்தப்படாத நிகழ்வு களையும் சடங்கு என்றே அழைப்பதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

எனவே சடங்கு என்பதை சமய, சமூகங் சார்ந்த நிகழ்வுகள் என ஒருவாறு விளங்கிக் கொள்ளலாம். சடங்கு என்ற சொல் யாழிப்பான மாவட்டத்திலேயே அதிகம் பாவனையில் உள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

பண்பாடு:-

பண்பு என்ற சொல்லுக்குக் குணம், தகுதி, விதம், இயல்பு, மனத்தன்மை, அழகு, முறை, செய்கை, பண்புப் பெயர் என்ற சொற் கள் கழகத் தமிழ் அகராதியில் காணப்படுகின்றன.

பண்படுதல் என்ற சொல்லுக்கு அமைதல், உதவுதல், ஏவல் செய்தல், சீர்திருந்தல், சொற்படி செய்தல் என்ற பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.

பண்பாடு என்ற சொல்லை மேற்குறித்த அகராதியில் காணமுடியவில்லை. பண்பாடு என்ற சொல் பண்பு என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

திருவள்ளுவர் “பண்புடையார்” என்ற சொல்லை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றார். ஆனால் பண்பாடு என்ற சொல்லை அவர் பயன்படுத்தவில்லை. சால்பு, நாகரிகம் என்ற சொற்களையே அவர் சிறப்பாகப்பயன்படுத்துகின்றார்.

இன்றைய நடைமுறையில் பண்பாடு என்ற சொல் ‘சால்பு’ என்ற சொல்லின் இடத்தைப் பிடித்திருப்பதாகச் சிலர் கருதினாலும் அது பொருந்தாது. சால்பு என்ற சொல்லின் அடியாகப் பிறந்த சான்றாண்மை என்ற சொல்லின் பொருளையும் இதிலிருந்து பிறந்த ‘சான்றோன்’ என்ற சொல்லின் பொருளையும் ‘பண்பாடு’ என்பதற்குள் சுருக்கிவிடமுடியாது.

‘சால்பு’ என்பது உயர்ந்த ஒழுக்கம் என்பதை மட்டுமே பொருளாகக் கொண்டது. பண்பாடு என்பது அப்படிப்பட்டதல்ல.

பண்பாடு என்பதை நடைமுறை என்றே பொருள் கொள்ளலாம். ஒரு சமூகத் திற்கு, ஒரு காலத்துக்கு அது உயர்வாக இருக்கலாம். எக்காலத்துக்கும் எவ்விடத் திற்கும் அது உயர்வானதாக இருக்கவேண்டிய தில்லை.

இந்தியாவில் ஒருவகைப் பழங்குடி மக்கள் ஒரு வழக்கத்தைக் கையாளுகின்றனர்.

ஒரு வீட்டில் முத்த மகனின் மனைவியை இளையவர்களும் மனைவியாக வைத்திருப்பார்கள். இது தங்கள் “பண்பாடு” என்றும் தாங்கள் பாண்டவர் பரம்பரை என்றும் கூறிக்கொள்கின்றனர்.

எனவே பண்பாடு என்ற சொல்லுக்கு நடைமுறை என்ற அளவிலேதான் இன்றைய நிலையில் பொருள் கொள்ள முடியும். அதனால் நாங்கள் எழுத்திலும் பேச்சிலும் நாங்கள் உயர்ந்த பண்பாடு கொண்டவர்கள். சிறந்த பண்பாடு கொண்டவர்கள் என்று வெளிப்படுத்துகிறோம். எனவே பண்பாடு என்பது வாழ்க்கை நடைமுறை என்று மட்டுமே பொருள் கொள்ள முடியும்.

சடங்கு முறைகளில் சமகாலப் பண்பாடு என்ற வாக்கியத்திற்கு, சடங்கு முறைகளில் சமகால நடைமுறை என்ற அளவிலேதான் பொருள் கொள்ள முடியும்.

சடங்குகள் சமயஞ்சார்ந்தவையாகவும், சயமஞ்சாராத சமூகங் சார்ந்தவையாகவும் இருவகைப்படுகின்றன. சடங்குகள் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியானவையாகக் காணப்படுவது அரிது.

சமயஞ்சார்ந்த சடங்குகளைச் சமயஞ்சார்ந்தவர்கள் நடாத்திவைப்பர். இவை எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாகவே இடம் பெறும்.

உதாரணமாகத் திருமணச் சடங்கைச் சமயாசாரப்படி நடாத்திவைக்கும் போது இந்துக்களுக்கு அந்தனரும், இல்லாமியர்களுக்கு மௌலவியும், கிறிஸ்தவர்களுக்கு பாதிரியாரும் புரோகிதர்களாகச் செயற்படுகின்றனர். இவர்களால் நடாத்திவைக்கப்படும் திருமணங்கள் சமயாசாரப் படியாக ஒரே மாதிரியாகவே நிகழ்கின்றன.

இவர்கள் சம்பந்தப்படாது இதே திருமணச் சடங்கைக் கிராமிய நடைமுறையில் செய்யும் போது பல வேறுபாடுகளைக் காணமுடியும். பல வகைத் திருமண நடைமுறைகளையும் காணமுடியும்.

திருமணச் சடங்கு

சமய குருமார்களினால் நடாத்தப் படாத திருமணச் சடங்குகள் பற்றியே இங்கு ஆராய்வோம். கிறிஸ்தவர்களும், இஸ்லாமியர்களும், பாதிரிமார்கள், மௌலவிகள் இல்லாமல் திருமணஞ் செய்வதில்லை என்பதால் இந்துத் திருமண நடைமுறைகள் பற்றி மட்டுமே இங்கு ஆராயப் படுகின்றது. அந்தனர் களால் நடாத்தப்படும் வைதிகத் திருமணத்தோடு ஒத்ததான் ஏனைய திருமண நடைமுறைகள் கவனத் திற் கொள்ளப் படுகின்றன.

தமிழ்த் திருமணம்

சில இடங்களில் தமிழ்த் திருமணம் நடாத்தப்படுகின்றது. இந்துசமயத்தவர்களி டையேயும், இந்து, கிறிஸ்தவ சமயக் கலப்புத் திருமணத்தின்போதும் தமிழ்த் திருமணம் இடம்பெறுகிறது.

சமய மாற்றத்தை விரும்பாத இந்து, கிறிஸ்தவ மனமக்களுக்குக் கலப்புத் திருமணம் செய்து வைப்பதாயின் தமிழ்த் திருமண நடைமுறையே சிறந்தது.

தமிழ்ப்பற்றாளர்கள் சிலர் பிராமண எதிர்ப்புணர்வோடு தமிழ்த் திருமணத்தை நாடுகின்றனர். வவுனியாவில் ஒன்றிரண்டும் கிளிநோச்சியில் சிலவுமாக தமிழ்த் திருமணங்கள் நடைபெறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

இத்திருணத்தைச் சமூகப் பெரியார் ஒருவர் நடாத்தி வைப்பார். அந்தனர் இல்லை. மந்திரம் இல்லை. தீவளர்த்தல் இல்லை. ஏனைய சடங்குகள் யாவும் இடம்பெறுகின்றன.

முருக்கெடுத்தல், பொன்னுருக்குதல், பந்தற்கால் நாட்டல், தொடக்கம் தாலிகட்டுதல், அம்மி மிதித்தல், அருந்ததி காட்டல் முதலானவையும் நடைபெறுகின்றன.

தீவலஞ் செய்தலுக்குப் பதிலாக அரசாணியை வலம் வருதல் இடம்பெறும். சமயாசாரப் படியான திருமணத்திற்கும் இதற்கும் ஜயர், மந்திரம், ஓமத்தீ மட்டுமே முக்கிய வேறுபாடுகளாகும்.

இத்திருமணத்தை நடாத்திவைக்கும் பெரியவர் தேங்காய் உடைத்து அல்லது இருவீட்டாரையும் கொண்டு உடையப்பித்து திருக்குறள் சொல்லி திருமணத்தை நடாத்தி வைப்பார்.

கைப்பிடித்துக் கொடுத்தல், மாலை மாற்றல் பால்பழும் அருந்துதல் முதலானவை இடம்பெறும். பெரியவர்களின் வாழ்த்துரைகள் இடம்பெறும்.

கிராமியத் திருணம்

இது சமயாசாரப்படியான திருமண நடைமுறையை ஒத்தது. பிராமணர் இல்லாமல், தீவளர்க்காமல், மந்திரம் இல்லாமல் நடைபெறும் திருமணமாகும். ஊர்ப் பெரியவர் இத்திருமணத்தை நடாத்தி வைப்பார். தமிழ்த் திருமணத்திற் குழன்னோடியான இத்திருமண நடைமுறையில் திருக்குறள், வாழ்த்துரைகள் இல்லை.

சோறு குடுப்பித்தல்

இதை ஒருவகைத் திமர்த் திருமணம் எனலாம். சைதி குறைந்த பெற்றோர் மணமகள் மூலம் மணமகனுக்குச் சோறு பரிமாறச் செய்து அதைத் திருமணமாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

திருமணச் சடங்கை நடாத்துவதற்குத் தடைகள் இருப்பின் இதுவே சிறந்த நடைமுறையாகும்.

திருமணத்தின் பின்

திருமணம் முடிந்ததும் கால்மாறிப் போகுதல் என்ற சடங்கு அவரவர் விருப்பம் போல நடைபெறுகிறது. வெள்ளை அவிழ்ப்பு எனப்படும் பந்தல் பிரிப்பு கிராமங்களில் உண்டு. அன்று மச்சம் பரிமாறப்படும். மது பானமும் சிலருக்கு வழங்கப்படும். இது மண மகன் மணமகன் ஆகிய இருவரது வீடுகளிலும் இடம்பெறும்.

மிள்ளைப்பேறு

தாய் கர்ப்பமுற்றிருக்கும் காலத்தில் பெரும்பாலும் ஏழாம் மாதத்தில் இந்தியாவில் நடைபெறுவதுபோல தாய்க்கு வளை காப்புச் சடங்கு செய்தல் இங்கு நடைபெறுவதில்லை.

துடக்குக் கழிவு

பெயர் வைத்தல் சடங்கு இப்போது இல்லை. துடக்கு மயிர் வழித்தல், துடக்குக் கழிவு என்ற பெரியல் இன்றும் நடைபெறு கின்றது. பிராமணர்களைவீட்டுக்கு அழைத்து இச்சடங்கைச் செய்யும் வழக்கம் இன்றும் நகரங்களில் உண்டு. பிள்ளை பிறந்து முப்பது கழிந்தபின் இது இடம்பெறும் கிராமங்களில் முடிவழித்து, வீடு கழுவி உடுப்புகளைத் தோய்த்துத் துடக்குக் கழிவு சம்பிரதாய பூர்வமாக நடைபெறும்.

காதுகுத்துதல்

காது குத்துதல் என்ற சடங்கு இப்பொழுது பெரும்பாலும் இடம்பெறுவதில்லை. தொட்டிலில் இடல், சோறு தீத்துதல், பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவித்துத் தலையில் கொட்டுதல் முதலானவை சடங்கு களாகப் பெரிதாக நடைபெறுவதில்லை. ஏடு தொடக்குதல் முக்கிய நிகழ்வாயினும் சடங்காக நடைபெறுவதில்லை.

பூம்புநீர்ச் சடங்கு

இது எமது நடைமுறையில் இடையில் புகுந்த ஒரு சடங்கு. இன்று தவிர்க்க முடியாத முக்கிய சடங்காக மாறிவிட்டது.

முற்காலத்தில் பெண்பிள்ளை வயதுக்கு வந்து விட்டால் அதாவது பூப்படைந்துவிட்டால் உடனே மிகமிக முக்கிய உறவினர்க்குச் சொல்லி வரவழைத்து “கண்டதன்னி” வார்த்தல் செய்வர்.

கண்டதன்னி வார்த்தல் என்பதைக் குப்பைத் தன்னி வார்த்தல் என்றும் சொல்வர். வேப்பங் குழைகளையும் வேறு பழுத்த இலைகளையும் தண்ணீரில் போட்டு தலையில் வார்ப்பர்.

முப்பது நாட்கள் வரையில் வீட்டுக் குள்ளேயே வைத்திருந்து பின் வீடு சுத்தம் செய்து, பால் அறுகு தலையில் வைத்து முழுக்காட்டித் துடக்குக் கழிவைச் செய்வர்.

தாவணிபோடுதல், சங்கிலி போடுதல் என்பவையே முக்கியமானவை. பிராமணர்களுக்கு இச்சடங்கில் பங்கில்லை. ஆனால் இன்று பிராமணர்கள் மூலம் துடக்குக் கழிவு செய்து திருமணச் சடங்கிற்கு ஒப்பான வகையில் சாமத்தியச் சடங்கு இடம்பெறுகின்றது.

மரணச் சடங்கு

திருமணத்திற்குச் சமயாசாரப் படியான வைதிக முறை இருப்பதுபோல இந்து சமயத்தில் மரணச் சடங்கிற்கும் ஒரு முறை கையாளப்படுகின்றது.

கிறிஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர் ஒரே வகையான சமயாசார நடைமுறையைக் கடைப்பிடிக்க இந்துக்கள் பல வகையான நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர்.

பிராமணர் அல்லாத சைவக் குருக்கள் என்படுவர் வீட்டுக்கு வந்து மரணச் சடங்கை நடாத்தி வைப்பார். இந்த நடைமுறை கிராமத்துக்குக் கிராமம், பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் அதிகளுக்கு மாற்றமில்லாமல் ஒரே மாதிரியாகவே இடம்பெறுகின்றது.

ஆனால் சைவக்குருக்கள் இல்லாத மரணச் சடங்குகள் இடத்துக்கு இடம் மாறுபடும். இது கிராமிய மரணச் சடங்கு நடைமுறை என்ற வகையில் விரிவாக ஆராயப்படத்தக்கது.

பொதுவாக (தகனக் கிரியை) இறந்த உடலை ஏரிப்பதே இந்துக்களின் நடைமுறை. இருப்பினும் பத்துவயதுக்குட்பட்ட பாலகர்கள் கர்ப்பிணித் தாய்மார்கள், அகால மரணம் அடைந்தோர் புதைக்கப்படுகிறார்கள்.

புதைத்தல் சில நடைமுறைகளில் மாற்றம் உண்டு. மூன்றாம் சடங்கு, எட்டாம் சடங்கு, முப்பத் தோராம் நாள் சடங்கு என்பவற்றிலே வேறுபாடுண்டு.

அகாலமரணமாயின் இறந்து ஆறு மாதங்கள் முடிந்த பின்பே அந்தியேட்டிச் சடங்கு நடைபெறும். அகால மரணத்திற்கு சைவக்குருக்கள் கிரியைகள் செய்வதில்லை.

வீடு குழுகுதல்

புதிதாக வீடுகட்டிக் குடிபோதலை (குடிபுகுதல்) பெரு விழாவாகச் செய்கின்ற வழக்கம் இன்று உண்டு. இது எல்லா இடங்களிலும் பெரும்பாலும் ஒரே மாதிரி யாகவே இடம்பெறுகின்றது.

சமகால லைக்கியங்கள்

பழைய இலக்கியங்களில் சில சடங்குகள் பற்றிய தகவல்களை அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாகக் கந்த புராணத்தில் வைதிகத் திருமண நடைமுறை பற்றி தெய்வயானை அம்மன் திருமணப் படலத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்தில் “மாழுது பார்ப் பான் மறை வழி காட்டிடத் தீவெஞ் செய்த திருமணத்தை இளங்கோவடிகள் சொல்கிறார். ஆண்டாள் மகாவிஷ் னு மூர்த் தியை (திருவரங்களை)த் திருமணஞ் செய்வதாகக் கண்ட கனவு” மத்தளங் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றுத் தூதுவை தாம நிரை தாழ்ந்த பந்தரின் கீழ் மைத்துனன் நம்பி மதிகுதனன் வந்து தைத்தலம் பற்றக கண்டதாக.... அருமையாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

சுயம்வரங்கள் பற்றிய தகவல்களை இராமயணம், மகாபாரதம், நளவெண்பா, அரிச் சந்திரபுராணம் முதலானவற்றில் காண்கின்றோம். சீவக சிந்தாமணியும் சிலவகைத் திருமண நடைமுறைகளைத் தருகின்றது.

இருப்பினும் சமகாலக் கலை இலக்கியங்களில் சடங்கு முறைகள் பற்றி எவரும் விரிவாகச் சொல்லவில்லை. இவை கட்டாய மாகச் சொல்லப்பட வேண்டும்.

நவீன கவிதைகளில் சமகாலப் பண்பாடு

அருட்டிரு தமிழ்நேசன்

முன்னுரை

கவிதை என்பது ஒரு செய்தியினை உணர்ச்சிக் கலவையுடன் அனுபவ வெளிப் பாடு கலந்த நிலையில் வெளிப்படுத்துவது. சில கவிதைகள் அவை சொல்லவரும் செய்தியினை நேரடியாகவும் சொல்வதுண்டு. சிலவேளை செய்தியினைக் குறியீடாகவும் படிமமாகவும் சொல்வதுண்டு. அனுபவ வெளிப்பாடாக இருக்கின்ற இன்றைய நவீன கவிதைகளில் சமகாலப் பண்பாடு பல்வேறு நிலைகளில் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

பண்பாடு என்ற எண்ணக்கரு ஆழ மான அர்த்தம் நிறைந்த ஒன்று. இதற்குப் பல்வேறு அறிஞர்கள் பல்வேறு வரைவிலக் கணங்களை முன்வைக்கின்றனர். மனித வாழ்வோடு தொடர்புடைய அனைத்து அம்சங்களும் இந்தப் பண்பாட்டிற்குள் அடங்கும் என சுருக்கமாக நாம் சொல்லாம். ஆகவே கவிதைப்பொருள் எதுவாக இருந்தாலும் அவை சமகாலப் பண்பாட்டையே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன என்று கொள்ள இடமுண்டு. ஆயினும் இன்றைய நவீன கவிதைகள் பேசுகின்ற அனைத்து விடயங்களையும் இச்சிறிய கட்டுரைக்குள் உள்ளடக்க முடியாதென்பதால் 1. மனித மாண்பு, 2. தனி மனித அவஸ்தைகள், 3. பெண்கள், 4. சமூக மாற்றங்கள், 5. போர்க்கால அனுபவங்கள், 6. போரின் பின்னரான காலப்பகுதி என ஆறு கவிதைப் பொருள்களில் சமகாலப் பண்பாடு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது.

சமகாலப் பண்பாடும் மரித மாண்பும்

வாழ்க்கையின் அனுபவங்களுக்கு

உயிர்கொடுத்து நிஜமான நிகழ்வுகளை அடுத்தவரின் ரசனைக்கு ஏற்றவாறு படம்பிடித்துக் காட்டுவது ஆக்க இலக்கியத்தின் அலாதியான பண்பாகும்.

வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல் லாம் வாடிய வள்ளலார், மூல்லைக்கு தேர் கொடுத்த பாரி, மயிலுக்குப் போர்வை கொடுத்த பேகன் பற்றியெல்லாம் நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். ஆனால் இங்மனிதன் விலங்குகளை நடத்தும் வினோதமாக உள்ளது. இதை த. ஜெ. அழகாகக் காட்டுகின்றார். “கைகளுக்கிக்காத காற்று” (2004) என்ற தனது கவிதை தொகுதியில் “உறவு” என்ற கவிதையில் மனிதன் எவ்வாறு சுயநலக்காரனாக, குரோத் எண் ணம் கொண்டவனாக உள்ளான் என்பதை அவர் இப்படிச் சொல்கிறார்,

“வண்டியிலே கனபாரம் / நுரைகக்க நாம்பன்கள்... / கொண்டிமுத்துச் சென்றன / கொல்களத்தில் வெட்டுண்ட / மாட்டை / இறைச்சிக்கடைக்கு வெகுவிரைவாய்”

மனிதனின் உணவுக்காக உச்சந் தலையில் அடித்து படுகொலை செய்யப் பட்டு, தோலும் குடலும் அகற்றப் பட்ட மாடு என்ற மிருகத் தின் “தசைக் குவியலை” வண்டிலில் ஏற்றி அதே மாடுகளைக் கொண்டு இழுப்பிக்கிறான் மனிதன்!

90களில் தமிழ்க் கவிதைப் போக்கில் அ.நினைப் பொருட்களைக் கவிதைகளில்

விரிவாகப் பேசவைத்திருப்பது சோலைக் கிளியின் தனித்திறமையாகும். விலங்குகளில், பறவைகளில், மரங்களில் மானிடத்தைக் காண விழையும் பண்பாட்டைச் சோலைக்கிளியின் கவிதைகளிற் தரிசிக்கலாம்.

“ஒரு நாயின் தோளில் ஒரு காகம் பயணம் இந்த மனிதம் வெட்கப்படவேண்டும்.” என்கிறார்.

சமகாலப் பண்பாடும், தனிமனித அவஸ்தை களும்

“அப்பன் இல்லாவிட்டால்தான் அப்பனின் அருமை தெரியும்” என்பார்கள். “நான் இல்லையென்றால்தான் எனது அருமை தெரியும்” என்றும் சிலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம். ஆனால் “No man is indispensable” என்ற ஓர் ஆங்கில வாக்கியம் உண்டு. இதனுடைய நேரடி மொழிபெயர்ப்பு “எந்த மனிதனும் இன்றியமையாதவன் அல்ல.” என்பதாகும். அதாவது “அவர் இல்லாவிட்டால் எதுவும் நடக்காது, அவரைப்போல் இனி யார் பிறக்கப்போகின்றார்கள்” என்று யாரையும் இந்த உலகிற் சொல்லமுடியாது. ஒருவர் இல்லாவிட்டால் அந்த இடத்திற்கு இன்னுமொருவர் வரத்தான் போகின்றார். காரியங்கள் தொடர்ந்து நடக்கக்கத்தான் போகின்றன. இந்த அடிப்படையான வாழ்வியல் உண்மையை மன்னார் அமுதன் “அக்குரோணி” (2011) என்ற கவிதைத் தொகுதியில் “நானில்லையென்றால்” என்ற கவிதையில் சிறப்பாக வெளிக்கொணர்கின்றார். தனிமனித வாழ்வின் நிலையாமைத் தத்துவத்தினாடே இந்தக் கவிதை அழகாக நகர்ந்து செல்கிறது.

“காலச்சக்கரத்தின்/ கோரப் பற்களில் சிக்கி / ஏதோவொரு மணித்துளியில் / நானும்

மாண்டுபோவேன். / என்றும் சுற்றும் பூமி சுற்றும். / வெடித்த மொட்டு மலரும் / அஸ்தமனத்தின் பின்னரான முன்னிரவில் நிலா முளைக்கும். / அன்றும் / நீரில்லா நிலவில் மாவரைத்து / வடை சுடுவாள் பாட்டி. /.....

மரமொன்று வீழ்ந்து / காய்ந்து கருகி மறைவதாய் / நானும் அழிவேன். / நானில்லா நிலையைச் சமன் செய்ய / மற்றோர் தளிர் முளைக்கும். / சுற்றும் பூமி சுற்றும் / இன்னும் வேகமாய் / அன்றும் ஒருவன் சொல்லிக்கொண்டிருப்பான் / நானில்லையென்றால்...?”

“வறுமை கொடிது” என்றார் ஓளவையார். ஆனால் அந்த வறுமையை வழிமையாகப் பார்க்கின்ற புதிய பண்பாடு இங்கே காட்டப்படுகிறது. “என் வறுமையே” என்ற கவிதையில் தெ. இந்திரகுமார் வறுமையைப் பார்க்கும் விதம் வித்தியாசமானது.

“எட்டி எட்டிப் பார்க்கிறேன் / இன்னும் தாண்டமுடியவில்லை/ வறுமைக் கோட்டு எல்லையை. ....

என் பணப்பை எப்போதும் / காலியாகவே இருக்கும்! / இருப்பினும் இந்த வறுமையும் / பிடித் திருக்கிறது எனக்கு. இந்த வறுமைதான் / வற்றிய குளத் தில் கொக்குகளாய் / வேசம் போடும் உறவுகளையும் / ஆம்பலாய் கூடவே இருக்கும் / நண்பர்களையும் - எனக்கு / வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டுகிறது.

நிலையில்லா இந்த உலக வாழ்க்கையின் / அர்த்தத்தை அடிக்கடி எனக்கு நினை

வூட்டுகிறது. / வறுமையின் கரங்களினால் / நசுக்கப்படும் ஒவ்வொரு தட்டை களிலும் / என்னை நானே பட்டை தீட்டிக் கொள் கிறேன். / ஆதலால் - என் வறுமையே / உனக்கு நன்றி” (ஜீவநதி பங்குனி 2011)

“அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்” என்ற நூலில் கவிஞர் கண்ணதாசன் “சும்மா இருத்தலே சுகம்” எனக் கூறுவார். ஆனால் இங்கே “சும்மா இருத்தல்” என்பது ஒரு தனிமனிதனுக்கு எவ்வளவு அவஸ்தை நிறைந்தது என்பதை “சும்மா இருத்தல் பற்றி” என்னும் கவிதையில் வெ. துஷ்யந்தன் சித்திரிக்கின்றார்.

“மனித வாழ் வின் இருப்பினுள் / எதிர்காலம் குறித்த கேள்விகளும் பீதியும் / நெஞ்சினுள் நிறைந்துகொள்வது / சும்மா இருத்தலின்போது .....

.....
சமைகளின் இருப்புக்கள் - எம் / இமைகளின் வழியே நீர் சொரியும் / இச்சும்மா இருத்தல்கூட / ஒரு வகை யில்/அனு அனுவாய் மனதைக்கீறிடும் / சுகம் தரும் சமைதான்” (ஜீவநதி - சித்திரை 2011)

சமகாலப் பண்பாடும் பெண்களும்

நவீன கவிதைகளில் சமகாலப் பண்பாட்டைத் தரிசிக்க முயலும் முயற்சியில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெண்களின் கவிதைகள் நமது முக்கிய கவனத்தைப் பெறுகின்றன. இவர்கள் தம்மைப் பற்றித் தாமே எழுதிய கவிதைகளில் சமகாலப் பண்பாட்டின் போக்கைக்காணமுடிகிறது.

“உன்னதமான மனிதகுலத்தின் அரைப் பகுதியினராகிய தம்மை மனிதன் அற்ப வெறும் இயந்திரங்களாகவும், சுருவிகளாகவும், கருதும்நிலை மாறவேண்டும் என்பது இன்றைய பெண்ணிலைவாதப் போராட்டங்களின் முக்கிய கோரிக்கையாகும்”

என்று “சொல் லாத சேதிகள்” கவிதைத் தொகுதி முன்னுரையில் சித்திர லேகா மெளன்குரு குறிப்பிடுகின்றார். இக்கோரிக்கை பெண்கள் பற்றிய சமகாலப் பண்பாட்டுப் பார்வையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

“அவரின் மகள் / இவரின் மனைவி / உங்களின் தாய் என்பதைவிட / நான் என்பதாக / விட்டுச் செல்ல விரும்புகிறேன் / எனக்கான என் சவடுகளை” (ஜேபா-“ஒலிக்காத இளவேனில்” (2009 வட அமெரிக்கா) என்று தமது தனித்துவத்தை நிலைநிறுத்த விரும்பினார்கள்.

“மறையாத மறுபாதி” (ஜேரோப்பா 1992) கவிதைத் தொகுதியில் மைத்திரேயி விடுக்கும் அழைப்பு பெண்கள் பற்றிய பழைய கற்பிதங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதாக வும், சமகாலப் பண்பாட்டின் எதிரொலியாக வும் அமைந்துள்ளது.

“சமயல் தொடங்கி / படுக்கை வரை / இலவச சேவை வழங்கியது போதும்.

..... சூழ்வுள் சகலவற் றிலும் / உனக்கும் சமபங்குண்டு / வெளியே வா”

இதேகருத்து “ஒலிக்காத இளவேனில்” (2009) கவிதைத் தொகுதியிலும் எதிரொலிக்கிறது.

“நீயும் நானும் திறப்புகளா வீசிவிட்டு வெளியே வருவோம் கொஞ்சம் வாழ்வதற்கு”

சமகாலப் பண்பாடும் சமூக மாற்றங்களும்

சமூக மாற்றம் என்பது தவிர்க்க முடியாத யதார்த்தமாகும். அதனாற்றான் “மாற்றம் ஒன்றே இங்கு மாறாத விதி” என்று சொல்லப்படுகின்றது. சமூக மாற்றங்கள் சமகாலப் பண்பாட்டில் பல சாதக - பாதக தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

கால மாற்றத்தில் பணம் தன் பெறுமதியை இழந்துபோவது இயல்பானது. இந்த சமூக மாற்றத்தை “நோட்டுக்களின் நோட்டம்” என்னும் கவிதையில் ஷெல்லி தாசன் அழகாக வெளிக்கொண்டிருார்.

“மதிப்பிறங்கி / மரியாதை முகவரியை / இழந்து தவிக்கும் / மனித உரிமைகளைப் போல / கரண்சி நோட்டுக்களின் / மதிப்புகளும் கடுகதி வேகத்தில் சரிந்தபடி! காணாமற் போய் விட்ட / நீதியாக / சதங்களின் சலசலப்பை / உண்டியல் களிற்கூடக் காணமுடிய வில்லை.

துடுப்பாட்டத்தில் மட்டும் / சதம் - தனது பெயர் / உச்சரிக்கப்படுவதைக் கேட்டு / உள்ளூர் ஆனந்தப்படுகிறது!

ஆனாலும் / “சதத்துக்கு உதவாதவன்” என / தனது நாமத்தை மோசடிக்காரனுடன் இணைத்து / முனுமுனுப்பதை அது/முழு மூச்சடன் ஆட்சேபிக்கிறது.

.....
ஒன்று இரண்டு ஐந்து / நோட்டுக்கள் / ஒழுந்துக்கொண்ட இடம் தேடப்படுகிறது! / பத்து இருபது ஐம்பது / நூறுடன் ஐநூறும் / தனது சகோதர உறவுகளின் / சங்கட நிலையை / எதிர்கொண்டு கலங்கி / கசங்கிப் போய்விட்டன! ஆயிரமான

மயில் நோட்டின் / ஆட்டமும் உருமாறிய போதும் / சந்தைக்குப் போனால் / ஒரு பொலித் தீஸ் பையில் / அடக் க மாகிவிடுகிறது.

அழகமுகான் / நவமான நோட்டுக்கள் / உருவத்திலும் ... ஏன் / உள்ளடக்கத்திலும் / உதயமானாலும் / வருங் காலம் / இலட்சத்தையும் நோட்டாக்கி / இலட்சனத்தை இழந்து / நொந்து போகலாம்? (ஜீவநதி சித்திரை 2011)

கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் அவர்கள் “நினைவச் சவுக்கள்” என்ற கவிதைத் தொகுதியில் “பண்பாடு படும்பாடு” என்னும் தலைப்பில் தந்துள்ள கவிதை சமகாலப் பண்பாட்டின் போக்கை தோலுரித்திக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

“பண்பாடு போய்த்தான் பலகாலம் ஆயிற் றே / நண்பா அதற்கிப் போ நாமென்ன செய்யிறது?

கள்ளச் சாராயம் “கசிப்பு” என்ற பேரதற்கு மெள்ள விரிந்து தொழிலாகி விட்டதார்

கத்தி எடுத்தொரு கண்ணில்லாப் பாவி தான்

பெற்ற மகனுயிரைப் பறிக்கும் கொடுமையினை

பத்திரிகை நாலைந்து பத்தியிலே போடு குது!

“நல்லூரில் ஐம்பதுபேர் நகைகள் பறி கொடுத்தார்

கள்ளாரிடம் இந்தக் கதையும் வருகிறது!

பட்டும் திருந்தோம் காது கழுத்துக்கை
முட்ட நகைபோட்டு முருகன் அருள்
பெறுவோம்.

.....

மேனாட்டுடை அதுவும் அரை குறையாய்
ஆட்டுவிக்கும் மேனாட்டிசை
அர்த்தம் ஆகாத பாட்டுக்கள்
தழுக்கியினுக்கித் தமிழூச் சிதைத்து
உடலைக் குலுக்கி ஒரு கூத்து அதனைக்
கொண்டாடக் கோடிசனம்! பண்பாடு
போய்த்தான் பலகாலம் ஆயிற்றே

நண்பா அதற்கிப்போ நாமென்ன
செய்யிறது?"

தொலைக்காட்சி தொல்லைக் காட்சி
யாகிப் போன்றிலையில் இன்று மொகா
சீரியல்கள் குடும்பப் பெண்களின் நேரத்தைக்
காவுகொள்கின்றன. இந்த நிலைமையை நவீன
கவிதைகள் பலவும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

தமிழ்நேசனின் “நெருடல்கள்” (2009)
கவிதைத் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள
“அம்மாக் களுக்கு” என்ற கவிதையில்
தொலைக்காட்சி தொடர்நாடகங்களுக்குள்
அமிழ்ந்துபோய்க் கிடக்கும் குடும்பத் தலைவி
களின் குடும்ப நிலை சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

“தொலைக்காட்சித் தொடருக்கும் /
தொலைந்துபோயிருக்கும் அம்மாக்களே!,
/ உங்களுக்கு ஓர் அவசர அறிவிப்பு. /
தாச்சியிற் போட்ட பொரியல் / கருகிக்
கொண்டிருக்கிறது! / வாளி நிறைக்கத்
திறந்துவிட்ட பைப்பால் / தண்ணீர்
வழிந் தோடிக் கொண்டிருக்கிறது! /
பாடசாலையிலிருந்து / பசியோடு வந்த

இளைய மகன் / களைத்துப்போய் /
தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்! / வேலையில்
இருந்து / வீட்டுக்கு வந்த கணவன் /
வரவேற்பார் யாருமின்றி / விரக்தியிலே
வெறுப்போடு நின்றுகொண்டிருக்கிறான்!
/ அம்மாக்களே / தொலைக்காட்சிப்
பெட்டிக்கு முன்னால் / தொல்லை மறந்து
கிடந்தது போதும் / விழுந்துகிடக்கும் /
உங்கள் குடும்பத்தைத் தூக்க / எழுந்து
கொள்ளுங்கள்.

சோ. பத் மநாதன் “நினைவுச்
சவுகள்” என்ற கவிதைத் தொகுதியில் இந்த
நிலைமையை இப்படிக் காட்டுகின்றார்.

மனி மூன் ரென் றாலோ தொலைக்
காட்சிமுன்/மகளிர் அனியொன்றமரும் /
அது சொல்லி மாளாது! / மாளிகைபோல்
வீடு, வழுக்கிப்போகும் கார். / கூர்க்கா
ஆளணிகள் / செல்போன் மிழற்றும்
அரம்பையர்கள். / கனவுலகம் பட்டப்
பகலில் விரியும். / நம் நினைவதற்குள்
நீஞும்/ நிஜங்கள் மறந்துபோம்! /

மாமியரும் வாய்த்த மருகியரும் மோதுகை
யில்/ ஆமிடுலிகூட அருகில் வர ஏலாது! /

சின்னத் திரையில் சிவகாமி உருகி அழு /
பொன்னுத்துரையின் தாய் மனைவி, மகள்,
ருக்ஷி / கண்கள் நீர்மலக் கசிந்து
கசிந்துருக, / என்னத்தைச் சொல்ல
எவர்க்காய் அழுவது நாம்! /

சமகாலப் பண்பாடும் போர்க்கால அனுபவங்
களும்

சண்முகம் சிவலிங்கம் (சசி) அவர்
களின் “சிதைந்துபோன தேசமும் தூர்ந்து

போன மனக்குகையும்“ என்ற அண்மைக்கால கவிதைத் தொகுதியில் நாம் நடந்துவந்த வரலாற்றின் பங்கங்களைக் காண முடிகிறது. நம்மீது திணிக்கப்பட்ட ஒரு யுத்தம் காரணமாக நமது சிறுவர்கள் எல்லாம் வீடுகளைத் துறந்தோடிக் காடுகளை நாடிய ஒரு காலத்தை நாம் அங்கே காணுகின்றோம். அந்தக் காலமொன்றின் தந்தையின் துயரத்தைத் தரிசிக்கின்றோம்.

“துப்பாக்கிக் குழந்தை” என்ற தலைப்பில் அவர் இப்படிக்குறிப்பிடுகின்றார்.

“உன் தங்க மீன்கள் / இன்னமும் கண் ணாடித் தொட்டியில் / தக தகக்கின்றன. / உந்துதல்/ஒடுதல்/ஒளித்தல் எனும் / எந்த நகர்வுமின்றி / நீரின் மேலெழுந்து / எங்கே நீ எனத் தேடுகின்றன. / எவர் அவர்க்கு உன்போல்/தீனி இடுவர்?

வென் பஞ்சத் துளிகள் - உன் முயல்கள் / வெளியில் வந்து / துள்ளித்துள்ளி / முன் பாதங்கள் தூக்கி / செங்கண் முகத்தைத் திருப்பித் திருப்பி / எங்கே நீ எனத்தான் / இன்னமும் தேடுவான். / எவர் உன்போல்/ அடம்பன்தளிரை ஊட்டுவார்/ அவர்க்கு? பப்பி தீரிகிறது / நாலுகால் பாய்ச்சலில் / எறிந்த பந்தை எடுத்து வந்து / என்னிடம் தராதாம்/ உன்னையே தேடி / ஓட்டமாய்த் திரிகிறது./

இத்தனையும் விட்டு / எப்படி நீ / துப்பாக்கியோடு / வாழ்வைத் தொடர்கின் றாய்/ மகனே!”

இது ஒரு தனிமனிதனிடமிருந்து மட்டும் வருகின்ற பெருமுச்சா? இந்த மண்ணின் ஆயிரமாயிரம் தந்தையரின் பெருமுச்சம் இதில் கலந்துள்ளதை நாம்

காண முடிகிறதல் வா? சன் முகம் சிவிலிங்கத்தின் “போர்க்களாம்” என்னும் இன்னொரு கவிதையும் தந்தையின் நோக்கில் சொல்லப்படுகின்றது.

“நேருக்கு நேர் / நீ ஒருவன் தனியாக / சுழன்று சுழன்று தொடுத்த பாணங்களின்/ அற்புதம் பற்றி அறிந்தார்கள்/ அமைதிப் படை / சர்ப்பமாய் ஓளித்து / சக்கரமாய் மாறிய / அற் பத் தனம் பற்றியும் அறிந்தார்கள்.

மதிலோரத்தின் மங்கிய மண்ணில் / குவிந்து கிடந்தது உன் குருதி. / மெதுவாக அள் ளி முத்தமிட்டு / விரவிடை நெரித்தேன். / மீண்டும் / முகங்கள் முகங்கள் முகங்கள் ஊடு / சிவந்த சூரியனின் சிதறிய முகத்துண்டுகள் / ஆயிரம் என் கண்ணில் : அட என் மகனே!”

சமகாலம் பண்பாடும் போரின் பின்னரான காலம்பகுதியும்

‘Post War Period’ என்று அழைக்கப் படுகின்ற போரின் பின்னரான காலப்பகுதி யில் எழுந்த கவிதைகள் இழப்புக்கள் குறித்து இராங் கு வன வாக, நம் பிக் கைய கைவிடக்கூடாதென்று ஊக்கம் ஊட்டுவன வாக “மீண்டும் வாழ்வோம்” என நம்பிக்கை அளிப்பனவாக எனப் பல கோணங்களில் எழுதப்படுகின்றன.

தம்பிழுவில் ஜெகா எழுதிய “வீடு செல்ல முடியாதவர்கள்” என்ற கவிதை இடப்பெயர்வின் பின்னரான இடர்ப்பாட்டைச் சொல்வதாக அமைந்துள்ளது.

“அத்திவாரத்துடன் அழுது கொண்டிருக்கும் / எனது வீடு அவ்விடத் திலே

கிடக் கிறது. / வாசலில் நிற் கும் வேப்பமரத்தில் / காகங்கள் மீண்டும் கூடு கட்டி வாழ்கின்றன / தனது குஞ்சுகளுடன். / தூரத்தே பறந்து சென்ற கிளிகளும் வந்து / தென்னங்கீற்றுகளில் தொங்கிக்கொண் டிருக்கின்றன / எங்களின் எதிர்கால வாழ் வைப் போல். / வேவியோர முருங்கைகளும் - மீண்டும் / துளிர்த்துப் பூத்துவிட்டன. / பூக்கமுடியாத எமது வாழ்வை எண்ணி நைக்கத்துக்கொண்டு. / நாங்களோ அகதிச் சின்னம் / அச்சடிக்கப் பட்ட தகரக் கொட்டிலில் / கோதுமை மாவையும் கோதுடைக்காத பருப்பையும் குளிசைகள் போல விழுங்குகிறோம் / பசிப்பினிக்கு மருந்தாக. / ஊசலாடும் உணர்வுகளுடன் / செத்துக்கொண்டு வாழ்கிறோம்/ மீண்டும் எங்கள் வீட்டுக்குச் / செல்லமுடியாதவர்களாக!

தமிழ் நேசன் எழுதிய “ஒன்றுமில் லாமையிலிருந்து” என்ற கவிதை போரின் அழிவுகளுக்குப் பின்னர் தம் இல்லிடம் திரும்பிய ஒருவரின் எண்ண அலைகளாக வெளிப்படுகின்றது.

“வெறுமையோடு நிற்கின்றேன் / வீட்டு முற்றத்தில். / அனைத்துமாய் இருந்து / அன்புகாட்டிய அப்பா இல்லை. / அனைத் தையும் பகிர்ந்து / அருகருகே வளர்த்து/ அக்கா இல்லை. / சிறுகச் சிறுக / சேமித்துக்கட்டிய வீடு இல்லை. / கோடை வெயிலுக்கு / குடையாய் நின்ற / வேப்ப மரம் இல்லை. / குடத்தால் தண்ணீர் உற்றி வளர்த்த / கறுத்தக்கொழும்பான் மாமரம் இல்லை. / ஓடிப்பிடித்து விளையாடிய / சாடிப்புங்கள்றுகள் இல்லை.

/அணில் ஓடித்திரியும் / அலரி மரங்கள் / வேவியில் இல்லை. / காகங்கள் குடியிருந்து கத்துகின்ற / கருநாவல் மரமில்லை / கக்கூசு இல்லை / கோழிக்கூடு இல்லை / கட்டி வளர்த்த நாய் இல்லை / கதைபேசும் கிளி இல்லை / உயிர்கள் / உடமைகள் / உணர்வுள் / எல்லாமே அழிக்கப்பட்டன. / ஒன் று மில் ஸா மையிலிருந் துதானே / கடவுளும் உலகைப் படைத்தாராம். / எனக்கும் இது படைப்புக் காலம்தான் . கடவுளைப் போல!

(ஞானம் டிசம்பர் 2010)

சமரபாகு சீனா உதயகுமார் அவர்கள் “எங்கள் அன்புத்தம்பி” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கவிதை போரின் பின்னரான மக்களின் மனதிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைகிறது. அவர் குறிப்பி டும் “தம்பி” யார் என்பது வாசகர்களுக்கு இலகுவாக விளங்கும்.

“எங்கள் உயிரிலும் மேலானவன் தம்பி! / அவன் இருந்தால் / எனக்கும் என் வீட்டிலுள்ளோருக்குமென்ன / என் அயல் உளருக்கும் / பெரும் பலன் அவன்! / தம்பி உள்ளவன் / சண்டைக்கு அஞ்சான்! / என்பது உண்மைதான் போலும். / அவன் எம்மோடு /இருக்கும் காலங்களில் ... / இல்லை.. ! இல்லை...! / அது தப்ப /அவனோடு நான் நாங்கள்/என் அயல் என் உன் / இருக்கும் காலங்களில் / எங்களுக்கென்ன குறை! / தம்பி நேர்மையான சண்டியன் / ஒழுக்கத்தில் மேலானவன்! / தம்பி ரோச்சக்காரன் / பொல்லாதவன் / என்றெல் லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். / ஆனாலும் அவனை / எங்கள் எல்லோருக்கும் / நன்கு

பிடித்திருந்தது. / ஏனென்றால் / அவன் பொய் பேசமாட்டான் / அன்றொருநாள் / சனங்களின் / கூட்டத்தோடு கூட்டமாக / தம்பி காணாமல் போயிருந்தான்! / ஆத லால் இன்று / எழுந்து நடக்க இயலாத வனும் / இருந்துகொண்டே எங்களை / உதைக்கிறான்! மிதிக்கிறான்! / எப்ப வருவான் / எங்கள் அன்புத் தம்பி! (“ஞானம்” ஜனவரி 2011 சர்வதேச மாநாடு 2011 இலங்கை சிறப்பிதழ்)

இங்கே போரின் பின்னரான காலப் பகுதி மன உணர்வுகள், ஆதங்கங்கள் வெளிப் பட்டு நிற்பதைக் காணலாம்.

நிறைவரை

சமகாலப் பண்பாடு பற்றி பலருடைய கவிதைகள் பல விடயங்களைப் பேசினாலும்

உசாத்துக்கண நூல்கள்

1. சொல்லாத சேதிகள், சித்திரலேகா மெளன்குரு, பெண்கள் ஆய்வு வட்டம், 1986.
2. மறையாத மறுபாதி புகலிடப் பெண் கவிதைகள், புகலிடக் கருத்து இலக்கியம், 1993.
3. ஒலிக்காத இளவேணில், தான்யா, பிரதீபா, கனகா தில்லைநாதன் (தொ. ஆ) வடலி, 2009.
4. நெருடல்கள், தமிழ்நேசன், மன்னா வெளியீடு, 2009
5. அக்குரோணி, மன்னார் அழுதன், மன்னார் எழுத்தாளர் பேரவை, 2011
6. சிதைந்துபோன தேசமும் தூர்ந்துபோன மனக்குகையும், சண்முகம் சிவலிங்கம், 2011
7. ஜீவநதி - கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை
8. ஞானம் - கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை

கட்டுரையின் விரிவங்கி எல்லோருடைய கவிதைகளும் இங் கே உள்ளடக்கம் படவில்லை. “ஓரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்” என்பதைப்போல ஆங்காங்கே உள்ள ஒருசில கவிதைகள் மட்டுமே தலைப்புக்கு அமைவாக இக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

இன்றைய நவீன கவிதைகளில் சமகாலப் பண்பாட்டின் நோக்கும் போக்கும் தெளிவாக வெளிக்கொண்டு வரப்படுகின்றன. உணர்வுகளின் வெளிப்பாடான கவிதைகளினாடாகச் சமகாலப் பண்பாட்டு மாற்றங்களை நாம் தரிசிக்க முடிகிறது. தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கே உரித்தான் அடிப்படையான சில பண்பாட்டு விழுமியங்கள் மாற்றமடை வதையும் அல்லது கேள்விக்குள்ளாக கப்படுவதையும் நாம் காண்கின்றோம்.

செய்தித்தாள்களின் சமகாலப் பண்பாடு

நல்லையா விஜயசுந்தரம்
பிரதம ஆசிரியர், வலம்புரி நாளிதழ்.

செய்தித்தாள்களின் சமகாலப்பண்பாடு என்ற இவ் ஆய்வுப்பொருளானது தமிழ்ச் செய்தித்தாள்களை ஆய் வத் தளமாகக் கொண்டு முன்னெடுக்கப்படுகின்றது.

ஊடகப்பணியின் ஆரம்பகாலம் என்பது தகவல்களை வழங்குவதனை நோக்க மாகக் கொண்டதாக இருந்தபோதிலும் அச்சு இயங்திரப் பண்பாட்டுடன் எழுகைபெற்ற செய்தித்தாள்கள் தனித்து தகவல்களை வழங்குதல் என்பதற்கப்பால் அரசு, மக்கள் என்ற தளங்களை வழிப்படுத்தவும் தலைப் பட்டது.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை செய்தித் தாள்களின் கருக்கட்டல் என்பது காலனித்துவ ஆட்சியோடு சேர்ந்துவந்த மதமாற்றத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. 1841இல் அமெரிக்க மிஷனரிமாரினால் “உதயதாரகை” என்ற தமிழ்ச்செய்தித்தாள் முகிழிப்படைகின்றது.

மதமாற்றத்தை நோக்காகக்கொண்டு தமிழில் உதயதாரகை என்றும் ஆங்கிலத்தில் morningstar என்றும் வெளிவந்த செய்தித் தாளானது உலகில் முதன்முதலில் தமிழில் வெளிவந்த செய்தித்தாள் என்ற பெருமையைத் தனதாக்கிக் கொண்டது.

இதன்காரணமாக உலகில் முதன் முதலாக தமிழ்ச்செய்தித்தாள் வெளிவந்த மண்யாழிப்பாணம் என்ற பெருமையுடன் யாழிப்பாண மண்ணில் செய்தித்தாரூக்காள அடித்தளமும் இடப்படுகின்றது.

அமெரிக்க மிஷனரிமாரால் மத மாற்றம் செய்யும் பொருட்டு உதயதாரகை வெளியிடப்பட்ட தாயினும் அக்காலத்தில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமைபெற்றி ருந்த ழீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் தான் சார்ந்த சைவசமயம் தொடர்பிலான தகவல்களை வெளியிடுவதற்கும் உதயதாரகையில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டது.

அமெரிக்க மிஷனரியால் மதமாற்றத்திற்கு ஆதரவான கருத்துக்களும் ழீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரால் சைவசமயத்திற்குச் சார்பான கருத்துக்களும் உதயதாரகையில் வெளிவந்தபோது அச்செய்தித்தாள் சமய பாகுபாடின்றி எல்லா மக்களாலும் வாசிக்கப்பட்டது.

ஆறுமுகநாவலர் எழுதுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததன் மூலம் தனித்து ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தினருக்கு என்று எல்லைப் படுத்தாமல் அனைவருக்குமானது என ஆக்கிக்கொண்டதன் காரணமாக செய்தித் தாள்களை வாசிக்கின்ற பண்பாட்டை ஏற்படுத்திய பெருமை அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்கும் உதயதாரகைக்கும் உண்டெனலாம்.

ஜனநாயகத்தைத் தாங்கும் நான்கு தாண்களில் பத்திரிகையும் ஒன்று என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை.

பொதுநிர்வாகம், பாராளுமன்றம், நீதித்துறை ஆகிய ஜனநாயகத்தின் மூன்று தாண்களை ஆரோக்கியத்துடன் வைத்திருப்பதற்கு பத்திரிகை அல்லது ஊடகம் எள்கின்ற

நான்காவது தூண் மிகவும் அவசியமாகின்றது. இந்த அடிப்படைக்குள் செய்தித்தாள்களின் பணி எதுவாக இருக்கவேண்டும் என்பது நிறுதிட்டமாகவரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனாலும் தனக்கென வகுத்தொகுக் கப்பட்ட பணிகளைச் சமகால ஊடகங்கள் - செய்தித்தாள்கள் செய்கின்றனவா? என்ற கேள்விக்கான பதில் திருப்தியானதாக இருக்க முடியாதென்றே கூறவேண்டும்.

சமகாலத்தில் செய்தித்தாள்களின் போக்கு

ஜனநாயகத்தின் நான்கு தூண்களில் ஒன்று எனக்கூறப்படுகின்ற பத்திரிகைகள் தமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணியைச் செய்யை யாகச் செய்தாகவேண்டுமெனில் “பத்திரிகை தர்மம்” என்று பொதுவில் கூறப்படுகின்ற அம்சம் குறித்து கவனம் கொள்வது மிகவும் முக்கியமானது.

அவ்வகையில் செய்தித் தாள்கள் எப்போதும், எச்சந்தர்ப்பத்திலும் பக்கம் சாராமல் நடுவுநிலையோடு உண்மையான தகவல்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அதேநேரம் கிடைக்கின்ற செய்திகளை உறுதி செய்தபின்பு அவற்றை வெளிப்படுத்துவதென்பதும் கட்டாயமானதாகும்.

எனினும் சமகாலச் செய்தித்தாள்கள், இன், மத, மொழி என்ற பேதங்களுக்கு உட்பட்டு, அரசியல் கலப்போடு வெளி வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இத்தகைய போக்கை சமகாலத்தில் வெளிவரும் சிங்கள, தமிழ், ஆங்கிலச் செய்தித் தாள்களில் காணமுடியும்.

செய்தித்தாள்களில் வெளிவருவதை நாறுவீதம் உண்மையென நம்புகின்ற மக்கள் மத்தியில் செய்தித்தாள்களின் பொறுப்பற்ற தன்மைகள் எதிர்விணைகளை ஏற்படுத்தி

விடுகின்றன என்ற உண்மை நிராகரிக்கப்படக் கூடியதல்ல.

குறிப்பாக இலங்கையைப் பொறுத்த வரை கடந்த 30 ஆண்டுகளில் யுத்த சூழ்நிலையில் யுத்தம் என்ற தீயிற்கு எண்ணெயை ஊற்றுகின்ற பணியைப் பத்திரிகைகள் செய்தன என்றே கூறவேண்டும்.

இலங்கையின் பத்திரிகைத் துறை பற்றி ஆய்வு செய்த சர்வதேச பொது அமைப்பு ஒன்று, இலங்கையில் ஊடகப் பயங்கரவாதம் நிலவுவதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தது.

திட்டமிட்டு உண்மைகளை மறைத்தல், உண்மைக்குப் புறம் பான செய்திகளை வெளியிடுதல், செய்திகளை உரிய இடங்களில் உறுதிப் படுத்தாமல் வெளியிடுதல், வன்முறைகளைத் தூண்டுகின்ற செய்திகளை முதன்மைப்படுத்துதல், இன், மத, மொழி சார் ஒற்றுமைக்குப் பங்கமான தகவல்களைப் பரப்புதல் என்ற வகையில் சமகாலச் செய்தித்தாள்களின் போக்கைக்கணிப்பிடிடமுடியும்.

நீண்டகால யுத்த சூழ்நிலையின் தாக்கம் மக்கள் சமூகத்தைப் பாதித்தது என்பதற்கப்பால், செய்தித்தாள்களின் ஒழுங்கி லும் ஒழுக்கவியலிலும் பெரும் தாக்கம் ஏற்பட்டதென்பதை இவ்விடத்தில் கட்டிக் காட்டுவது அவசியமானதாகும்.

யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட இழப்புக்கள் குறித்த செய்திகள் மற்றும் அது தொடர்பான புகைப்படங்களைக் காட்சிப்படுத்தும்போது அதில் ஊடகங்கள் தமக்கான ஒழுக்கவியலைப் பின்பற்றவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

ஏற்பட்ட இழப்புக்களை வெளிப் படுத்துவதற்கான சொல்லாட்சிகளை

ஒரங்கட்டிலிட்டு, மனித மனங்களை வக்கிரமடையச் செய்யும் வகையில் செய்திகளும் புகைப்படங்களும் பிரசரிக்கப்பட்டன. இவற்றால் மக்கள் சமூகம் குறிப்பாக, சிறுவர்கள் உள்ளீதியில் பாதிப்படைய நேர்ந்தது.

கொலைகள், படுகொலைகள், கோரக் கொலை, தலை சிதறிப்பலி, உடல் சிதறிப்பலி என்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களும் அது தொடர்பான புகைப்படங்களையும் கண் னுற்ற சிறுவர்கள் அதிர்ந்து போனார்கள். இத்தகைய அதிர்ச்சிகள் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களைக் கடுமையாகப் பாதித்தது என்ற உண்மைகள் மறுப பதற்குரியவிடயமல்ல.

சமூகநோக்கு இல்லாமை

செய்தித்தாள்களின் பணிகள் பரந்து பட்டவை. அதில் அறிவித்தல்களும் அறிவுட்டல்களும் பிரதானமானவை. இத்தகைய அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல் என்பன.

அரசியல்
சமூகவியல்
பொருளாதாரம்
கல்வி
கலாசாரம்
ஆற்றுகை
அறிவியல்
வாழ்வியல்
ஆஸ்மீகம் சார்ந்து காணப்படலாம்.

இங்கு மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களின் அடிப்படையில் மாற்றம், தாக்கம், அண்மைத்தன்மை கொண்ட எதுவும் செய்தி என வரையறுக்கப்பட்டன. எனவே செய்திகள் என்பன மக்களுடன் தொடர்புடையதாக, அவர்களுக்குத் தேவையானதாக, அவர்களின் நாளாந்த வாழ்வில் செல்வரக்குடையவையாக இருக்கும் வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

எனினும் சமகாலச் செய்தித்தாள்களின் பண்பாட்டில் உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்திகள் வெளிவருகின்றன என்பதற்கப்பால் ஒட்டுமொத்த சமூகமும் அருவருக்கத் தக்கதான சம்பவங்களைச் செய்திகளாக்கும் போக்கினையும் அவதானிக்கமுடியும்.

குறிப்பாக பாலியல் தொடர்பில் நெருங்கிய உறவுமுறைகளைப் பச்சையாகக் குறித்துக்காட்டி பாலியல் வன்முறைகள் பற்றி வெளிவரும் செய்திகள் ஒரு பெரும் மக்கள் சமூகத்தின் உறவுமுறைப் பண்பாட்டிற்குப் பெரும் பாதகத்தை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது.

எங்கோ ஒரு மூலையில் நடந்த அருவருக்கத்தக்க செய்திகளை வெளியிடுவதால் மக்களிடையே ஏற்படுத்தப்போகும் எண்ணக்கரு என்னவாக இருக்கும் என்பதைச் செய்தித்தாள்கள் கொஞ்சமேனும் சிந்தித்தால் அத்தகைய செய்திகளை ஒரங்கட்டுவதே ஒரே வழியென்ற முடிவெடுக்கப்படும். ஆனாலும் போர்க்காலச் செய்திகளோடு செய்தித்தாள்களின் விற்பனையை நிர்ணயம் செய்த ஊடக அமைப்புக்கள் போருக்குப் பின்பான தங்கள் விற்பனை யுக்தியாக பாலியல்சார் விடயங்களைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றைப் பூதாகரப்படுத்தும் போக்கினை அவதானிக்கமுடியும்.

மக்கள் மத்தியில் சினிமாவும், பாலியல் விவகாரங்களும் கடுமையாகச் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என்பதன் அடிப்படையில் மேற்குறிப்பிட்ட இரு விடயங்களையும் செய்திப்படுத்துவதில் செய்தித்தாள்கள் காட்டும் முனைப்பில் தகவலைத் தெரியப்படுத்தல் என்பதற்கப்பால் விற்பனை கருதிய நோக்கம் வெளிப்படுகின்றது.

பொதுவில் விற்பனைத் தந்திரங்களை செய்தித்தாள்கள் பின்பற்ற முற்படுமாயின் அறிவுறுத்தல், அறிவுட்டல் என்ற ஊடகப் பணி புதைகுழியில் புதைக்கப்பட வேண்டிய தாய்விடும்.

ஆரோக்கியமான செய்தித்தாள்கள்...

செய்தித்தாள்களின் சமகாலப் பண்பாடு என்ற ஆய்வுநிலையில் செய்தித் தாள்கள் ஜனநாயகத்தின் நாள்காவது தூணாக மக்கள் சமூகத்தின் காவலனாக இருக்க வேண்டுமாயின் அவற்றின் போக்கிலும் செயலாக்கத்திலும் அதீமான மாற்றங்கள் தேவைப்படும்.

குறிப்பாக, அரசியல் கலப்பற்ற தூய செய்தித்தாள்களாக மாறுதல் அல்லது அத்தகைய இயல்புடையதாக செய்தித்தாள்கள் பிறப்பெடுத்தல் அவசியமாகும்.

* எடுத்த எடுப்பில் செய்திகளை அறிக்கைப்படுத்துவதைத் தவிர்த்து ஒரு செய்தியின் உண்மைத்தன்மை மற்றும் உரிய மூலங்களிடம் உறுதி செய்தல் ஆகிய விடயங்களில் கூடுதல் கவனம் செலுத்துதல்.

* தனிமனித கொரவத்திற்கும் தனிமனித ஸதந்திரத்திற்கும் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் செய்தியறிக்கையிடலை மேற்கொள்ளுதல். கூடவே, குறித்தவொரு செய்தி தொடர்பில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மறுப்புத் தெரிவிக்கும் போது முன்னைய செய்திக்கு எத்துணை முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தளவு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுடன் குறித்த செய்தியிடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் நியாயபூர்வமான மறுத்தல்களை வெளியிடுவதிலும் அதீத கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

* செய்தி அஞிக்கையிடலில் பத்திரிகை நிறுவனங்களை அல்லது உரிமையாளர்

கள் மற்றும் பிரதம ஆசிரியர் அல்லது செய்தியை வழங்கக்கூடிய அதிகாரமுள்ளவர் கள் பக்கச்சார்புடன் அல்லது செல்வாக்குக் கலாசாரத்திற்குட்பட்டுச் செயற்படுவதை முற்றாகத் தவிர்ப்பதுடன், எந்தவிதமான சாய்தலும் இன்றி நடுவுநிலையோடு உண்மையான தகவல்களை மக்களுக்கு அறியத்தருதல் வேண்டும் என்று நெறியை முழுமையாகத் கடைப்பிடித்தல்.

* செய்தித்தாள்கள் தனித்து செய்திகளை மட்டும் வழங்குதல் என்பதற்கப்பால், கல்வி, சமூக, பொருளாதார, அரசியல், அறிவியல் தளங்களில் மக்களை விழிப்புடையவர்களாக - ஆக்கட்டுவமான விமர்சனங்களை வெளிப்படுத்தக்கூடியவர்களாக ஆக்குதல் வேண்டும்.

ஆரோக்கியமான இளம் சமூக உருவாக்கலில் செய்தித்தாள்களுக்கு இருக்கக் கூடிய காத்திரமான வகிபாகத்தை, செம்மையாக நிறைவேற்றுவது செய்தித்தாள்களின் தலையாய கடமை என்பதை உணர்ந்து செயற்படுதல்.

மேற்போந்த விடயங்கள், உயர்சால் படுடன் செய்தித்தாள்கள் இயங்குவதற்கான அடிப்படைகள் என்பதுடன் செய்தித்தாள்களின் சமகாலப் பண்பாட்டின் போக்கில் ஏற்படுத்தப்படவேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் என்ற வகையிலும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இவற்றுக்கு மேலாக ஊடகங்களில் வெளிவருகின்ற அத்தனை தகவல்களையும் அப்படியே உள்வாங்கிக் கொள்வது - அவற்றை நூறுவீது உண்மை என்று எடுத்துக் கொண்டு விமர்சிப்பது என்ற விடயங்களில் வாசகர்களின் பொறுப்பான்மை குறித்து நோக்குவதும் மேற்போந்த ஆய்வுப் பொருளின் முழுமைப்படுத்தலுக்கு அவசியமாகும்.

பொதுவில் செய்தித்தாள்களில் வெளிவருகின்ற செய்திகளை நூறுவீதம்

உண்மை என்று நம்புகின்ற வாசகர்கள் நிறையவே உண்டு. அவர்களின் அத்தகைய முடிவுகளில் எவ்வகையிலும் குறைகாண்பது இயலாத காரியம்.

ஏனெனில், ஊடகங்கள் என்றால் உண்மையை வெளியிடுவனவாக இருத்தல் வேண்டும். ஒருகாலத்தில் அப்படித்தான் ஊடகங்கள் இருந்தன.

ஆனால், சமகாலத்தில் ஊடகத் தர்மம் பற்றிய நினைப்புக்கு அப்பால் அரசியல் கலப்போடு கூடிய உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்களை வெளியிடுகின்ற பொறுப்பற் செயல் களைச் சமகால ஊடகங்கள் செய்கின்றன.

எனவே, சமகால ஊடகங்கள் செய்தித் தாள்களின் போக்குப் பற்றி வாசகர்கள் அறியத்

தவறுவது செய்தித் தாள்களின் சமகாலப் போக்கு தொடர்வதற்குக் காரணமாகிவிடும்.

எனவே, செய்தித்தாள்களின் போக்கு நிலைபற்றி வாசகர்கள் அறிந்துகொண்டு செயலாற்றுவது செய்தித்தாள்களை வழிப் படுத் தவம் நடுவநிலைத் தன்மையைப் பேணவும் வழிவகுக்கும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக செய்தித் தாள்கள் தமக்கான ஒழுக்கவியல் கோவை களை உருவாக்கி அதன்வழி தங்களை நெறிப் படுத்தும்போது செய்தித்தாள்களிடம் ஓர் உயரிய பண்பாட்டுப் பெறுமானங்கள் எழுகை பெறும். இதனைச் செய்யும்போது செய்தித் தாள்களின் பணி என்பது மிக உண்ணத்தான் போற்றுதலுக்குரியதாகும்.

புனைக்கதை இலக்கியங்களில் சமகாலப்பண்பாடு

எஸ்.ஏ.இதயன்

முன்னுரை

தற்காலத் தமிழிலக்கியச் சூழலில் புனைக்கதை இலக்கியங்களின் அபரிமிதமான வளர்ச்சியும், அவற்றின் சமகாலப்பண்பாடு தொடர்பான கருத்தேற்றம் என்பதை ஆராய் வதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாக அமைகிறது.

காலத்தோடு இசைந்த புனைக்கதை இலக்கியங்களுக்கு நீட்சியான வரலாறு உண்டென்பதையும், அது தேவைக்கேற்ப பற்பல பரிமாணம் கொண்டிருப்பதையும் அவதானிப்பதன் மூலம் இன்றும் ஆரோக்கியமிக்க புனைக்கதை இலக்கியத்தில் பரிமளிக்க முடியும் என்பது எமது கருத்தாகும்.

சங்ககாலத்திலிருந்து ஐரோப்பியர் காலம் வரையிலான இலக்கிய வெளிப் பாடுகள் அனைத்துமே வாய் மூடியாக, பேசாப்பொருட்களாக இருந்த அடிநிலை சமூகத்து மக்களின் வாழ்வினை மூடிமறைக்க முயன்றிருப்பதாகத்தான் ஆய்வறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

தொன்மை இலக்கிய மரபினைக் கட்டுடைத்துச் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைப்பிரச்சினைகளை உரிப்பொருளாகக் கொண்டு சமகாலத் துப் புனைவுகள் இலக்கியங்களாக மலர்ந்து வருவது கண்கூடாகும். தமிழர் வரலாறு, தமிழர் நாகரிகம், தமிழர் பண்பாடு என்றும் பாடுபொருளின் மீது ஓர் வீரியத்தினர்ப் பாய்ச்சல் மூலம் இலக்கிய மரபுடைத்து மாற்றத்திற்குட்படுத் தீய மகாபுருசர் மகாகவி பாரதியாரேயாவார்.

மகாகவி பாரதியாரைத் தொடர்ந்து பல ஆக்க இலக்கியவாதிகள் அவரது சாயவிலேயே புகைதை இலக்கியத்தைப் படைக்க முனைந்துள்ளனர்.

தலித் தீர்மானம்

ஏழை எளிய சாதி சனங்களை இலக்கியங்களில் நாயகர்களாகக் கொண்டு எழுந்த புனைக்கதை இலக்கியங்கள் ஏராளம். வெகுசன வாழ்க்கை, அவர்களின் நெறி, பண்பாடு என்பவையே புனைவு இலக்கியத்தில் வெளிப்பட்டன.

சமூக ஆதிக்க வர்க்கமானது எத்தகைய மக்களின் இருப்பை மூடி மறைத்ததோ அந்த மக்களில் இருந்தே புதிய படைப்பாளர்கள் தோன்றி அந்த மக்களினது பிரச்சினையை இலக்கியமாக்கினார்கள்.

இலக்கியத்தைப் படைப்பவன் தான் வாழும் சமுதாயத்தின் ஒழுகலாறினையும், பண்பாட்டினையும் வெளிக்கொண்டுவர வேண்டும். அது அவனது பொறுப்பாகவும், கடமையாகவும் அமைகிறது. எழுத்தாளன் மனிதகுலத்தின் மனச்சாட்சி போன்றவன். சமுதாயப் போக்குகளில் ஏந்படுகின்ற அனுபவத்தையே எழுத்தாளன் தனக்கேயுரிய பாணியில் இலக்கிய நேரமையுள்ள எழுதுகிறான். அவ்வாறு எழுதும்போது பலவித எதிர்வினைகளுக்கும் எழுத்தாளன் முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இவ்வாறே எழுதப்பட்ட புனைக்கதை இலக்கியங்கள் நூற்றாண்டு வழித்தடத்தில்

யதார்த்தப் பண்பினைப் பெற்றுவிட்டன எனலாம். சமூகத்தின் யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிப்பதற்காகப் புனைக்கதை இலக்கியங்கள் மொழிநடை நெகிழ்வுத்தன்மையைப் படிப்படியாக உள்ளாங்கிக் கொண்டது. இவ்வாறு பிரதேசப்பண்பாட்டினை வெளிப் படுத்தக் கைக்கொண்ட ஓர் சாதகப் போக்கே பேச்சுவழக்கு நடைமுறையாகும். புனைக்கதையின் அடிச்சுவடே வசனநடை தான். அதன் இயல்புகளும், தாக்கங்களும் புனைக்கதை இலக்கியத்தை ஒரு பரிணாம ஒழுங்கில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வல்லனவாய் இருந்தன.

“போலக்கையாருதல்” எனும் வழி முறையில் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்த புனைக்கதை இலக்கியங்கள் பல்வேறுபட்ட பிரதேச மரபினை எடுத்தியம் பும் கதைப்போக்கையும், மொழிநடையையும், பண்பாட்டினையும் கொண்டிருப்பதன் நிமித்தம் இவற்றைப்போலவே ஈழத்திலும் பிரதேசப்பேச்சு வழக்கினைக் கொண்ட புனைக்கதைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. இது பொதுமக்கள் சார்ந்த மொழிநடை என்பதனாலும், பேச்சுநடைப் பாங்கினைக் கொண்டிருந்ததினாலும் துலாம்பர ஆய்வு, மற்றும் விமர்சகர்களினால் குறைகாண ஏதுவாய் இருக்கவில்லை. வெளிப்படும் செய்தியினைச் செம்மொழிப் பாங்கில்தான் சொல்லியாக வேண்டும் என்ற ஆரம்பகால நடைமுறை இதன்மூலம் தகர்த்தெறியப்பட்டது.

இத்தகைய போக்கினைச் சரியெனச் சொல்லும் ஆர்வலர்கள் இருக்கும் அதே வேளை தவறென்றுரைக்கும் கர்த்தாக்களும் இருக்கத்தான் செய்தார்கள். வரலாற்றோட்டத்தின் இயல்புக்கு முரணாகச் சில மரபு வழிப்பண்டிதர்கள் புனைக்கதை இலக்கியத்தின் காலத்துக்கொப்பான, மொழிநடை மாற்றத்தை எதிர்த்தார்கள். இவ் இலக்கியங்களை “இழிசனர் இலக்கியம்” என்றும் கல்லாதோர் இலக்கியம் என்றும் அவர்கள் பழித்துரைத்தார்கள். இவ்வாறான பண்டிதச் செருக்குவாதம் பல ஆக்க இலக்கிய வாதி களைப் புண்படுத்தியது மட்டுமன்றிக் குறித்த சமூக மக்களின் சாதியப்பின்னனியை இழிவுபடுத்துவதாகவும் அமைந்தது.

இவ்வாறன மிகைப்போக்கு இலங்கையிலும், தமிழ்நாட்டிலும் “தலித்” இலக்கியம் என்ற புதியவகைப்பரிமாணத்தைப் பெற்றுத் தர ஏதுவாக இருந்தது. இலங்கையில் குறிப்பாக தமிழர் மத்தியில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை இலக்கியப்பேரவை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் மூலம் கே.க.ண.ஸ், அ.ந.கந் தசாமி, என்.கே.ரகுநாதன், சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, எச்.எம்.பி.மொஹிதீன், நீர்வை பொன்னையன், செ.கணேசலிங்கன், கே.டானியல், டொமினிக் ஜீவா, அ.சமீம், எஸ்.அ.கலீயர், பெனடி க் பாலன், மருதார்க்கனி, கே.விஜயன், காவலுர் ராசதுரை, நந்தி, செ.கதிர்காமநாதன், கவிஞர் இக்பால், தெணியான், திக்குவல்லை கமால், என்.சோமகாந்தன், செ.யோகநாதன், சாந்தன், அ.ச.அப்துல் சமது, மு.கனகராசன் போன்ற தலைசிறந்த சிறுக்கதை, மற்றும் நாவல் ஆசிரியர்களை வெளித் தெரிய வைத்த மண்வாசனை மிக்க சிறந்த புனைக்கதை இலக்கியத்தை வெசுக்கனப் பண்பாட்டு வெளிப்பாடாகத்தரமுடிந்தது.

பண்பாடு என்பதன் கருத்தாக்கம்

இவ் விடத்திலேயே ஓர் சமூகம் தமக்கென்று பதிவுசெய்து வைத்திருக்கும் “பண்பாடு” என பதன் கருத்தேற்றம் புனைக்கதை இலக்கியங்களில் வெளிப்பட வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்படலாயிற்று எனவே “பண்பாடு” என்னும் சொல்லாட்சி யின் உள்ளீடு என்ன என்பது பற்றிய தேடல்

கோட்பாடுகளாக முன்வைக்கப்பட்டது. ஆங்கில மானுடவியலாளர் “எட்வட் பி ரயர்” கொண்டிருந்த கூற்றினை அவதானிக்க வேண்டியிருந்தது. அது “தாம் வாழும் சமூகத்தின் உறுப்பினர் ஒரு தனியனாவான். அவன் பெற்றுக்கொண்ட அறிவு, நம்பிக்கை, சட்டம், அறம், கலை இலக்கியம், பழக்க வழக்கம், பாரம்பரியம், சாதுரியம் என்ப வற்றை உள்ளடக்கிய சிக்கல் மிகுந்த சமூக முன்னினையே பண்பாடு” எனச் சொல்லப் பட்டிருந்தது. இதனை இன்னும் விரிவாகப் பார்க்கலாம்,

“ஒர் சமூகம் அறிவார்ந்த இருப்பு மிக்கதாய் இருக்கல் அவசியம் இவ் அறிவுச் செயற்பாட்டின் விளைவுகள்தான் பாரம் பரியம் தொடர்பான விழிப்புணர்வைப் பதிவு செய்யும். பாரம்பரியத்தின் உட்கூறு களாகவே மொழி, மதம், பழக்கவழக்கம், கலை வரலாற்றுப்பதிவுகளின் மேற்கிளம்புகை அதனைச் சீராக்கம் செய்யும் விழுமியங்கள் என்பவைகளாகும். இவை பொருத்தப் பாடுடையனவாக இருக்கின்ற இதேவேளை அவை பிரயோக சாத்தியம் உள்ளதாகவும் இருக்கக்கூடிய நிலப்பரப்பும், பொது வெளியுமே பண்பாட்டுப்புலம் எனக் குறித்துரைக் கப்படுகின்றது. இத்தேயே இல்லாத வாழ்வினை நாகரிகம் என ஒற்றைச்சொல்லில் குறிப்பிட முடிகின்றது. இதற்கு முரண்படுவதை அநாகரிகம் எனச் சொல்லுகின்றோம்.

மிக எளிமையாக இதற்கான ஒரு வரைவிலக்கணம் கூறிக்கொள்ள முடிய மாயின் அது “எமக்குரியதும் எம்மை விட்டு விலக மறுப்பதுமான ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட குணாதிசயங்களே பண்பாடாகும்.” இதன் அடிப்படையிலேயே சாதிய; முரண்பாடுகளையும், சுயவாழ்வு மறுப்பையும், உரிமை மறுப்பையும் எதிர்த்து இலக்கியப் படைப் பாளிகள் புனைய ஆரம்பித்தார்கள்.

கீழேத்தேய சாதிய முரண்பாடுகளை எதிர்த்து மூல்க்ராஜ், இக்பால், கே.ஏ. அப்பாஸ், கிருஷ்ணசந்தர், யதிந் திரா, சென்னையில் ஏ.ஐ, வெங்கடாச்சாரியார், தி.க.சி.தமிழ்ஒளி, குயிலன், சக்திதாசன், சுப்ரமணியம், ஆர்.வி. சாண்டில்யன் ஆகிய முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மூட்டிய புரட்சித் தீ இலங்கையிலும் பற்றியெரிந்தது. ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கிய வாதிகளின் படைப் புக்களின் வலிமை அதிகமாயிருந்தது. இந்தக் கைங்கரியத்தைக் கல்வியறிவு படைத்த மத்திய தர வர்க்கச் சிந்தனையாளர்களே செய்யத் தலைப்பட்டனர்.

சழுப்பிரதேசமும் - சாதியம் தொடர்பான வெளிப்பாடும்

எமக்குரிய வாழ்வுரிமை, சுயாதீனச் சிந்தனை என்பவற்றுக்கு எதிரான அடக்கு முறை எங்கு நிலவுகிறதோ அது ஒர் பண் பாட்டு மறுப்பு என்று ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் வெளிவந்த புனைவுகள் வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டின. வாழும் பிரதேசம், சூடினிலை, வழிபாடு, பழக்கவழக்கம், கலை கலாசாரம் என்பவை வெளித் தெரியும். பாடசாலை, சனசமூகநிலையம், கோயில், சடங்குகள் என்பவற்றில் ஏற்படும் முரண்பாடுகளில் இருந்தே புனைவுகளுக்கான கதைக் கருவினை எழுத்தாளர்கள் கையாண்டிருந்தனர். இதற்குப் பின்னாளில் எழுந்த புலம் பெயர் புனைக்கதை இலக்கியங்களின் பின்னணி வேறாக அமைந்திருப்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

சழுத்தில் எழுந்த நாவலின் வகைகள்

சழுத்துப்புனைவுகளில் சிறுக்கதையும், நாவல்களும் முக்கியத்துவம் பெறுபவையாக இருந்தபோதிலும், இவைகள் அனைத்தும் தமிழர் பண்பாட்டை எடுத்து ஒதுவனவாகத் தான் இருந்தன எனச் சொல்ல முடியாது.

நாவல்களைப் பொறுத்தவரை இலக்கிய நாவல்கள், இரசனை நாவல்கள், மலின நாவல்கள் என மூன்று வகையாகப் பிரித்து நோக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. மக்கள் மனம் கவர்ந்து, சமூகத்தின் பால்நின்று, மனித வாழ்வியல் விதிமுறைகளை உணர்த்தும் பண்பாட்டு இலக்கியங்களாக எழுந்த நாவல்களினால் இரண்டு வகைப் பயன்பாடுகளைக் குறித்துக்கட்டலாம்.

- இன்று - வாசகரை உலக வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை கொள்ளவைப்பது.
- இரண்டு - பயனுள்ள பொழுது போக்கினையளிப்பது.

இத்தகைய பயன்பாட்டை இலக்கிய நாவல்களும், இரசனை நாவல்களும் வழங்கி வருகின்ற பொழுதில் பாலுணர்வு. அநாவசிய வியப்பு என்பவற்றினை மிகையாக்கி வாசிப் பவர்களைக் களவுலகில் சஞ்சிக்க வைக்கின்ற மலின நாவல்களைப் பண்பாட்டு அடிப் படையில் சீர்தூக்கிப்பார்க்கமுடியாது.

தமிழ் நாவலின் முதற் குழந்தையாக மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளையால் எழுதப்பட்ட “பிரதாபமுதலியார் சரித்தி ரத்தில்” இருந்து இன்று போர்க்கால இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம் அதை யும் கடந்து போருக்குப்பின்னான் கட்டுமான இலக்கியம் என்ற நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டதாகவே தமிழ்ப் புனைவுகள் அமைந்துள்ளன. இக்கால நீட்சியில் புனைவுகளில் கற் பணையாகவோ அல்லது சமூகப் பிரதிபிம்பமாகவோ, தமிழர் பண்பாட்டைத் தமது படைப்புக்களில் பொறித்து வைத்தவர்கள் அனேகர். 1880 களில் நாவல் இலக்கியம் யதார்த்தப்பண்பு இல்லாத விணோத மாயா ஜாலக் கதைகள் ஏராளமாய் வெளிவந்தன. அவைகள் தமிழர் பண்பாட்டுக்கூறுகளை முதன்மைப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டன.

இத்தகைய போக்கினைக் கண்டிப்பதாகவும் சமுதாய அவலங்களையும், முரண்களையும் வெளிக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நோக்கில் தமிழ்நாவல் இலக்கியத்தில் தடம் பதித்தவர் மாதவய்யா ஆவார். சமூக நீதியை முன்னிறுத்தி, சாதியக் கொடுமைகளைக் கண்டித்து அவர் எழுதியபோது ஓர் சீர்திருத்தவாதியாகவே அக்காலத்தில் அவர் முன் தெரியப்பட்டார். மாதவய்யாவின் பத்மாவதி சரித்திரம், விஜய மார்த்தாண்டம், முத்து மீனாட்சி என்னும் நாவல்கள் அத்தகையதாய் விளங்கின.

தமிழில் எழுந்த நாவல் களில் குறிப்பாக ஈழத்தில் த.கைலாசபிள்ளை, சரவணமுத்து, சி.வை.சின்னப்பாபிள்ளை ஆகியோர் ஈழத்துக் கிராமப்பிரதேசப் பின் னணியில் தமிழர் பண்பாட்டை முன் னிறுத்தி எழுதிய நாவல் கள் சிறப்புப்பெற்றன. குறிப்பாக “வீரசிங்கன்” எனும் நாவலைத் தொட்டுக் குறிப்பிட முடியும். இது யாழ்ப்பாண சாதியச்சடங்கு முறைகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு எழுந்தது.

எதிர்கால வரையுகள்

1914 இல் ஈழத்தின் முதல் பெண் எழுத்தாளராக திகழ்ந்த மங்கள நாயகம் தம்பையாவின் “நொறுங்குண்ட இதயம்” நாவல் ஈழத்து மரபுகளையடையதாயும், சம்பிரதாயச்சடங்குகள், ஆச்சாரங்கள் எனும் பண்பாட்டு விடயங்களை முன்வைப்பதாக அமைந்த அற்புதமான நாவல் என முன்மொழி யப்பட்டது. இதே காலப் பகுதியில் இடைக் காடர் எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளை, ம.வேதிருஞானசம் பந்தம் பிள்ளை என்பாரின் படைப்பிலக்கி யங்களும் ஈழத்து நாவலிலக்கி யத்தின் “முதுசம்” எனச் சொல்வாரும் உண்டு. உண்மையில் அந்நாவல்கள் மண்வாசனை

யோடு கூடிய சமூக மாந்தர்களின் யதார்த்தப் போக்கையும், பண்பாட்டையும் எடுத்துரைத் தன் என்பதற்கு மறுபேச்சில்லை. நாளை மலரப்போகும் தமிழ்ச்சமுதாயம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்கான வரைபாகவும் இந்நாவல்களை நோக்குவார்.

மலின நாவல்களின் காலப்பகுதி யென அழைக்கப்படும் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாருக்குப் பிந்திய காலத்தில் மறை மலை அடிகளின் “கோகிலாம்பாள் கடிதம்” எனும் நாவல் வெளிவந்தது. இது விதவைகள் மறுமணம் பற்றிய செய்தியைத் தாங்கி எழுதப் பட்டதால் இதனையும் தமிழர் பண்பாட்டு நாவல் எனக்கொள்ள முடியும். இக்காலப் பகுதியில் ஈழத் திலிருந்து ஐம் பதுக்கு மேற்பட்ட மலின நாவல்கள் வெளியாகி இருந்தன. இவைகள் தமிழர் பண்பாட்டுப் போக்கினைப் பேசமறந்தன.

இத்தகைய சமூக பிரக்ஞஞயற்ற புனைக்கதைகள் மலிந்திருந்த காலப்பகுதியில் தான். இருள்விலக்கும் பகலவனாகக் கல்கி கிருஷ்ண மூர்த்தியின் எழுத்துத் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் ஓளி வீசுத்தொடங்கின. இரண்டாம் தர மலின வாசிப்புக்குள் இருந்த தமிழரைப் “புதியதோர் உலகு செய்வோம்” என்ற வழித்தடத்தில் நடத்திய பெருமை கல்கியையே சாரும். கல்கி ஒரு அசாதாரண படைப்பாளி. வரலாற்று நாவல்களாயினும், சமூக நாவல்களாயினும் மீண்டும் ஒருமுறை வாசிக்கத்துாண்டுகின்ற எழுத்துக்குச் சொந்தக் காரர். 1937 இல் இலக்கிய வழித்தடத்தில் தடம்பதித்த கல்கியைப் பற்றிப் பேராசிரியர் கைலாசபதி “காவிய மரபில் கதையை எழுதிக் கொண்டு நாவலுக்குரிய உரை நடையையும் ஏக காலத்தில் எழுதுவது நடவாத காரியம். அது கல்கியால் முடிந்தது” என்பார்.

சமூகரசனை நாவல்களையும், வரலாற்று நாவல்களையும் படைத்தவர் கல்கி என்று சொல்கிறபோது திருகோணமலை சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் “மோகனாங்கி” என்ற சிறப்புமிக்க வரலாற்றுப் புனைக்கதையையும் மறந்துவிடக்கூடாது.

கல்கியின் நாவல்களில் தமிழர் பாரம் பரியமும், பண்பாடும் இருகண்களாக விரவிக் கிடப்பதையும் சமூகப்பற்று, சுதந்திர உணர்வு, காந் தியக் கொள்கைகள் பரப்புரையாக நீண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். அக்காலத் தில் தமக்கென அதிக வாசகர்களை வைத்தி ருந்த இலக்கிய கர்த்தாக்கள் இருவர்தாம். ஒருவர் கல்கி, மற்றொருவர் வரலாற்று நாவலாசிரியர் சாண்டில்யன். தமிழகத்தில் இருபத்து ஐந்து புனைக்கதைப் படைப் பாளிகள் போட்டி போட்டு எழுதிக் கொண்டிருந்த கல்கியின் காலப்பகுதியில் இலங்கையில் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாளிகளாக இளங்கீர னும், செ.கணேசலிங்கனுமே விளங்கினார்கள்.

இளங்கீரனின் “நீதியே நே கேள்” என்பதுவும் செ.கணேசலிங்கனின் “செவ் வானம், நீண்டபயணம், போர்க் கோலம், தரையும் தாரகையும்” என்பவைகள் மக்கள் இலக்கியமாக மலர்ந்தன. புனைக்கதை இலக்கியத்தின் ஆக்கக்கூறுகளை முன்னிறுந்தி மிக அற்புதமாக எழுதப்பட்ட நாவல்கள் இவை களாகும். தமிழர் பண்பாட்டின் சடங்குகள், வழிபாடுகள், திருவிழாக்கள், கலை கலாசாரம் மொழி வாழ்வியல்வெளி என்பவற்றினுடோக்கக் கதை நகர்த்துவதால்தான் “நீண்டபயணம்” நாவல் இலங்கை கல்விப்பரப்பிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. செரித்துக் கொள்ளப்பட்ட வேண்டியதே.

தமிழ் புனைக்கதைப்பரப்பில் “ஜெய காந்தன்” காலப்பகுதி என்ற ஒன்று உண்டு. கலைத்துவம், சமூகப்படிமம், ஆக்க இலக் கியக்கூறுகள் ஆகியவற்றை முக்கியப்படுத்தி கம்யூனிச் சித்தாந்த அடிப்படையில் ஓர் சமூக நேர்த்தியைக் கொண்டுவரத்துடிக்கும் இயல்பு ஜெயகாந்தனின் எழுத்தில் இருந்தது. சமூகத் தின் அடிநிலை மனிதர் களின் அசைவியக்கத்தைப்பட்டம் பிடித்தன அவரது புனைவுகள். ஜெயக்காந்தனின் பதிவுகள் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் முக்கியமானவைகள். ஜெயக்காந்தன் காலத்தடத்தில் ஆளுமை யோடு நின்ற படைப்பாளிகள் ஏராளம்.. அவர்களில் என்ன ஆகர்சித்த சிலரது பெயர் களைக் குறிப்பிடுவது நலம் எனக்கருது கிறேன். மூத்தவர்களான கல்கி, மு.வரதராசன், புதுமைப்பித்தன், சுந்தரா ராமசாமி, இவர் கணோடு கு.சின்னப்பாரதி தோப்பில் மீரான், ச.சமுத்திரம், சஜாதா, ரா.கு. நல்லபெருமாள், பொன்னீலன், நீல பத்மநாபன், அசோக மித்திரன், பாலகுமாரன், சிவசங்கரி, இந்து மதி, சாருநிவேதா என்று நீஞ்சின்ற பட்டியலில் இலங்கையில் பூத்த படைப்பிலக்கிச் செல்வங்களான.. கே.டானியல், ரகுநாதன், செ.யோகநாதன், செங்கை ஆழியான், தி.ஞானசேகரன், இலங்கையர் கோன், சம்பந்தன், வைத்தி யலிங்கம், இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன், செ.கணேசவிங்கன், இளங்கீரன், எஸ்.பொ.டொமினிக் ஜீவா, வ.அ.இராசரத்தினம், மு.தளையசிங்கம், சொக்கன், காவலூர் இராசதுரை, சோம காந்தன் என்பாரைக் குறிப்பிடலாம்.

இவர்களின் புனைக்கதைகளில் படைப் பாளி தத்தமக்குரிய பாணிகளைக் கையாண்டிருந்தாலும், தமக்கென ஒரு நியாயம் அல்லது கருத்து என்பதனைத் திணிக்காமல் பொதுமையான மக்கள் கருத்தாகவும், மனித இயங்குதலாத்தின் சிந்தனைகளையும், மனவெழுச்சி

களையும், விடுதலை பெறத்துடிக்கும் உணர்வுகளையும், பக்குவமாகவே தெரியப்படுத்துகின்றனர். இயற்கைக்கு முரணில்லாமல் பாலுணர்வு, மோகம், போகத்தையும் கருத்துச் சிதறாத எழுத்துக்களால் வெளிப்படுத்தவும் தவறவில்லை. அதேவேளை அரசியல், பொருளாதார, சமூகவியல் என்பவற்றின் மீது ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டவைகளையும், அறிவியல் ரீதியாகவும், உளவியல் ரீதியாகவும் தமது புனைவுகளில் முன்னளிக்கப்பட்ட மையும் கருத்தில்கொள்ள வேண்டியதே. வட்டாரமொழியாட்சியும், அந்நியப்படாத மொழிவளமும் இந்நாவல்களில் பொதிந்திருப்பதுடன்; சமூகம் வாழுகின்ற பண்பாட்டுக்கோலத்தை நுட்பமுறையில் வெளிக்கொண்டு வந்திருப்பதையும் பெருமையாகக் கொள்ள முடியும். இவற்றில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாண பேச்சொலி கொண்ட கதையாடலினால் கதைப்போக்கின் அந்நியத்தன்மை அதிகமாக இருந்ததெனச் சொல்வாரும் உண்டு. அதாவது தமிழ் நாட்டுக் கதையாடலில் ஒத்துப்போகின்ற ஈழத்து வாசகனின் மனநிலையைச் சில விமர்சகர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருந்தனர்.

புலம் பெயர் புனைக்கதைகளும் அவற்றின் பண்பாட்கீக்கவனமும்

சமூத்தமிழர் களின் இலக்கியத் தளத் தில் புலம் பெயர் இலக்கியமும், மிகப்பிரதான வகிபாகம் கொண்டிருக்கிறது. உலகமெங்கிலும், பரிச்சயமான முகங்களும், எல்லோருக்கும் தெரிந்த மொழியும் இருப்பது தமிழர்களாகிய நமக்குக்கிடைத்திருக்கும் கூடுதல் வாய்ப்பு ஆகும். அவஸ்திரேலியாவின் குளிர் நடுக்கத்தில் கம்பளி ஆடைக்குளிருந்தும், கண்டாவின் ஏதோ ஒரு தொழிற்சாலையில் இரவு நேரப்பணியில் இருந்து கொண்டும் படைக்கப்படுகின்றன. புனைக்கதை இலக்கியத்தில் சாகாவரம் கொண்டு நம் தமிழர் பண்பாடு

பேசப்படுகிறதா? அந்தியமான வாழ்வச்சுமல் நம்மைவிட்டு நீங்குமா?. நீங்காதா?. என்ற கேள்விக்குள்ளும், நமக்கிருக்கும் பொது அடையாளம் நம் மொழிதான். ஆகவே இலக்கியம் படைத்தேயாக வேண்டும் என்று நம்மவர்கள் படைக்கும் இலக்கியங்களில் நம் கவனத்தைத் திருப்பியே ஆகவேண்டும். நம் பாரம்பரியமும், பண்பாடும் நம் சிந்தையில் இருந்து அழிந்து போகாவண்ணம் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பிரக்ஞஞ்சோடு தான் இன்று புலம்பெயர் புனைக்கதை இலக்கியங்கள் ஒவ்வொருநாளும் முகிழ்கின்றன.

இந்த வாழ் நிலை மாற்றமும், கலாசாரப்பாதிப்பும் புதிய இலக்கியங்களுக்கு வழி கோலியிருக்கின்றன. “நமக்கென்று ஒன்று” தொன்மை இலக்கியத்தைப் பேசிக் கொண்டிராமல் சட்டையிரித்துப் புதியன் புகுதல் வேண்டும் என்ற வாஞ்சையோடுதான் புலம்பெயர் இலக்கியப்பண்பாடு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. புலம்பெயர் தமிழர் தம் புனைக்கதை இலக்கியங்களை, சமகாலப்பண் பாட்டினை புவிப்பரப்பின் பரம்பலில் மட்டுமல்லாது.. பண்புநிலையில் எல்லோர், மனதுகளிலும் வாழுத்தக்கதாக அகலப்படுத்தி பல்தேசியமும் நுகரும் வண்ணம் உயர் பண்பாடாக வடிவமைத்து வருகின்றார்கள். தமிழர் பண்பாட்டை இனங்காட்டும் முயற்சி யில் அதன் அசைவியக்கத்தை ஊக்குவிக்கப் புதிய புனைக்கதை இலக்கியப் பதிவேடுகளே வெற்றிகரமாகக் கைகொடுத்து வருகின்றன. இவ் வாறான இலக்கிய இதழ் களில் உதாரணமாக. தமிழ் எழில், காலம், தமிழர்தகவல், ஆக்மஜோதி, அன்புநெறி, சூர், தூறல், அற்றம், மறுமொழி, மாற்று, பொதிகை, புன்னகை, குவியம், தாயகம், தேடல், நான்காவது பரிமானம், முகரம், முகம் போன்றவைகள் ஆற்றும் பணி பிரதான

மானவை. “ஓர் இலக்கியம் சமூகத்தின் பண்பாட்டின் குரலாகவும், பதிவாகவும், மட்டுமன்றி சமூக இயங்கியவின் இயக்கவிசையாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று இலக்கிய ஆய்வாளர் கலாநிதி நா.சப்ரமணியம் சொல்லுவது புலம்பெயர் இலக்கியங்களுக்கு நன்கு பொருந்தும். தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர் பெ.சு.மணி அவர்கள் “ஸழவரின் புத்தம்புதிய புனைக்கதை இலக்கியங்கள் அவர்களின் பண்பாட்டினை முழுக்கம் செய்வதாக மட்டுமல்லாமல், நவீனத்துவத்தை அண்டிச்செல்வதாகவும், உலக இலக்கியத்தை உள்வாங்கும் பண்பாட்டியல் அகலத்தைக் கொண்டதாகவும் வளர்ந்து வருகிறது” என்று 92 டிசம்பர் சுபமங்களாவில் தெரிவித்திருக்கிறார். பொதுவாக இவ் விலக்கிய நகரில் அடிநாதமாக போர் வண்முறை, அடக்கமுறை, மனித உரிமைமீறல், ஜனநாயக உரிமைமீறல் ஆகியவற்றை எதிர்க்கும் பொதுப்பண்பு காணப்படுவதை நாம் தரிசிக்க முடியும்.

மயிலிட்டி சிவபாலனின் அம்மனும் அடியவரும் கதையில் இப்படி எழுதப்படுகிறது..

“பின் பென் ன.. இலங் கையின் இறுதியுத்தம். போர்க்குற்றங்கள் நாடுகடந்த அரசாங்கம் பற்றிய செய்திகள், எழுத்தாளர் மாநாடு பற்றிய அறிக்கைகள்.. கண்டனங்கள் இலங் கையின் உள் ஞம், வெளியிலும் இலங்கைத்தமிழர்கள் மோதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.., இந்தியப் பத்திரிக்கைகளின் பக்கங்கள் நிரம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. மாவீரர் உரைகள் மலிவுப் பதிப் பாக மதராசப்பட்டினத் தெருக்களில் தலைவரின் படம், வீதியால் போகும் வாகனங்கள் சிதறியடிக்கும் ஊத்தைத்தண்ணீர். பேமன்றில் கிடக்கும் புத்தகங்கள் மீதும் இப்படி ஒரு

நிலை எங்களுக்கு வந்திருக்க வேண்டாமென வெள்ளைக்காரன் வெளியாலை போனதில் இருந் து இலங் கையில் மோதல் கள் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கு குண்டு வீச்சுக்குப்பிறகு ஜப்பானும், இரண்டாம் உலக மகாயுத தத் திற்குப் பிறகு ஐரோப் பிய நாடுகளும் எங்கோ வளர்ந்து கொண்டு போயிற்று..

இந் த அராஜ கத் திற் கு மூனை இல்லை.. அதனால் மூலைக்கு மூலை மக்கள் முனுமுனுக்கிறார்கள்.. ஆனால் ஒன்று மட்டும் உண்மை. விலங்குகளோடு வாழ மக்கள் விரும் புகிறார்கள் இல்லை..” இன்னுமொன்று இவ்விடத்திற் குறிப்பிடல் வேண்டும். பெண் இலக்கிய வாதிகளால் இதுவரை சொல்லப்படாத, சொல்ல மறுத் தவவகளைக் கூட இப்போதுள்ள சூழல் மாற்றம் துணிச்சலாகச் சொல்ல வைத்திருக்கிறது.

புதிதான பண்பாட்டு விசாலம் அத்தகைய வாய்ப்பை வழங்கியிருக் கிறதாகப் படுகின்றது. ஒரு பெண் தன் அக உணர்வைக் கடந்து மரபை உடைத்தெறிந்து, இறுக்கம் தளர்த்தி சொல்லிவைத்திருக்கும் கருத்துக்கள் ஆணாதிக்கத்தின் மீது விழுந்திருக்கின்ற பலத்த அடி, இதைப் போன்றே ஈழத்தில் எமது பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த சாதியும் இப்போது புனைக்கதை இலக்கியப்பரப்பின் விழிப்பால் கொஞ் சம் கொஞ் சமாகச் செத் துப் போய்க்கொண்டிருப் பதையும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

எமது இலக்கியங்கள் புலம் பெயர் தமிழர்களால் மாற்றுமொழிகளுக்கு கடத்தப் படும் உன்னத வாய்ப்பும் அதிகமாக இருக்கின்றது. தமிழர் பண்பாடு, கலாசாரம் பற்றிய உலகமயப்படுத்திய புரிதல், இப்போது

ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை மறுக்க முடியாது. அதேவேளை புலம் பெயர் வாழ்வின் பண்பாட்டுக்கோலம் சில சமயங்களில் சிக்கல்களையும், தர்மசங்கடத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. நாரைகள் என்ற புனைவிலக்கிய சிறுக்கதையில் இப்படி ஒரு உரையாடல்..

“பசஞ் சாணியைத் தண்ணியில் கரைச்சுத் தரைய மெழுகி.. கோலம் போடனும்

துருதுருவென்ற விழியை உயர்த்திக் கேட்டது “ஏன்..”

“அது கிருமிநாசினியம் மா.. பொங் கல் என்டால் தரை மெழுகி அடுப்பு மூட்டிப் புதுப் பானையி..”

“ஷிட்” முகம் சளித்து ஓடியது மழலை

“அது சின் னது.. பொங் கலென்டால் அதுக் கென்ன தெரியும்.. அதில் உள்ள பொருளும் விளங்காது..”

“நாளைக்கு இதுகளுக்கு விளங்காட்டி.. இனிப் பொங் கல் என்டது இல்லாமல் போயிரும்..”

இந் தச் சிறுக்கதையில் சொல் லப் படும் செய்தியில் எமது பாரம்பரிய வழக்கம் ஒன்று முகம் தொலைந்து போகின்ற அபாயம்தான் எச்சரிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் சீதன மறுப்பும், சாதிய ஒழிப்பும் பல புனைவுகளில் பரவிக்கிடப்பதையும் காண முடிகிறது.

புலம் பெயர் தமிழர்களின் தாயகம் நோக்கிய ஏக்கப்பார்வையும், தமிழர்தம் பண்பாட்டின் தேய்வு பற்றிய அங்கலாய்ப்பும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட “வேல்ஸ் நதிக்கரையில்” ஒரு கோடைவிடுமுறை” என்னும் நாவல்கள் குறித்துரைக்கப்பட வேண்டியவை.

ஸமுத்துப் புனைக்கதைகளின் பகைப்புலங்கள்

யாழிப்பாணம், வன்னி, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, மலையகம், கொழும்பு எனப் பிரதேசவாரியான சமூக வரலாறு நாவல்

களும், ஆண், பெண் எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்டன. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் வெளிவந்த நாவல்களும் வாடைக்காற்று போராளிகள் காத்திருக்கிறார்கள், இரவின் முடிவு.. கொத்தியின் காதல், விதியின் கை, பிரளயம், போன்றவை அப்பிரதேசத்தின் மக்களின் வாழ்வியல் இயல்புகளையும், சமூகப் பேணல்களையும், துல்லியமாக வெளிக்காட்டக்கூடியதாகவும் ஆக்கப்பட்டன. அத்துடன் பிரதேசப் பேசு வழக்குகள், சமூகக்கட்டுமானங்கள், வர்க்கப்போராட்டமன உணர்வுகள் என்பன படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டன.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் மக்கள் வாழ்க்கை, காடுசார்ந்த குளங்களை அண்டிய பாட்டாளி மக்களின் வாழ்விடங்கள் ஆகையால் அதற்கேயுரிய பண்புகள் பெரிதும் எழுத்தாளர்களால் வெளிக் கொணரப் பட்டன. அந்த வகை நாவல்களில் காட்டாறு, நிலக்கிளி, சுமைகள் என்பன குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய நாவல்களாகும்.

திருகோணமலைப் பிரதேசமும் தனித்துவமான சிறப்புத்தன்மைகள் பல கொண்ட பிரதேசமாகும். இங்கு வாழும் மக்களின் மனதிலையினை படம் பிடித்துக் காட்டிய நாவலாக அருள் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுதிய “அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது” “நவீனத்தை” குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக்காட்ட முடியும் வ.அ.இராசரத்தினம் எழுதிய “கிளௌரஞ்சப்பறவையும் சிறந்த நாவலாகும். மட்டக்களப்பு பிரதேசமானது தமிழர்களும், தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்ட இல்லாமியர்களும், கலந்தும் செறிந்தும் வாழும் பிரதேசமாகும்.

தனித்துவத்தன்மைகள் பல கொண்ட இயற்கையுடன் ஒட்டிய வாழிடமாகும். இப்

பிரதேசத்தமிழ் எழுத்தாளர்களால் வெளி யிடப்பட்ட போடியார் மாப்பிள்ளை, கொன் றைப்பூக்கள், வை.அகமது எழுதிய புதிய தலைமுறைகள் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திய நாவல்களாகும். மலையக மக்களின் வாழ்க்கை யினையும், இருப்பினையும் அவர்களின் அறியாமை அடிமைத் தனங்களையும் உள்ளூர்வினைத்தூண்டும் வகையிலும் சில நாவல்கள் வெளிவந்தன. அவற்றுள் தூரத்துப் பச்சை, ஒரு கூடைக் கொழுந்து, வரலாறு அவளைத்தோற்று விட்டது என்பன சிறந்த படைப்புக்களாகும்.

வடக்கு கிழக்கு மலையகம் தவிரந்த கொழும்பினை மையப்படுத்தி வெளிவந்த புனைக்கதைகளுள் விடிகால நடச்த்திரங்கள், நீதியே நீ கேள், போன்றனவற்றில் ஈழத்துப் புனைக்கதை வளர்ச்சியின் போக்கினை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் சாதிப்பிரச்சினைகளைப் பேசுகின்ற சமூகப் புரட்சியே விடியலுக்கான ஒரே வழியென புனைக்கதை இலக்கித்தைக் கையிலெலுத்த பண்பாட்டு நாவல்களின் பிதாமகர்கள் கே.டானியல், செ.கணேசலிங்கன் என்று சொல்லலாம்.

புதிய பண்பாட்டுக் கட்டுமானம் பற்றிய தெளிவான சிந்தனையை கிளர்ந் தெழுச்செய்கின்ற நீண்டபயணம், செவ் வானம், போர்க்கோல் மண்ணும் மக்களும், தரையும் தாரகையும், போன்ற நாவல்களும் கே.டானியலின் கானல், பஞ்சமர் போன்ற பகுத்தறிவுப்பண்பாட்டு நாவல்களும், அதைத் தொடர்ந்து எழுந்த சமூக பண்பாட்டியல் புரட்சிக்கு வித்திட்ட நாவல்களைத் தந்த சொக்கன், தெணியான், சோமாகாந்தன், செங்கை ஆழியான், தி.ஞானேசேகரன், ஆகியோருக்குப் பின் பு.மன் ஞோகு இணைந்து பண்பாட்டினை முரசறைந்து

கொண்டு சில நாவல்களும், பல சிறுக்கைகளும் ஈழத்து இலக்கிய வெளியை அலங்கரித்தன. அவ்வாறான நாவல் களை தெனியானும், அருள் சுப்பிரமணியமும் 1973 இல் நிலக்கிளி பாலமனோகரனும் சந்தித்து வேளை.. இலக்கியப் புதுப் பரிமாணத்தோடு எழுந்த சிறுக்கைகளுக்கும் சொந்தக்காரர் நந்தனி சேவியர்தான். அவரது அயற்கிராமத் தவர் கள் “நெல் லிமரப் பள்ளிக்கூடம்” என்ற சிறுக்கைத் தொகுப்புக்கள் சமகாலத்தைய சமூகப்பிரச்சினைகளை அலசுவதாக வெளிவந்திருக்கின்றன. நந்தனி சேவியரின் படைப்புக்களின் வெளிப்பிரவாக்கத்தை, இதற்கு முன்னைய ஆய்வாளர்கள் தொட்டுத்துலங்க வைக்க முன்வராத ஒரு வகை நியாயம் தவறிய புறக்கணிப்பு என்று சொல்லலாம். ஆனாலும் சென்றிவோடு, போர்க்காலப்பரிதவிப்புக்களைச் சிறுக்கைகளாக அச்சமின்றி எழுதிப்படைத்திருப்பது அசாத்தியம் என்றே தோன்றுகிறது.

இதைப்போலவே கார்த்திகாயினி, சுபேசுவின் தாய்மடி தேடி என்னும் சிறுக்கையாக்கம் அவலநிலை கண்டிருக்கும் தமிழர்களின் பண்பாடு தொலைகிறதே என்ற அச்ச ஒப்பாரியாக வெளிவந்திருக்கிறது. ப.தெய்வேந்திரனின் “கோபதி” கதைகள் ஈழவர் பண்பாடுகளைச் சொல்லுகிற அதேவேளை இழப் புக்களுக்கெதிரான போர்க்கொடியாக முளைத்தது. இவ்வாறு

தையிட்டி அ.இராசதுரை, க.பரராசசிங்கம் போன்றோரின் சிறுக்கைகளும் பண்பாடு பேசுத்தயங்கவில்லை.

இதேவேளை ஜமைனதா சௌப், ஒட்டமாவடி அரபாத், நெஸத், கேணிப் பித்தன் போன்ற சிறுக்கை எழுத்தாளர் கள் ஆங்காங்கு மின்னுகின்றவர்களாய் இருப்பினும், பண்பாட்டு இலக்கிய கர்த்தாக்களாக அவர்கள் இன்றும் துலங்க ஆர்வலர்கள் ஆதரவுக்கரம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

புனைக்கதை இலக்கியங்களிற் சிறுக்கைகளும், நாவல்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அலங்கரிக்க உதவுகின்ற வர்களாய் விளங்கும் பெரியோர்கள் அகளங்கள், ஓ.கே.குணநாதன், மேமன்கவி, கொடகேலீராதன் ஆகியோரையும் இக்கணம் பாராட்ட வேண்டும்.

இதற்குப் பிந்திய காலகட்டத்தில் 2008 வெளியான எஸ்.ஏ. உதயனின் “லோமியா” நாவல் ஈழத்துப் புனைக்கதை இலக்கியத்திற் போருக்குப் பின்னான சமூகக் கட்டுமானத்திற்கான சிந்தனைக்கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், இப்பண்பு வாய்ந்ததாகவே தெம்மாடுகள், மற்றும் வாசாப்பு நாவலையும் நோக்கலாம்.

